

საქართველოს კულტურის აკადემია

თბილისი
1930

დაიმუშავდა სოფიაზ - საქართველოს
კუთხით - პატიოსტების ილია II-ის
ლომი - გურიაშვილ.

საღვთისძეები ვებოგრაფი
კონფიდენციალური

2

საქართველოს საპატიონარქო
თბილისი - 1980

Inter silvas academi
guarere verum

აკადემიის ჭადათა წიაღ
ვეძიებდეთ ჯეშმახილებას

პოხაციუსი

საღვთისძევყველო
ცხებები

რეზისმენტული

მასაწყის ამოღებულის წიგნიდან: „Православная
святочно-литургическая книга для чтения в воскресные дни
и праздники. А.П. Апостольская; Петроград, 1907, Т. II.
სფალია წუსულიდან თარგმნა

თამაზ ბარის ვარია

ა/ ღვთისმეფიველების ცნება

დვერ სახერძნეოში ღვთისმეფიველი უწოდებინენ იმ აღამიანებს,
რომელიც მსჯელობინენ ღმერთებზე და სხვათ განუმარტავებინენ მათ
წაოჩას. თავდაპირველად იქ ღვთისმეფიველებად ითვლებონენ პოე-
ზები, ხოლო შემიმომ — ფილისოფოსნი. ფერმინი საღვთისმეფიველი
მეცნიერება / საღვთისმეფიველი ფილისოფი / შემოიღო არისფოფერებ,
რომელიც ღვთისმეფიველება შერაცხა მეცნიერებათ შორის უჩენავ-
საა, რაზეან იგი იკვლევს არსებულთაგან უჩენავს. რეზისმ ძველ-
თაცანვე მჟიღიობი იყო ღაყავშირებული პოეტიასთან, ფილისოფიასთან,
კანინმიერიობასთან. აქერან გამომინარე წარმართული სამცარი
აღიარებდა ღვთისმეფიველების სამ სახეობას: პოეტურს, მეფადიტი-
კურს და პოლიტიკურს / ამგვარად ყოდა ღვთისმეფიველებას კანინი
წევები ავტუსტინეს კულობაჩევე/.

ფერმინი ღვთისმეფიველს წარმართულ სამცაროში იხმარებოდა.
ესეს მამებმა აქერან აიღეს იგი, ოჭონი მას სხეულევარი აჩრიბ-
რივი შინაარსი შესძინეს. ამ ფერმინით მუღისხმობინენ არა მოძ-
ღვრებას საერთო ღვთაებაზე, არამედ მხოლოდ ღვთის არსებით ერთობა-
ს და ღვთაებრივ პირთა შორის სხვაობას, ე.ი. სამცვამოვნების
საიდამიოს. ღვთისმეფიველი სწორებ ამ საკითხებზე მოაჩრივნედ
უწოდებინენ. ასე ეწოდათ მაგალითად, ითანე მოციქულსა და წმინდა ქურელ

* ରୁତର ଦାନିଗାନଙ୍କୁରେଷ୍ମା, ଧର୍ମରିତେ ଶ୍ରୀସନ୍ତକୁଳର ସନ୍ଧାନ, ରୁତର କ୍ଷେତ୍ରରେ
ମିଳୁପରୁଣ୍ଡିଲା.

ღმღვენად ღვთისმეფიელება ღანჩშოვება მრავალ უძლევებ
რისკიპლიმა. ერთობლივად ისინი წარმოადგენენ მეცნიერებათა
სისტემას ღვთავებასა და ადამიანს მორის ურთიერთობაზორებულე-
ბაზე. ას თქმა უნდა, ყოველგვარი კორნა ღვთისმეფიელების შე-
სახებ განვითარება ღვთისმეფიელების სფეროს. მაგრამ იმი
/ღვთისმეფიელება/ ადამიანს ტანიბილავს ოდენ მის მიმართებებ-
ში ღმერთის, როგორც ღმერთისტან ქმნისა და ღვთავებრივი მმწერ-
ველობის საგანმს. ღვთისმეფიელება ტანისამღვრავს და წათელოდა
ადამიანის გზას ღმერთისავენ, იკვევს, თუ როგორ მცარევებოდა და
მცარებელ მიწაზე ღვთის საუდიო, ტანისილავს ღვთის საუდიოს დამ-
დარებასთან მიწის და გეციერ სამყაროდა მიმართებას. მაგრამ
ღვთისმეფიელება უკრაბლების ტანებები ფოვებს ადამიანს, როგორ
ეს უკანასკნელი მოსწრება ღვთის საუდიოს; მას ადამ აინტერე-
სებს ადამიანი მისი საქმიანობის ყველა იმ სფეროში, რომელიც
არა აუკი პირობირი დამოკიდებულება ღვთის საუდიოსთან. მართ-
მარიბლური ღვთისმეფიელების საგანმს წარმოადგენს რელიგიური
ჭეშმარიფება, რომელსაც შეიცავს მართლადირებულება ეკლესია და
კაცთა მიღმისამი მიმარტებული ამ ჭეშმარიფების ბერ-იღბალი.
მეცნიერების კნება, რომელიც ღვთისმეფიელებას მისააგრძელა,
სხვაგვარის იმ ინსტიტუტთან შედარებით, რომელიც სხვა
საგნერსა და მოვლენებს იკვევენ. მეცნიერება, ამ სიცევის
მკაფიო და ტუსფი გამებით, ამოცანა ისახავს ტანმარტოს საგნე-
რი და მოვლენები აუცილებლობის კანონების თანახმად. ჩვენ
მაშინ ჩავთვლით რაიმე მოვლენას მეცნიერულად წათელოდა,
როგორ ტანგვიმარტავენ, რომ ამ მოვლენის არსებობა აუცილებლო-
ბითაც დამოწვეული და როგორ ტანა გახდება, რომ ეს მოვლენა არ
შეიძლება მომხდარიყო სხვაგვარა, ვიზუ მოხდა. მეცნიერების
ჩვეული გაცემისას ღვთისმეფიელება ტანირებუა შემდეგი თავი-

სერურებებით: 1/ საკუთარ მოვლენას უღებება რელიგიური რწმენით /მართლმადიდებელი - მართლმადიდებლური რწმენით/. ჩვენ მართლმადიდებელი, უძველეს რწმენა უკლესის მიერ მოწოდებულ დაბულებათა ჭეშმარიცებისა და სიჩიტიდისა. 2/ ღვთისმეფიცებებს არ უშევებს იმის შესაძლებლობას, რომ მისი კვლევის საგანი სრულად და ამომზურავად იქნეს ახსნილი აუცილებლობის კანონებით.

3/ ღვთისმეფიცებება, სხვა მეცნიერებათა დაწარ, იდეალურ მიზნები მიიჩნიევს მის მიერ ქამურავნებულ ჭეშმარიცებათა მოყიდებას შესაძლებელი სამუშაოანობით, მარწამ არა აქეს მიზნად დასახული მათი დამკაიცება უთუთ საბუთებით. მისი ამოცანა, გრძა ტაურინგოს არამიანს წმიერთისკენ. საკუთარ გულში წმიერთისათვის აღიღის მიჩინება კი არამიანს ძალუძს მხოლოდ მწეობრივი ღვითმემუქმედებით. რწმენა შეიძინება ორენ სულის თავისუფალი ძაღისხმევით.

ბ/ ღვთისმეფიცების შემარტინობა

ღვთისმეფიცებურ მეცნიერებათა ერთობლიობამ, რომის საგან-საც რელიგიური ჭეშმარიცება წარმოადგენს, პასუხი უნდა გასცეს შემიერ კითხვებს: 1/ როგორ უნდა გენერირება? 2/ როგორ სწამიათ და როგორ სწამო? 3/ რა არის საჭირო იმისათვის, რომ კიცხოვდოთ რწმენით და სხვებიც მიუაწოდოთ მას? ამის კვალობაზე ღვთისმეფიცებება შეიძინება დაიკონის სამ სახეობადა: დეორიულ, პრაქტიკულ და ისფორდულ ღვთისმეფიცებებად. სამივე სახეობა შესწავლილ და გა-მოკვლეულ უნდა იქნეს ერთმანეთისაგან მოუწყველივ, რაგუან შეაგ-დენენ ერთ მთვლიანს. სწორებ ამ ერთგანმაშინ მიჩინებით ერთი და იკი-ვე საკითხი ბშირნად ღვთისმეფიცებური მეცნიერების მრავალ სფე-როში შეიღის.

თეორიულ ღვთისმეცყველებაში შემავალ მეცნიერებათა ძირი-
თა ბირის ნაწმოადენს ზომისიპა, რომელიც გვასწავლის თუ
როგორ უნდა გენამდეს. ამ კითხვის პასუხი სხვადასხვა ფრთით
შეიძლება გამოიხატოს. მართლმარიბებური ღვთისმეცყველების სის-
ტემებში გემორე პასუხი გადმიცემულია ჯერ როგორც ზმერიდე თა-
ვისთავად, შემდეგ კი – როგორც სამცართოსთან მიმართებაში მყოფ
განმეობებები, მასნერ შემოქმედები შექმნილ მოძრვებათა ფორმით.
არსებობს სხვა საღვთისმეცყველო სისფერებიც ეკისიასა თა ღვთის
საუდიობე შექმნილ მოძრვებათა ფორმით. რჩმენის შესახებ მოძ-
რვება, რასაკირველია, უნდა ცუდისხმობებეს მის გადმოცემას
მნეობრივ-წელიციური ცნებების სახით და უთურ უნდა ნაწმოადენ-
დეს მნეობრივ-წელიციურ ქეშმარიფებათა გახსნას. ამიცომაც მნეობ-
რივი ღვთისმეცყველება /მართლმარიბებური მოძრვება მნეობაბე/ აუდი-
ობების განიხილებიდეს როგორც გამოჟღვებები მეცნიერება
ჩამოყალიბებული განშვილება გოგმაფური ღვთისმეცყველებისა. ის
თავისთავში უნდა მოიცავდეს განმარტებას იმ შინაგანი და გარე-
განი ქცევის მნეობრივ-ქრისტიანული წოდებისა, რის საღუძვლებ-
საც იძრევა გოგმაფიცა. აյ ერთმანეთს თანხვდება თეორიკული და
პრაქტიკული ღვთისმეცყველება. გოგმაფური ღვთისმეცყველება იმის
განმარტებისას, თუ როგორ უნდა გენამდეს, უნდა გადადეს რი-
ჩმენის სახელმძღვანელო წარმატებებს – ეკისიას სიმბოლურ
წიგნებს, რომელიც თავის მხრივ ეცნობობიან სახელმძღვანელო
პირველწლიური მიჩნეულ საღვთო წერილსა და საღვთო გარდამცემას.

მეცნიერება საღვთო წერილის შესახებ იყოდა ისამოგივად
და ვიზივიზიპაზ. ისამოგივა, რომელიც განიხილავს საღვთო წერი-
ლის გრიგორიე მასშტაბებს, ისფორიულ ვითარებას, ავფინებს,

ოფიციალურ ტანსაკუთრებულ მიტენდა გამო მეფისმეფად ტავისმოწვევა—
რა და მართლმადიდებელი ღვთისმეფისმეფების თანამდებობის პოლო—
დეცენტ ხასიათი მიიღო. მოღო გრის ბასაკედში მეფად ტანკითარებ
საღვთო წიგნების კრიფტა: ჩვეულებრივ უარყოფენ არა მარტო
საღვთო წიგნების კუთვნილებას იმ ეპოქებისა და პირდადვის,
რომელთაც ისინი ადრე მიერერებოდათ, არამედ უარყოფენ ამ წიგ—
ნთა მთლიანობას და მეურცველობასაც[#]; ცილინდენ ბასმცვილონ,
რომ ესა თუ ის წიგნი წარმოადგენს სხვაბასხვა ჩამარცერთა კრებულს,

#/ ყოველივე ეს შეეხება საღვთო წერილის ისფორიული კრიფტის
ღონის ხუკუნიში, ხოლო რაც შეეხება XX საუკუნეს, ისფორიუ—
ლი კრიფტისა და ანტელოფიტერი კვლევის განვითარებამ საბოლოო
ძალაუქმა ის ჰქვები, რომელიც არსებობდა ბიბლიასთან ბაკავში—
რებით იმუამარ. აი რას წერს მაგალითად XX საუკუნის ბასანცისის
უზიდესი გერმანელი მეცნიერი ა. ჰერნანკი ამასთან დაკავშირებით:
"სამოცი წილი წინათ დავიდ ფ. შერსაუსმა წარმოიგვინა, თიღოს
ბასმცვიცა პირები სამი სახარების ღამის მთღიანი არაცისფორიუ—
ლობა. მაგრამ ისფორიულა კრიფტამ შემიტომი წლებისამ
კვლავ ბასმცვიცა მათი ისფორიულობა". ხოლო უახლესი ბრიტანელი
ენციკლოპედია 1959 წილს აი რას წერს იმავე საკითხზე: "ერის—
ფიანობას საფუძველად უდევს ქმედით აქტი - ღვთის მოქმედება
იესოში - რომის სახესაც მვაძლევს სახარება. ისფორიულ ფრაიი—
ცის აქ არ არის იდენტურებული... ანტითება, რომელსაც ხშირად
აცესებენ რემის ქრისტესა" და "ისფორიულ იესოს" შორის,
მხოლოდ ამხოლოდ გრააბნევას ინვეცს". XIX საუკუნის ისფორიულ
კრიფტის ეტონა, რომ თავად იესო ქრისტე მითიური პიროვნება
იყო, ისფორიულად არ არსებული, ხოლო სახარები მისჩნდათ 11-111
საუკუნის მიჯნამც ბანერილად. მაგრამ XX საუკუნის ოციან წილში
ადმინისტრირებულ ემციპოტურმა პაპირესმა ითანეს სახარების ცეკვის
წარცველით, რომელიც 11 საუკუნის ბასანცისით ბათარიდა და აც—
რედვე სხვა აღმოჩენების /მაგ. კუმრანის გათხრებმა/ ეს ეჭვები
საბოლოო ძალაუქმელი. იზეს მეცნიერებაში საბოლოო ბარასცეურე—
მულად ითვლება, რომ სახარები შეიქმნა პირველ საუკუნეში,
რომელც ამას მუხამ აცხადებდა ეკვესია. /რედ. შენიშვნა/.

თეორი ძალით აკინძულსა და შეერთებულს რომელიმე ტაურადაც
წერაქორის ხელით, საღვთო წერილის მკვეთვასს გამუხმებით ყე-
ბება მხედველობაში იქონიოს ამგეარი თეორიები და კრიტიკული
მიურჩეს მათ, ისაკოტიკის მიერ მიღებული შედეგები უნდა გაიდეა-
ლისწინოს ეპტემბრიკამ ფექსფის თანმიმდევრული ძანმარცებისას.
საღვთო წერილის შემდეგ ღორმაფიცის წყაროდ მიჩნეულია მარტა-
მოცემა, რამდენ იგთ ასევე დათისა და მოციქულების მოძღვრება,
იმ განსხვავებით, რომ ის გეპირად არის ტაბაცემული ეკასიის
დაწმებელთადვის, რომელმაც შემდეგ ეს მოძღვრება ჩაინურეს.
სქოლასციკოსები ხშირად სვამინენ ასეთ კითხვას: "რომელი უდრი
მნიშვნელოვანია, საღვთო წერილი თუ გარდამოცემა?" მათ ჩვეულებ-
რიკ პასუხისმინენ: "საღვთო წერილი". მაშინ სქოლასციკოსები წა-
მოჭრიონენ ახალ კითხვას: "რაფომ უწერებთ ჩვენ ამა თუ იმ წიგ-
ნებს საღვთო წერილს? ტაბაცემუმით ხომ არა? და თუ მაგრაც მით
წყვეტა საღვთო წერილის საკითხი, მაშინ კითხვის ქვეშ დგენა
საღვთო წერილის ტანდამოცემაზე უძირადესობის საკითხი." სქოლას-
ციკოსებს მიუძებონენ, რომ დათის ძანმებულებით უნდა ჩაწერილოდე
უმეტესად მნიშვნელოვანი, ხოლო ნაკლებმიშვნელოვანი კი ტაბა-
ცემული ცოდნილი გეპირად. ჩნდებოდა ახალი საკამათო საკითხები
და ა.შ. ძანმებელი უფოვებთ ამ წიგნის უძირადესობის საკითხს, რა-
ღან საკირთა იმ ამრის განმცირება, რომ ითვე მათგანი ქრისტი-
ანულ-მართლმადიდებლური სჯულის მოძღვრების აუცილებელი წყაროა.
ლუთერის მიერ ტანდამოცემის დაუფლებელად უარცოდამ /რაიც რი-
მის ეკაესიის მიერ ტანდამოცემის მორთვად ტამოცემით იყო ტამო-
წეველი/, ნიაზარი მოამზადა დასავლეთში მრავალ წერილის ტაერთობა-
ნებათა წარმოქმნისათვის, ე.ი. ქრისტიანობის დაშრისათვის, რამაც
გორი უკვე მიიღეანა, ხოლო ბოგი მიძყავს წაციონალიზმამდე. მეორე

მხრივ საღვთო ჩერილი, რომელიც პირაპირ მეცნიერებს მარტინულ
ცხოვრებაზე, არის ის ხმა ღვთისა, რომელის გარეშეც ხსნისაკენ
სწრაფის ადამიანური მოწოდებანი ამათ იქნიებოდა. საღვთო ჩერი-
ლიცა და გარდამოცემაც აუცილებელია, მაგრამ, თუ ერთის მხრივ,
ძნელი ცასარცვევია, როგორ უნდა ტავიერო ჩერილი, მეორე მხრივ,
რველი ღასაზღებია, თუ რა უნდა გვესმოდეს გარდამოცემის სახით.
ის, რაც ძველად მოგვთ მიაჩინდათ მოციქული გარდამოცემად, სხვათ-
გან გრაპირის დარჩა მიიჩნეოდა. პირველ საუკუნეებში მოციქულთა
გარდამოცემად ითვლებოდა მიძღვნება, რომელის მიხედვითაც უფაღმა-
თებისი მსახურება განასწორა ერთ ჩერილაბში, იციცხა კი ერთა-
სი ჩელი. კომიათი მნიშვნელოვანი ღოგომატური ფეხსურების წამოვლი-
რაზე წამოიჭრია ჯერ კიდევ პირველ საუკუნეებში /ასეთია მაგა-
კამათი ფეხსურები: ითანე 5,7-8/, ღავა იცო მთელ წიგნებშიც კი -
"ეპრაცე მიმართ ეპისტოლეს" აცორისე და აპოკალიპსის ღვთი-
შობონებულობაზე /გიორგის აღმასანდრისები/. მაგრამ ეს კამათი
მოიცავდა ღვთისმეთყველებურ იქეათა შეღარებით ვინწო ჩრეს, კიბრე
დისკუსია გარდამოცემაზე. ამ უკანასკნელს ემცანება შევრი რამ,
ის ნათელყოფს საღვთო ჩერილის შენაარსს. მაგრამ სარ და როგორ
მივაკვდით მას? საღვთო ჩერილისა და გარდამოცემის შემომწახვედა
ითვლება ეკლესია და მხოლოდ ის უნდა ჩაითვალოს ქეშმარიფად
სამოციქულო გარდამოცემად, რაიც ეკლესიის საერთო შეგნებით
არის აღიარებული. ამ საკითხის გაჩერებისას მნიშვნელოვანია არა
საექვთ ისფორიული შენიშვნები და რჩმუნებანი, არამედ კედესიის
საერთო ბის, ატრი და შეგნება. თეორიული ღვთისმეთყველება გარდა-
მოცემის საკითხში ეხება ისფორიულ ღვთისმეთყველებას, რამეთ
გარდამოცემა იხსნება ისფორიაში. თეორიულია ღვთისმეთყველებამ
იმის გარკვევასთან ერთად, თუ როგორ უნდა გვრამიეს და სარ
არის საძიებელი ქეშმარიფი რჩმენის სავანე, უნდა ნათელყოს, თუ

რაფიმ უნდა გვწამიდეს ამგვარ ბა ჩინ აღურებეს საერთო რწმენის უარმყოფელ მისამრებებს, ე. ი. თაორები წამისმეცყველების შემაბეჭდობაში უნდა შეებიძეს აპოლონიუსი ანუ ძირითადი წამისმეცყველება. აპოლონიუსის სფეროში თეორიული ღვთისმეცყველება უკავშირდება არა მარტო ღვთისმეცყველების განარჩენ სახეობებს, არამედ მეცნიერებათა სხვა ფიცილებსაც - ფილისოფიურს, საბუნებისმეცყველოს.

მეორე სახის ღვთისმეცყველების, ისფორის წამისმეცყველების ამოცანა ისფორის ქრისტი ჩარმოაჩინოს, თუ როგორ შეითვისებოდა ან მახინჯიებოდოდა ქეშმარიფი რწმენა ქაღვეულ პირთა ბა თემთა მიერ. მან უნდა გადამტკიცოს რწმენის ისფორია ადამიას ღრიგორი მოყოლებული ღვევიდე. ამის შემსწავლელი მეცნიერებანი პირზე ცოცისა ბიბლიური ბა საეკლესიო ისფორიებია. პირველი დაას ადგვინებს ამოცასაბერში ტაბამიცემული რწმენის შეიღწყალს, მეორე ინცენტს იქიდან, საბაც ამთავრებს პირველი. ეკლესიის ისფორიის გაშუქერია უნდა მოხდეს საღვთისმეცყველო იქით, ჩინააღმდეგ შემთხვევაში, შესაძლოა ამ ისფორიას აღვიღად იამოცალოს საღვთისმეცყველო ხასიათი ბა ტაბაიქებუს სამოქალაქო ისფორიის შეობა. ეკლესიის ისფორიის ერთორი ღვთისმეცყველური ტანსაბეჭდება ასე ჟღერს: "ეკლესიის ისფორია არის ადამიანური ცხოვერების ტამსკვალუა ღვთაემრივი ცხოვერების პრინციპი, რომელიც ღმერთის ამცნო მათ იქსო ქრისტეს მიერ მოთხოვთიღი სათცარი იტავით საფუარი, თანდათან რომ უღენთს ცომს. ქრისტიანობა, ყალიბებება არა ადამიანის ტანსაბეჭდებულად მრავალდერთა უან მუნებაში, შესაბამისად იღებს ტანსაბეჭდებულად მრავალდერთა ფორმას. თითოეული ინიციატურის ფიცისმეცყველობის მიმდევრებანი ქრისტიანობაში სულც არ იხსოვა, არამედ შეიმოსება სახარების-

მიერთი კუნძხევით, ღანსკულიერება. ცალკეული ქრის-
ტიანული ცხოვრება კუნძხი სამი ფაქტით იმეორებს იესო ქრისტეს
ცხოვრებას" /ნეანდერთ/. ეკლესიას ისტორიაშ, რომელსაც საჯებ-
ვოდ უძევს სახელმწიფო იდეა, თეოზ ისტორიული მინაცემებით
უნდა ჩამოატანოს არამარტიმადიდებლურ რჩმენათა მცდარიბა და
სიცალე; უნდა უჩვენოს, რომ არამარტიმადიდებლურ დემო ჩარმო-
შობის მიზეზებს ჩარმოადგენდა აღამიანური ქერმალობა, ვინებები,
დაუნებანი და არა ღვთაებრივი მოძღვრებისამი ტანკერელი ერთ-
მულება. რეილიურ შეცდომებით პირდაპირი პოლემიკა არ ჩარმო-
ადგენს საეკლესიო ისტორიის მოვალეობას /ეს მიღმაფიცისა და
მისი ქანძლების - შეერთებით ღვთისმეფიცელების დუნეცია/.
ღვთისმეფიცელების ამ ქარტმა შეცდომების არსი უნდა გაარკვიოს
მათი ისტორიული ტენიებისის ჩვენებით.

საეკლესიო ისტორიის ქანძლება და დავლება პეტრისფიტა, ან
უფრო დართო - სასულიერო ღიცერასფერის ისტორია, რომელიც ღვთის-
მეფიცელების დამოუკიდებელ დაწეარას ეცევდა. საეკლესიო ისტო-
რიისათვის დამხმარე მეცნიერება და ნაწილობრივ წყაროდაც არის
მიჩნეული ბიბლიური და საეკლესიო არქეოლოგია, რომელიც ქამოკულუ-
რი ძეგლებში პიულობს სხვადასხვა ეპოქათა და სამოგაზოებათა
სარწმუნოებრივი და ციეობრივი შეტევის ანარეკლებას.

ისტორიული ღვთისმეფიცელება პრატიცელი ჯვალისმაჲყვადის
ფუნდამენტია. სავარაუდო ისტორია თავისთავში წარიღების სახით
შეიტანეს ღვთისმსახურებისა და საეკლესიო სამართლის ისტორიას.
მოქმედი ღვთისმსახურებით წესიერა და შამართალი ჩარმოადგენენ
პრატიცელი ღვთისმეფიცელების დარცებს, მაგრამ დედა მათი
წესები და ქამჩინებანი იშვიერ ისტორიის სხვადასხვა ერთს. ისტო-
რიული ღვთისმეფიცელება კავშირიდება პრატიცელი ღვთისმეფიცე-
ლასთან და ამდენად არაღვთისმეფიცელებრ მეცნიერებებთანაც, სა-
ხელობრ, ისტორიასთან, რამეთუ რეალურ ცხოვრებაში რელიგიური

მოვლენები განაჯაფვულია პოლიტიკური, ეკონომიკური მიყვენებაზან ჩა
მათი განოცალუკურება მხოლოდ ხელისურად თუ შეიძლება. ამიღომაც
საერთო ისფორიკოსი რელიგიურ ცხოვრებას განიხილავს, როგორც
ცხოვრების ერთ-ერთ მხარეს და არ ძალის მისი უარყოფა საერთო.
ასევე საყვარესით ისფორიკოსს არ ძალის რელიგიურ მიყვენას
არარელიგიური მიტებების იტენირება. ისფორიკო ღვთისმეფიკო-
ლების საგანიცა ჭეშმარიფების აღმსარებლობისაგან გარე+
მოქცეულ არამართლადირებულ ღემოთ ბერიცა. როგორდები ცილიბარი
ღვთისმეფიკოლებას მიაკუთვნონ მუწებით რელიგიათა ისფორიკა,
რომელიც პასუხობს კითხვას, თუ რა რომორ სწავლა ღა სარამს
კაცობრიობას. ამ ისფორიკას ეთნიკურ ღვთისმეფიკოლებას აწერევენ
სახელად. მაგრამ ღვთისმეფიკოლების სახელი ასეთი ტადარ-
თოება უმართებულია. ღვთისმეფიკოლების საგანიცა ღმერთისა ღა
ადამიანის ღამიკიდებულება, რომელიც ცანისაბრუნება ღმერთით.
რელიგიური საცურნი, რომელიც წარმოადგენს ციდებს იმისა, რომ
ღმერთის შესახებ არსებული ცხადი ჭეშმარიფებები გამოკონილი
წარმოადგენებით, ხოლო ღვთავებრივი მუწებები თვითმებური ტანსაზა-
ღვრებებით შეცვალონ - ღმერთისაგან აშორებს ადამიანს, მაგრამ,
კიდევ იგი ესწავდებოს ღვთის წება-სურვილით აღსრულებას, მისი
კაცობრი ღმერთის საცსებით არ წყდება. მარინ კი, როცა ადა-
მიანი ტამიკონიც სიყაღეს ღამეფენებს ჭეშმარიფი რწმენის აღიაღ-
დე, მას ღმერთის ურთიერთობა საუსებით აღცვედება. აუ არც
ღვთისმეფიკოლებისათვის რჩება აღვიღო. მუწებითი რელიგიების
ისფორიკას ძაღლა შესწევს ღა იგი კიდეც უნდა ემსახურებოდეს
ღვთისმეფიკოლების პოლიტიკურ ღა აპოგეებურ მასაღად, ღუმცა ეს
ისფორიკა თავად არ არის ღვთისმეფიკოლების ცანიშვილება, რამეთუ
ეს რელიგიები ადამიანური სულის-შეუმნიღნი არიან ღა არა
ღვთავებრივისა.

დუთისმეფცველების მესამე სახეობა არის პრაქტიკული დუთისმეფცველება, რომელიც გვასწავლის როგორ ეცნობოთ ჩამო-
ნით და რა რაოდ მივააძლოთ სხვები მას. როგორც მაჩვენები იყო, პრაქტიკული დუთისმეფცველება გამუხრება უკავშირდება როგორც
ისფორის, ისე ფეორის დუთისმეფცველებას. ეს უკანასკნელი
ძეგლს ბრეობრივ-რეაგირებ ცუნდებები, ხოლო მათი განხორციელე-
ბის პრინციპებს გვასწავლის პრაქტიკული დუთისმეფცველებას. პირ-
ველი ძვალების მიღადა ფორმულებს, მეორე კი გვიჩვენებს კერძო
მემთხვევებში მათი გამოყენების მეოთხებს. მცნება "გიცვარებს
მოცვასი შენი, ვითარცა თავი შენი" არის ფეორის ფორმულა,
მაგრამ იმ ჩესთა ერთბლიობა, რომელიც გვასწავლის, თუ როგორ
მივაწოდოთ ჩვეულებრივ აზამიანს სარწმუნოებისა და ბრეობის
ფეშიმარიცებამი, ე.ი. როგორ გამოხვავოთ საუკეთესო სახით სიც-
ვალუად მისამით, არის პრაქტიკული დუთისმეფცველება. დათისაღ-
ით სიცვარული ტანითხაფება ლოცვით. რეაგირებ საკრებულოში ეს
სიცვარული შესაბამისად უნდა გამოიხაფოს სამოგაბოებრივი ლოც-
ვით. ჩესები იმისა, თუ როგორ უნდა მოეწყოს ლოცვასა და დუთის-
მსახურებისამით მიძღვნილი ტემორესესენებული თავდრიცები, რო-
მეცნებიც ზრინდება ხოლო ისფორის ვითარებათა გაცენიდ, ჩარმო-
აზგენენ სწორებ პრაქტიკულ ჩესებს. გამოცენებითი პრაქტიკული
მეცნიერებები მრავალია. მათ შორის უმთავრესია ლიტერატურა და
საცეკვები სამართლი, რომელიც ვეორის და ისფორის დუთის-
მეფცველების მრავალ საკითხს შეიცავს. საღვთისმეფცველო ლიტერ-
ატურა უნდა იძლეოდეს ანა მარტო დათისმსახურების აქსელების
პრაქტიკულ ჩესებს, არამედ მან უნდა მოცვაწოდოს დათისმსახურე-
ბის დოკუმენტის, რომელიც რეაგირები ელემენტები შეიძინავან
მხატვრული ფორმით. საცეკვები სამართლის უნდა ჩარმოაჩინოს
ანა მარტო საცეკვები იერარქიის სხვადასხვა სადენურის ჩარმომარა-

დაწევთა თუ ერისკაცას მოქმედების წესები, პრატილური საკარა-
სით განაწესი და პერიფერული კანონები, არამედ უნდა მო-
აწეოს მათ ღვთისმეცყველური-ფლოსოფიური სარჩევი. საკარა-
სით სამართლის მოძღვრებას ასევე ძალაში კრიტიკულად მიუღეს მოქ-
მები სამართლის ამა თუ იმ მუხლებს; აუგიავერ საღვაძეებს
მისდევის ჩარმოაგენს მსოფლიო ეკონომიკის მიერ შემუშავებული
კანონები /გამოკვლეული კანონიკური სამართლი/. საკარა-
სით სამართლის პრატილური ღვთისმეცყველება ეხება არა მარტო
ღვთისმეცყველების სახეობებს, არამედ სხვა მეცნიერებებსაც,
კერძო, იურიდიულს. საკარა- ს სამართლი ღაკაციონისა ამ
მეცნიერებებთან როგორც თავისი ჩარმომავლობით, ისე შინაარსი-
თაც. სამართლი არის წესთა ერთობლობა, რისი მეოხეობითაც ძალ-
ძობის თავიღან ავიციონთ შესაძლებლობა უნესობისა და უნესრი-
ტობის როგორც პირა, ასევე სამოგაროებრივ ცხოვრებაში. იდე-
აღუნი ზნეობის შემთხვევაშიც კი, აღამიანებს ჩინდანინი რომ ამ
დაეგინად წესები რაიმე საერთო საქმის მიმართ /ანდა საკოვერ-
თაო საჟირო საქმის გამოცენების პირზები/, როგორ და რიგის
ჩამოწყობით გვით, ვინ უნდა ყოფილიყო ამა თუ იმ ნაწილის მეთვარ-
ეური, ვერც ერთი საქმე მოღომდე ვერ მივიღობა. საკარა-
სით სამართლი აღმოცენდა სახელმწიფო და სამოქადაგო სამართლის
შექმნის ანალიტიკური მიმერებით და ისფორიული ღანცითარების
თვალსაზრისით მათგან დამოკიდებული. საკარა- ს სამართლის კო-
რიფიკაცია ხდებოდა მაშინ, როცა რომის სამოქადაგო სამართლა
მიაღწია ტანკითარების მწვერვალს და ეკარესიას შეეძლო ქრის-
ტიანული სულისათვის ბიანის მიუცენებლად მიერთ პრატილური
რომელი სიჩრდის მეცნი წესი და მათში შესაბამისი ცვლილებე-
ბი შეეფანა. აღიღობრივი ეკარესიას საკარა- ს სამართლი მუ-
დამ ემუჯღობა და ემუჯღობა სამოქადაგო სამართლას. ცხადია, ეს

შემუება ვრცელდება არა სამართის არსებე, არამედ მის იმ წესებაზე, რომელიც არ არის საღავთ გნეობის ღვარსაჩინისით.

არაუციკული ღვთისმეცყველების მეტნიერებას განვიკუთხნება სამწყსო ღვთისმეცყველება, რომელიც ტანსატრურსაც მოძღვრის ქცევისა და ქმედების სახეს. მოძღვრის გოგიერთი მოვალეობა, მატარითად, ღამოძღვრა, მეიძღება აღსრულდეს სუერთ პირთა მიერაც. ამ საუმეში სახელმძღვანელო ოფიციალურად კაცებისგან, მოძღვრება იმაზე, თუ რომელ გაუყოვილო რჩმენა ეკლესიად მყოფის მსურველებს, ანრა იმათ, ვინც უკვე მრევლი შეგის, მაგრამ არ არის ცანსწავლელი საეკლესით მოძღვრებაში /მაგ. ბავშვები/. კაცებითკეთ შესაძლოა იწოდოს, სჯულის მოძღვრების სწავლების მეთოდია. მასთან აძლოს ღვას პრიცესითა – მოძღვრება სავალესით ქადაგებებშიც. მოწმებულება განწყობილება ეკლესიაში კარგი წილაგარის საწმენითოებისკენ მოძღვრების უკეთ აღსაუმჯობარ. თუმცა ამ განწყობილების ამაღლებულობისა და სიწმიწის ღაცვის სათვის მესამაგრებელს განსაკუთრებული წინაპირობები და ხერხები სჭირდება. ჰომილეფიკას უნდა გააჩნდეს ისფორიკო ბაზისი.

არსებობენ კიდევ მეტნიერებანი, რომელიც ტანვიკუთხნებიან არაუციკული ღვთისმეცყველების სფეროს. ასეთია ასევეცია – მოძღვრება, რომელიც წარმოადგენს სახელმძღვანელოს ცხოვნების ღვთისმოშინობით წარსამართავად. ყველა პრაუციკული მოძღვრება თავის ამოსაცავ საწყისებს პიყილს დერიკი ღვთისმეცყველების, ხოლო სახელმძღვანელო ღამოცილების მონაცემებს – ისფორიკულ ღვთისმეცყველებაში.

8/ ღვთისმეცყველების ისფორიკა

ღვთისმეცყველების ტანსატრურებიან ღამომილინარეობს, რომ მისი აღმოცენება ქრისტიანულის თანამდებობის, თუმცა ღავრაპირ-

ვერად ის ამ სახელს არ აფარებდა, არ ჰქონდა წერილიშით სახე, მოკლებული იყო სისცემაფურიბას, გარმოცემობა მეპირსა და თავისი შინაარსით ჩატრიანებდა მხოლოდენ ჩინების, სარმაზნოებისა და ჩვითისმსახურების მოძღვრებისა და გილცილინის საფუძველებს. აქედან კი უცილობლივ მთელი სისავსით უნდა გამომურავნებული- დო ჩვითისმეცყველების სისცემს. ოწონი ამას საუკუნეები გას- ჭირდა. ქრისტეს მონაფებმა და მოციქულებმა, რომელმაც პირვე- ლებმა მისცეს წერილობით სახე უდის ცხოვრებას, მოძღვრებასა და საქმეებს, ყოველივე ამას გაუწიეს ბეგარდმი გამოცხადებით დაწერილი თვეიანთი ღარიგებამი. ამ წაწერებმა შეაგვინა ახალი აღთქმა, რომელიც ძველ აღთქმასთან ერთად იქცა ქრისტიანობის ურცევა საფუძვლად. მოციქულთა მოწადებებმა, რომელთაც ერთობაზ კაცი მოციქულთამი, თავისწილი წაწერებში განაცილენეს მოძღვრება ეჭვესიანე, ეკლესიის წარმომადგენლებმე და მათგამი მოწილება- მე, ცხოვრების ტმინდე, ქრისტიანობის ღამიკიდებულებამ იურაკი- მთან და წაწერთა წაწერთან.

ერცგერცილი ქრისტიანობის / ქრისტიანობის / აღმოცენებამ, ქრისტიანობის ბევრამ და თვით მოწილებულთა შორის ძალების წილი, ბიძგი მისცა დვითისმეცყველების შემიღომ განვითარებას.

მიხედა ისიც, რომ აღმოსავალითი აცვავდა საკუთრივ ფლო- სოფია / იმ გრიგორიათვის უმთავრესად ნეოპლატონიზმი /, ხოლ და- სავალითი - სამართლი და ამის შესაბამისად ღვთისმეცყველე- ბამ მიიღო სხვადასხვა მიმართულება. აღმოსავალითი ქრისტიანო- ბას უპირატესად იკვლევონენ როგორც მოძღვრებას და ისტრადვობ- ნენ ტეიტინევნიდ ფლოსოფიურნად ღაესსაშუალებინათ იგი / კლემენტ ალექსანდრიი, თრიტე, განსაკუთრებით ამ უკანასკნელის "საწყისთანდვის" /; ღასავალითი ქრისტიანობა უპირატესად განიხი- ლებოდა როგორც ეკლესია, და იქაური ღვთისმეცყველები ისტრა- ვონენ ღაუმოკიცებინათ ეკლესიისაბო მოწილებისა და მისი ერთ-

ანთბის ქეშმარცებები / ფერცვიანე, კუპიკანე/. მსოფლი
კრებათა ეპთებაში / 325-787 / აღსრულა ქრისტიანული ღომიების
ახსნისა და ქრისტიანული კანონების გამკვიდრების ღიაზი საქ-
მე. იმირთონდებო კულტურული მამებმა თავიანთ უკუღა
ქმნილებები მიღვანისწეს ტექნიკი მსოფლიო ტოპოგრების ასაფი-
სებია. მემკიდე მსოფლიო კრებამდე მცირე ხნით აზრე გარდაც-
ვლილმა ითანე გამასკერმა თავის დამუღებაში / "წყარო კონისა"
III წიგნი / ეირველმა შეაჯამა ამ ეპთების ღვთისმეფიცველება.
პირველ წიგნში იგი მიმოიხიდავს იმირთონდებო მეცნიერებებს და
აუაღიერებს დებულებას, რომელსც შემიტომ სულასდიკამ ამგვარი
ფორმულირება მისცა: ფილისოფია თეოლოგიის მხევალია. ერეფიცულ
მოძღვრებებმა ღანრერი მეორე წიგნში: გამასკერი წარმოაჩინს
მოგმილების განვითარების ისფორიას ცურუმიძღვრებებრთან ბრძოლა-
ში, და პოლს, მესამე წიგნში მოცემულია მართლმადიდებლური წწმე-
ნის მუსლი გამომოცემა, რომელსც წოჭორც აღმოსავლეთის, ისე
დასავეთის ღვთისმეფიცველი თავიანთი სისფერების საფუძვლად
მიიჩნევანენ. გამასკერი განვითარება ერთი საკუნის შემიტომ ფორუსმა თა-
ვისი ბიბლიოლოგიკური შრომების სახით მართლმადიდებლურ კულტურას
უანდერტს უზიდესი მემკვიდრეობა, გოგოაფიციას, კანონიკის,
ისფორიისა და ჭავჭავასთ ღიცერაფირის განხრით. მაგრამ ჯერ კი-
დევ არ არსებობდა წარმომდევნა ღვთისმეფიცველებამე, როგორც მეც-
ნიერულ სისფერამარე. ფერმინი "ქრისტიანული ღვთისმეფიცველება" თა-
ნამედროვე ატრით პირველი გამოიცენა აბერიარმა / 1079-1142
წწ. /. მასთან უკვე შეიძმინება სხვათა მხოლოდ გონების სინათ-
ლებე გამდანებულ / მოძღვრებას სამებამე, ის პოლობრა პლატონ-
თან და ხერავას სულინმირას "ფინანსის" მსოფლიო სურში/ ბუ-
ნების ღვთისმეფიცველებასა და ეკლესიის მიერ წარმოჩნდი, გამო-

ცხადებისმიერ ღვთისმეფიველებას შორის. აბელარის მონაცე პეტე
ლომიშარიმ /1160 წ./ თავის თხულებაში "ქრისტიანთა IV წიგნი",
მოცესა პირველი და იმისა, რასაც შემოგომ ეწიოა "ღვთისმეფიველებას
დემის შეჯამება". პირველი ამტვარი "ღვთისმეფიველების უნივერ-
სალური შეჯამების" შექმნა ბათკო აღიქსანდრე პარესმა /1245 წ./
შრომა ბასრულებულ იქნა მონაცეთა მიერ. შემდეგ ასეთივე
"შეჯამება" ბაზერს აღმართ ბირმა /1280 წ./. თავის მასნავ-
ლებელებე ამრე გარდაცვილი /1274 წ./ აღმართ ბირის მონაცე,
თომა აკვინერი, ითვებება იასავდების უბიეს ღვთისმეფიველად
შეა საუკანეებო. მისმა "შეჯამებამ", რომელიც მოერ ყოფიერე-
ბას საეკლესით ივარსარისით ქანონით და, იდესაც შეინარჩუ-
ნა სახელმძღვანელო მიმშვინელობა კათოლიკოთა დიაკონის
ლოგოთა, ფატიკა და ფრატიფერი სამართლება, რომელმისამართი
აღმართ აკლესია უფლებამოსილია გაათვალისწიოს ქვეშევ-
რითმები იმ ბაჟონთაგან, რომელმაც მური აქციეს სარჩენოე-
ბას. რწმენის ბევრი ღებულების მატებაში თომა აკვინერს უპი-
რისპირდება ითანე ღუნს სკოლი /1274-1308 წწ./. აჭვინერ-
თან ყოფიერების პრინციპად მიჩნეულია ღვთაებრივი ძონება,
რომელიც არსებითად აუზიდებობის კანონებით მოქმედებს.
ღუნს სკოლი კი ღმიერთის ცნებაში, უპირველეს ცოვისა, გერის-
ხმობს უსამღვრო წერასა და აპსოლუტურ თავისუფლებას. ერთ-
ერთი შესანიშნავი სქოლასფიკოსი ღვთისმეფიველი იყო ოკამი
/XIV ს. პირველი ნახევარი/. სქოლასფიკის უბიესი ღამსახურე-
ბას ღვთისმეფიველებას დან ღაცაშინებული ცველა ცნების გან-
მარტივა. სქოლასფიკოსები ესწრადვორნენ ღვთისმეფიველების
საუკანესით ღა მიმომდინარე საუკითხების მემორევით ბეჭედი ღას-
მასს ღა გადაქრის. აღსანიშნავდა, რომ მათი მასნავლებები

რელიგიის ფილოსოფიის /პრატინი და უმთავრესად არის სოფელი/ და საეკლესიო სამართლის /რომაელი იურისტები/ სფეროში, ხილიად ამნევრინენ სეირასფიკოსებს, რაღაც ერთის მხრივ, ისინი /სეირასფიკოსები/ – ყიდვობინენ გაერთონებინათ ეკლესია სინდისტე და ადამიანის ეკონომიკურ კუთხით დურაბეჭდის კი, მაგრამ მეორეს მხრივ, მათ ვერ მოასწორეს ფილოსოფიური მეცნიერებისა და საღვთისმეცყველო აწებების ურთიერთობაზე გამოიყენების გარკვევა. სეირასფიკოსების შეხედულებებში ერთმანეთს ებრძობა ორი ცენტრიდან: 1/ ნიმინალინი, რომელიც ამციკლებს, რომ არსებობენ მხოლოდ ინიციატუალი საქმეები და 2/ რეალიზმი, რომელიც მხოლოდ ბოტაზი აწებების რეალურად არსებობას აღთარებს. კერკიდავ შემოიტკიცით იყო მოცული ტრიბუნებისა და ცოდნების ურთიერთობისათვის საკითხი და ვერ შეხავონენ რომის სამართლებრივი ინსტიტუფისა და ეპოქის სასფიკი მიწოდის კანცოდას ქრისტიანული სიცეალურის სახელით. ეს იყო მიტეტი იმისა, რომ როსტოკინი იხრებოდა სამრმერთოიანობისაკენ, ახელიანი – ამციკლიზმიანისაკენ, თომა აკვილები კი ამციკლება მინიონის ბუნებრივისა და სამართლიანობას. სეირასფიკური მიმართულების შევსება ხდებოდა მისფიკურით. მისფიკური რჩებოდის საკითხში სეირასფიკოსებიც კონსერვატივული იყვნენ, მაგრამ ტაცილებით ღიბერალური იყო მათი პოზიცია სამართლისა და სიმართლის საკითხებში. მისფიკოსებს სურათ ერთება რჩებოდის საემორჩილებინათ. ბერნარ კლერვალი *A1153/*, სასფიკად ამათწახებება აბერლინის ერესს და იმავე ბროს იღა მეტერება პაპიმის ნიმარტივებს, რაღაც ამ უკანასკნელისადების ძალაზე მოვალეობა მოქმედების ძორიდან საშუალება იყო. იგი იმიჩნება მოციკლებს, რომელიც ეკრძალებოდათ ძალინობა. მისფიკური მიმართულების აღმავლობის შედეგის შევრს იღვიზოა პაპიმის ნიმ. კლერვალის სასაფლო ცეკვა,

რიმეზიაც მისცა ერისფიანულ სამდარის თრთ შესანიშნავი მოამ-
როვნე - პური A141 ნ./ ია მისი მონაცე რიჩარდი A173 ნ./.
ღმერთი არის სიყვარული. სიყვარული იმზოვს თავის თბიერეს.
მართლმიერული ღმერთს გააჩინის მართლსაყვარელი საგანი -
თვისი ძე. ჩვენი სიყვარული შეიძლება ამაღლეს ღვთაებრივ
სიყვარულამდე. მისი ბოლო მწვარი არის კუსფამი. ასეთია წმი-
და ვიქტორის კუთხის დევოსმეფელება. ერთი საუკუნით გვიან
თავისი წარწერით უმეტეს სახელს იხვევს მონავენცია A1247 ნ./.
ღვთისმეფელება მისთვის იცო ყველა ამსოფიურ მეტივერებათა
მეუღლე. ღმერთან შეერთება არის უბიდესი წევარება, რომელა-
ნაც სიყვარულს შემეცნების უკვე საფეხურის გავლით მიჰყავს
აღამისანი. უძალეს საფეხურიდე ხდება შეწნომა ღვთაებასთან.
და სულასსფიკოსები წერილენ "ღვთისმეფელების შეჯა-
მებას", მისციონები ქმნილენ "მისფიურ ღვთისმეფელებას".
განსაკუთრებით ნიჭიერი მისციონები იცვნენ საზრანდები.
ფრანგი ჟურნალი /XIV ს./ განმარტავდა მისფიურ ღვთისმეფე-
ლებას, როგორც ადისურ მეტივერებას, რომელიც ეყრდნობა ცო-
ველი ღვთისმოშინათვის ანიბირ სულიერ მიტომარებას, ჟურ-
ნალის მიტიკონი მიაწერილ უაღწესად პოპულარულ "ერისფეს
მიბაძვას", მაგრამ უდრი სწირი იქნება ის ჩაითვალის თომა
კემპენერის ქმილება.

სულასსფიკა იცო თეორიული, ხოლო მისციკა - პრაქტიკული
მიმართულება ღვთისმეფელებაში. სულასსფიკამ ღვთისმეფელე-
ბიან გამოაძევა ძალი. ის ციილობია ღვთისმეფელების რაცი-
ონალიტიკას, კაფეტორიებსა და ღეცერმინაციებზე გამდარებას
ყველაფრისას, მაგრამ რამერთადაც შევაღებების გონიერისმიერი
კუნინებით ახსნა ია გამართება ყოველივესი, ამდენად იტი
პრაქტიკულ ია თეორიერ შეცობიერს უშვებდა.

საქართველოს მეფის დროის განვითარების და საუკუნესით წეობის ცხადად
საგრძნობი ჩამოყდარი გრძლობა საუკუნესით აღამიანები შავების
ზრდა უკიდურესას. ამ განწყვიტების წარმოქმნამ გრძლივ
მავლენა იქონის ბიტინი გრძლივი, საიდანაც შემოიხოვნენ დასავლეთ-
ში ძველ ტრადიციასა და ბუნების მეფის დრენაჟი განსწავლით
აღამიანები /ეს მეცნიერებები ხომ გირად ტანაცითარეს იმ ეპო-
ქაში არსებომა/. ასეთი იცო მაცაცხოვა, შერი მარტამი, რომე-
ლიც ეკამათებოდა ქრისტი პატარას თანამდებობის წადების ბუნებამ დე-
და სიცეივისგებაში ძლევული გარასახლია იცალიაში. აյ მან მრა-
ვას იაუღიოვა სიცეივის შესწავლის ცენტრი. მისი მოწადე
იცო პეტრერკა.

მეცნიერებისა და ხელოვნების აღორძინების ეპოქამ თან
მოიცამა წევრობრივი ციტატა. პროფესიული მიმმართულებების განვითარების
დროიდან იმ ფრაზიცითა აუცილებლობისაცან, რომელიც წევრო-
მაციის მანავე შევიდა კანონიკური სამართლის კრებულში. პირვე-
რი გამოცემა /1490-1502 წწ./ მეცნიერონის "თეოდორიკი ფრაგ-
მენტისა" აზენს, რომ რჩებოდა ერთადერთი წყარო არის ბიბ-
ლის, რომელსაც მკითხველი უნდა ჩასწევეს გრძნობით და არა
გონიერით. ცუდერმა პომილეოვას მისცა ახალი მიმართულება, მის
შეუცადა გაეპრენებინა პომილეოვისათვის ჩიტრი მამების სული;
ამასთან სერიალის სერიალის ფინანსურით დაგინა სიცილით
სიმართლის თემის წესები. წევრობრივი გამოაცილება ლოგი-
მეცეველება, მაგრამ იტრ მაღა წევრობრიურ წევრობრის გადაი-
ტარდა, რამაც აიძულა კეთილგონიერი წევრობრიები ეტრუნათ
რამ მეარი წევრობრი და საუკუნესით საფუძვლების შესაქმნეად,
კათოლიკურის აღმილი გაიკავა პროფესიული ცენტრის სერიალის.

ჩბრვე იყო არტურიულაციის ხერხები, მხოლოდ თემისები განსხვა-
ვდებოდა. ამგვარი პროცესუანიცი სქოლასფიკოსებიდან დკვერცხ
უდინო ტამიჩემიღილი იყვნენ: ქერთარები, კენიში, კონიშვილი
/XVII ს./ ამ მიმართულებამ მწვერვალს მიაღწია კალვის თხბუ-
ლებაში "თეოლოგიურ ფრაგმენტთა სისტემა" /1665-67 წწ./. პრო-
ცესცანულ სქოლასფიკას ბაჟურისისირდა პროცესუანიული მისფიკის
პირველსური მოძრაობა, რომის ბეჭდი იყო შპენერი /1633-1705
წწ./ „მოძრვერებაზე მაღლა, ამიშობრა ის, უნდა იავაყემოთ რჩმე-
ნა, განმარტდების თეორიაზე მაღლა – განწმენდა, განსწავლულო-
ბაზე მაღლა – დფთისმოშობა, საეკლესიო თანამიღებობებზე მაღ-
ლა – საცოველთა მღვდელობა.“ ლაიპციგში შპენერის მეთაურობით
შეიქმნა წიგნის მოცვანულთა სამიერაოება /ფრანკე, შააჩე, ან-
ცონი/. მათმა მოღვაწეობაში გამოიწვია დაწილ პილემიკა და ღვთის-
მეცყველების შევრი გამრი გამავითარის.

წელორმაციულმა მოძრაობამ წარმოშვა სხვადასხვა მიმართუ-
ლებები, რომელიც ღიფერაფურული ფორმით კამათობდნენ. ამ გრის
აღმოცენიერულმა ახალმა ფილოსოფიამ, რომელიც წრმინის აზილიცე
ოდენ გონიერს დაცუნა, ასევე ნაცოდიერი ტემოქმედება მიახმინა
ღვთისმეცყველებაზე. ახალ ფილოსოფიას აკრიტიკებინენ და იმავე
გრის ექცევობაზე მისი გავლენის ქვეშ.

სპინთონი ტანაცხადა, რომ საჭირო იყო შიბრიის ტაბასინ-
ჯვა, მისი შეგვენილობისა და წარმომავლობის მეცნიერული კვლევა.
ამან შიძე მისცა შიბრიის უარყოფითი კრიტიკის აღმოცენებასა
და განვითარებას. ტემდერმა 1791 წ./ დაასკვანა, რომ ცერმი-
ნი "შიბრიური კანონი" ძველი აღმიშნავდა ოდენ ეკლესიიში
წასაკიდები წიგნების ნუსხას. ეჭვი შეიტანეს თვით შიბრიური
მოწამეთობის ჭეშმარიფებაშიც კი და დაიწყეს შიბრიური სასაუ-
ლების ბეჭმებისკენ ახსნა /ცელერი, ლეფერი, გაბლერი, პავლი-
უსი/. ცრადაციული შეხედულება შიბრიის წარმომარტე, ცალკეულ

რიტონია შექმნის დრო გა წამიღვიღობა მცაცრი კრიფტის ქარცეც-
ხლში გასულების /ასცრუკი, XVIII ს./. მართალია, ასეთი დამო-
კიდებულება სჯულის მოძღვრების ჩეყარისას გა ფრაგილისადმი
იარს კათერინა ღვთისმეზეველური სისფერების ფოვერტვაზ მიღწარო-
ბას, მაგრამ ამან ქამონიშვილი საპასუხო რეაქციას ღვთისმეზეველ-
თა მხრიდან, რომელმაც ახარად დაინახეს, რომ საფუძვლების
ძალის შესაძლებელია რეალიკური ცხოვრება. რიხაელისი 41791 ნ./
და რეისისი 41797 ნ./ ბერძორნენ რაციონალისფურ ძალაცემათა
რიმასუმიერი. კათოლიკურ ღვთისმეზეველებამი ცოცხლობა ცრსდი-
ცილიდ მიმართულება. რეფორმაციის ეპოქის ერიდესი კათოლიკე
ღვთისმეზეველი იყო ბერძორნინი /1542-1621 წწ./. თავის უმნი-
შვეროვანეს თბილებაში, რომელიც ქრისტიანული ღოქერინების
ძალიცენიერას ეხება, მან შესამიშნავი ხელოვნებით და სის-
ცემურობით ძალოსცა რომის მოძღვრება და განსაკითხას თეორია,
რომ ქრისტიანთა სულის ბსმის მიმწით პაპი უფრესმოსილია
ძალაცენის მეზე და შეცვალოს სამოქადაქო კანონები. რემენის
ჩეყარიების კვლევისას /მაგ. სიმონის მიერ/, თვით კანონის
განსამადლონისას /ჯერ კიდევ ფრიდენფის კრებამე, 1545-1563 წწ./
კათოლიკებმა დაუშვეს მოტივით პრინციპული ხასიათის შედების,
თუმცა ბევრი რამ სასარგებლოც მოიმოქმედეს ქეშმარიფი რემენის
რასაჭავად.

ଶାଶ୍ଵତ ଶାଶ୍ଵତ

ଶାଶ୍ଵତ ଶାଶ୍ଵତ

პატისტის, აუთორიტეტის.

საქართველოს საპატიოსწერო სწარიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი ილია II-ის მარსობრივი შეხედა იგი მყავაბას პატრიარქოცისა და პატრიარქოის ტანხმათ, ტამიტნურია კვლევის მიმათა, მწერლათა და კულტურის მოქმედთა / *doctores ecclesiae* / მიმოტანების, მარტინი შესახებ ბაზილი კომინეციურისა და გამოკვლეულის გამოქვეყნება.

"საღვთისმეტყველო კრებული" თანამდებომი იქნება ამ ფრიად მიმოტანებისა ნამორცებისა.

ვაჟვეცნები პატრიარქოცისა და პატრიარქოის ცნებების ქანიშარებებს. აღმოვდევ კვარესის ერთ-ერთ უძინესი მოძღვრის, ჩ. ედუარდ ასურის ცხოვრებისა და მოწვანეობის მიერ მიმოხიდვას.

ბასარა გამომუშავითი წერნისა: მიკალიო-ნეიცესკის სიმარტინოვანი. მარტინეციანი. ავტორი: ფ. ა. ბროკ-გაუზ (ლეიپციგ). ი. ა. ეფრო (С.-პეტერბურგ). С.-ПЕТЕРБУРГ, 1898.

სფალიათა აკეთორია ნ. ბასარი.

თანამდებომი მეასწურა "საღვთისმეტყველო კრებულის" სარეალურო ჯდულა.

პატრიარქი

/შერ. სიცეცისაენ ქ. ა. ზ. რ. — მამა/

პატრიარქი არის ერთერთი საღვთისმეტყველო მეცნიერებათა-დანი, რომის საქამია კვლევის ჩ. მამათა ქმნილებების შესწავლა და მათი მოცემული მოძღვრების სისცემადენი ჩამოცალისება. ქრისტიანურ ეკლესიაში, ჯერ კიდევ მოცეკვედია ბროკიან "მამა" ერთგვივის სამოღარი მწერმს კვარესისას. უდირ სპეციალური დარსაც-

რისით, "ეკლესიის წმ. მამები" ეწიოდებათ ეკლესიის იმ მიძღვნელს, რომელიაც დავითი ქმნილების ბაგდიოზე ერთს ერთს ეყიდვის რჩმენის ტამირუმს და გამომარტება. რაც ეკლესიამ მიიღო სახელმძღვანელო.

"ეკლესიის მამათა" მოის გამოიწინება ან "მსოფლიო მიძღვანელი", რომელიაც გააჩინავთ კეტენას ი პიროვნელი აცვინიფერი ეკლესიაში და რიმელიაც ტაურიეს მას განსაკუთრებული სამსახური იმით, რომ ჩამოაყალიბეს, განმარტეს და გაცემს რჩმენის ღიგმაფერი. აწმოსავლეთის ეკლესიაში ასეთი მინიჭებულობის მამება იდვლება ან წმ. ბასილი ბირი, წმ. ქრისტე ლეიისმეფეველი, წმ. იოანე იეროპოლი, წმ. ათანასე აღექსანთიელი. ბასავლეთში კი ამათ გარდა – იერინიმე სფრიონელი, ავგუსტინე პიპონიელი, ამირისი მეოთხეას და ჰელი მრიელი ბირი. ტარდა ამისა ბასავლეთის ეკლესიას ჰესე კან. *doctores ecclesiae*, რიმელიაც მიკეუდრებიან: ლეო ბირი, თომა აკვინელი, მერინარი კლერკოელი, /1830 წლიდან/, პი-ლარკის პეტერელი /1852 წლიდან/ დანილისკი სალიელი /1875 წლიდან/.

ტოლერითი ლეიისმეფეველი "ეკლესიის მამათა", არსებობს ეკლესიაში გარევეული პეტოზით სამდენავენ, აწმოსავლეთში ეკლესიის აწმოცენებიდან ითანე ბაზასკელამე /გარ. 754 წ./ და ბასავლეთში – ერიგოლ თბამიე /გარ. 604/, სხვადა ამითი კი – XIII საუკუნემდე. უცხრანილებისკე ლეიისმეფეველი კი სთვილი რომ ჰაპს კოვერთვის ხელიწიფება ეკლესიის მამის წიგების მინიჭება მათვის, კისაც იკთ ღირსაძ მიიჩნევს. აწმოსავლეთის ჰალესიას არ გააჩნია ამ საყიდითან ბაკავებინებით, ბანერილი კანი-ნიკური ბაზენილება, მაგრამ ლეიისმეფეველი და პავრილოები ემეცესწილად სთვილან, რომ სამრენადაც ეკლესია მარად ერთია და მარად ერთი და იტივე მაღლით ცხებული, მის მიაწილ კოვერთვის შესაძლებელია მოვრინება ისეთ პირთა რიმელიაც ექნებათ ჩიტრა მამების მინაცემები და რიმენიც შეიძლება სცნის ჩიტრა მამებას

საცეკვებით სამართლომა. კანონიტებულ ჩრინდანად შეწაცხვა და
ვალესიის მოძღვრებასთან თანამდებარებულ იმდენად აუცილებელია ვალესიის
ზამნად შეწაცხვისათვის, რომ ქრისტიანული სამეარის თვით ისეთი
მიზანი გვთისმეცველი, როგორიც იყვნენ კურიულ აღვენებას აღვენება,
იმიტება, ვასები კესარიელი და ფრანგულიანე ან არიან აწიანე-
ბული "ეკლესიის მამებარ" არამედ მხოლოდ "საცეკვებით მწერლე-
ბარ"; აღმისავლეთის ვალესია ან აკუთხნებს ამ ფიციულს ანუ იკრი-
ნიდეს და ანუ ავტესტინეს, რამეთ ისინი ან არიან მის მიერ
ჩრინდანებად კანონიტებული. პატრისტიკული ლიტერატურა, რომე-
ლიც მეცნიერული დასასაჩინისი იძებელ სისცემაფერ ტაბიცემას
ვალესიის მამათა მოძღვრებისას, მიღიარება ტაბეკულ ჩმ. მამებიდე
დანერილი მიწიცნილებით, მაგრამ დარჩინა სწული სისცემაფერი
კურსებით, რომელიც სწულად ტაბიცემას მოძღვრებებს ვალესიის
დარღვევა მამებისას. ავერ წარიმებიდან იღებით ტანკულე მიმა-
ვრეობას იწარჩენებან მინავენტურს წიგნები "De optima
legendarum ecclesiae patrum methodo"

და გილის შრომა „De usu Patrum“ /1618/, ახალ
პატრისტიკული „Patrologie“;

— მეცნიერისა, „Patrologi“ — აღთვისა, „Kirchenges-
chichte in Biographien“, — მოეპინგურისა, „Geschichte
christl. Catholisch. Literatur“. — იმერთისა.

පෙරේන්සුඩුගිස තානිංමිජරිකුවු සිස්සෝමීඩිසිස මුද්‍රණයා ප්‍රාග්ධන -
 - තුළුවුදි - මුළුතොස් යුත්මාත්‍රිකාපොටා නම්, මාමිතා මිස්ලුවරිඩිස ගාථම-
 පුහුමිස්සම ග.ඩ. මාත මිස්ලුවරිඩිසහා මිතිගිස යුතිගැරීරුදාමිකාපොදුවුදුඩිසිස
 කුලුවා / මාත්. රාජ්‍යාච්‍යාරිස දා පූඩ්‍රිසායුත් මිතිගිස/, කුලුවා සභුත්ත-
 මිපුවුවා ගිරුවුදිසිස මුද්‍රාගිධිරියාඩිස මිතිගිසා දා එන්මිම්දුවරුදිග
 රාජ්‍යාච්‍යාරිමිස්ස දා මාත මිතිගිස රිමින්ද්‍රා උපුතුරායුතුරුදි යුතිගැරීමිමා-
 රුහුමිස් රාජ්‍යාච්‍යාරිසා. යුතුවුදි ප්‍රාග්ධනය ප්‍රාග්ධනයා ප්‍රාග්ධනයා
 අඛුතියින් යුතිය මුද්‍රාගිධිරිය කුරුඳුරුස පෙරේන්සුඩුකුදුරි මිනින්දොලුගිඩිසිස්,
 ශ්‍රී ලංකා පිළිස්සෝමිස.*

* ඇයේ රිඛිති ආත්මක තානිංමිජරිකුවු තානිංමිජරිකුවු මිනින්දොලු පිළිස්සෝමිර ත්‍රිත්වියුගුරුගැමීම් අත් යුතුවේ. මාත්. ගං.

H. A. Wolfson - The philosophy of the church
 Fatters, Harvard university press, 1970
 /තොරු/4

პატრილოგია

/სიცდელიან ქართველი და ბეჭდი /

პატრილოგია არის მოძღვრება ეკლესიის მამათა შესახებ. ამჟამად პატრილოგიას ხშირად აგვივებენ პატრისფიციასთან. ემილ-ლებანი რომელთაც აქვთ პატრისფიციული შინაარსი და ხასიათი, პატრილოგია იწოდებიან. /მაგ. მელეოს "Patrologie"/, აღზოტის "Patrologie"/ და პირვეუ. უწინ პატრისფიცია ერთობოდა სწულ სისხე მაფურ ტაბიცემას ეკლესიის მამათა მიზან დარებისას და იგი წარმოადგენდა საღმრთისმეფიული მეცნიერებას, ხოლო პატრილოგიას ძირითადი სატანი იყო შიომისაფიული და კრიფთ-კულ-ბიბლიოგრაფიული ტაბიცეულები ეკლესიის მამებისა და მათი ქმნილებების შესახებ, ამ ემილ-ლების ცეკვის ტაბიცემითურთ, რითაც პატრილოგია შეიძობა საკულტო ისტორიის ან ლიტერატურის ისტორიის სფეროში. ამ ტაცებით პატრილოგიას ტააჩინია საუკუნეთა მანიფილე განვითარებული უუცრცესი ლიტერატურა. მისი ჩანასახე-ბი უკვე მახვილია ეცსები კესარიელის "საკულტო ისტორიაში", რომელიც მოცემულია კაიბორგური ცნობები ეკლესიის მრავალ მამათა და საკულტო მწერლთა თხმებისათვის შესახებ. პატრილოგიაში პირველი სკეციადებით ემილი იყო „De viris illustribus“

იქტინიმე სტრიონელი-სა, რომელიც მოცეანილი იყო იასნე იქტიპირამიე. ამ თავიდებულ ერთისფიციული ეკლესიისათვის მოიმუშებება იმიუკა, რაც სვეტონიუსმა და პლიფარემ წარმართული სამცართსათვის. იგი დაწერილია პირველისის, იულიანეს და ცეციუსის საჩინაურმიერო, რომელიც ამჟა-ლებანენ, ეკლესია მხოლოდ უმეტართატან შეიგება. ეს წარმოები

ითარებინა შერთნულ ენაზე და ძველთამანვე ტომისძიები იყო აღმოსავა-
დეთი. მასილიერმა პრესკიფურმა ქენაგიმ /490 წ./ - მანავრუ
იურინიმეს წარარმოები V საუკუნემდე, ხორ ისიდორე სეკოლიერმა
610 ჩდამდე; იღიერებონს ფოლეიერმა ბამაცემითი ტანმისრფებანი ბა-
რთი მას. აღმოსავალეთი პატრიარქმა ფოლეისმა /ქართ. 890 წ./
თავის "ბიბლიოთუკაბი" ანუ " ქართველი გალილი " - ში
მოცეს არა მხოლოდ ჩამოთვლა წმ. მამათა ქმნილებებისა, არამედ
მათი კრიტიკული ტანხილვაც, ამრე უფრომი ქმნილებებისან ვრცელ
/განსაკუთრებით მიმსენელოვანი/ წარცველებითური /მათ როცხვში
წარმართდი აცლორებისაც/. ღასაველ მწერალთა შორის მიხსენიერის
ჭარსისა ჰომინის თფენერი ღა ტიტებერზ კარტერელი, რომელთაც
XII საუკუნის ღასაჩუისში ღაურთეს ღამაცემითი შენიშვნები აღწინ-
დეს ქმნილებებს. 1492 წელს ითანა ფრიცენეპაგმა, დონაშაბიშ
ამშაგმა, ქამოსცა წარარმიები: "De scriptoribus eccle-
siasticis" ", აღმარც მირესმა ღამაცემები შეიცან
მასში. ყველა ჩამოთვლილი ქმნილებები ერთ გამოცემაში შეკრიბა
აღმარც ფარიცელისმა /პამშურები, 1718 წ./.

XVII საუკუნე ახალ ერას ხსნის პატრილიგიაში. მის სფერო-
ში შეიცის კრიტიკა და ამ პერიოდიზან იქი მეცნიერები ხასიათი
იღებს. 1613 წელს რობერტ შეღარმინმა ქამოსცა შრომა "De
scriptoribus ecclesiasticis".

1633 წ. გამოვიდა პიერ ჰალიე /Pierre Halloix/ Illus-
trium ecclesiae orientalis scriptorum qui sanctitate
et eruditione floruerunt" (დავ).

შეწევიერება წიკოლა ნურიმ 1703 - 15 წწ. ღიონში გამოსცა
რამდენიმე სამეცნიერო ღისერტაცია პირველი თიხი საუკუნის მამა-
თა შესახებ. ელიუს ღ. უპენტი 47 ფომაზ გამოსცა "შიბლითეკა
საუკუნის ავთორებისა /1686-1711 წწ./. უდინ პრიგრაფული
მამიცამა პატრილოგიური მასალის მოცელა სერიემ "საეკლესიო ავ-
თორებისა და ჩიტრანების ისფორის" სახით. /პარიზი 1729-1763/,
1860-65 წწ კათოლიკურ დოკუმენტებისა კარპორაციის მიერ შევსე-
მულ-შესწორებული ეს ნაწარმიერი ხელახლა გამოიცა. პატრილოგია-
თვის ძღვესაც აუცილებელია ეს მიზნი რიგორუ სახურმძღვანელი. მას-
თან ერთად უნდა მოვიხსენით ავრეთვე ტილუმიონის პირველი ექვსი
საუკუნის ჟკლესის ისფორია" /1693/. XVIII საუკუნეში პატრი-
ლოგიამი იწყება მინიტრაფიცების პერიოდი. 1789-99 წწ. ბენედი-
ქოვი ღ. უმისერმა ტამოსცა პრიგრაფული კურსი პატრილოგიასა "მა-
მათა და სხვა საეკლესიო მწერლათა ტაოვნების, ქმნილებებისა და
მოქმედინების შესახებ", რომელიც შემოიღებარტილებობა პირველი სამი
საუკუნით. 1828 წელს მიუსმა ტამოსცა "ესკიპი ქრისტიანული ღი-
ლერაფულისა" /XV საუკუნემდე/. დოკუმენტი – კათოლიკური მი-
მებისა; პრიფესიანობების მხრივ ხდებოდა ამ სფეროს იქნირინება;
მხოლოდ 1677 წელს ვ. ა. ვაკემ ტამოსცა "საუკუნის ღილერაფურის
ისფორია" /უენევა 1694-9, ოქსდ. 1790-3, ბაგდედი /1741-3/ და
დაწერა ტაოვნებანი პირველი თიხი საუკუნის ტამოჩენილი მამები-
სა /ოქსდ. 1840/. ამ ქმნილებათაგან პირველი ფ. უოფონმა ტამავ-
რით XVII საუკუნემდე. ნაკლებმინიჭენეროვანია კაბინიტ უდენის
ნაწარმიერი: "საეკლესიო ნაწერების კომენტარები" /1722/. IV –
საუკუნემდე/. ერთერთი უმთავრესი ამოცანა პატრილოგებისა იყო

მამოცემა თავად წმ. მიმების ქმნილებათ ფეხსფის ღერნებისა.

ასეთ ტამიცემათა მოწის პირვერ აგზილე უნდა ღაეაცემით აღმაფი
მინეს "Patrologiae cursus completus".

მომენტში შემდება შესწორი სერიის 161 ფონისა და ლათინური
სერიის 222 ფონისაცან. უახლეს ძროში ამ ტამიცემაში შემდი ნაკლი
და შეცდომა აღმოჩნდა, მაგრამ იგი მარაგის დარჩება უძვირდასეს
და უკრავდას სამეცნიერო მასაღა თავიშის დკველა მამისა და
საკვლესით მჩერილისათვის. აქ არის აღნებულე მარმოშეჭირი გიგა
წილი წინარე სანის საკურედესთ მონიკრაფიერი. მრავალ ახალ
ტამიცემებს შესწორება და დამაცება შეაქვთ მინეს კრებული. ვ. ნ.
"სამოციქულო კაცით" ქმნილებამი ტამიცა 1875 წ. /ვრცელის
აღმოჩნდებან ერთი /, 1876-77 წწ. /ტამიცემა ჰერმანეტიკას,
შემნაცვისა და ცალისა/, 1866-1877 წწ. /ტამიცემა პილტენიდებისა,
"Novum testamentum extra canonem" //,
აპოლოგეფები ტამიცემების "Corpus apologetarum" //,
ოფეოს მიერ 1/2 ტამიცა. 1876 წ. / ერთგვანა და არისფიდეს აპო-
ლოგები, მომენტში ამას წინამდებარებულ ტამიცა მეხითარის-
ტების მიერ / 1878 წ. /. არის აღნებულე ასცენციდ ტამიცემები შერ-
ძენი და ლათინი წმ. მიმებისა. დაერთ ტამიცემებიდან ჯერაც არ
დაუკარგათ მინიჭებული "Magna bibliotheca veterum
Patrum" // ს /შინის ტამიცემა, პარიზ 1575, 1634 წ. //
"Maxima bibliotheca veterum Patrum,"
/ლიონი 1677/, "Bibliotheca graeco-latina vete-
rum Patrum,"

ტაბანიდისა / 1763; 380 მჩერილი, მომენტებან 180

ამ არის შემარტინ გამოცემების / . 1880 წელს იმის შემცირები ტამით და „SS. Patrum opuscula selecta“ / 41 ფომი / . 1875-
1884 წწ. კარინარისა პისფრამ ტამისცა 2 ფომი მის მიერ ახდა
აღმოჩენილი ღღემი უცნობი ქმნილებებისა და წანცენებებისა,
რომელიც ჰყუდვიან 12-17 სს მამებს. პირნამ დავთ მოუკარა 66
საუკლესით მჩერას პირველი თასი საუკუნისას, რომელიც ნახსე-
ნები არიან ისფორითა მაგრამ რომელი ქმნილებებიც ღღემი არ
იცენენ აღმოჩენილი.

ტამიცემული შრომების ტანის მრავალი ხელაწერი ქმნილებები
დაღმიცელია მიუწევის, ბატელის, ოქსდორის, კემპირის, პარის;
ვენეციის, ლეიპციგის, უსკურიარის, ფლორენციის / მეზიჩისცეკვი / და
სხვა ბიბლიოთეკებში.

ମେ. ପ୍ରକାଶନ

წმინდა მამა კოვერტინგი და წმინდა ცოტნილ ტაძრებს შესრულებულ.

მართლია იტე თავის დავს "უსწავლეო ია ამრით გამოიწვეო კაცები" უწოდებს, მაგრამ ეს მხოლოდ თავმისაღლობით მოსირობა. სინამდევ-
რები იმი, თავისი განსწავლულობით თვით პასივ გრძესაც კი ამცირე-
ორებია.

ରେ.୧୯୭୩ମିଳିବ ଲେଖୁଣ୍ଣେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିରମିଳିବ ମାତ୍ରମାତ୍ର କାହାରଙ୍କ ଏହା ମାତ୍ରମାତ୍ର
ପ୍ରକାଶକାରୀ ମେଧାନ୍ତିକରା ଲେଖୁଣ୍ଣେଶ୍ୱରମିଳିବସା, ଅରୁମେଦ୍ର "ଶ୍ରୀନିବାରି କୋର୍ପ୍ସମିଳିବ"
ରତ୍ନମିଳିରତ୍ନମିଳି ମିଳିତରତ୍ନମିଳିବ ରା ଗମ୍ଭୀରମିଳିନିର୍ମାଣ ମୁନ୍ଦରମିଳିବେଳେମିଳିବ
ଶାଶ୍ଵତମିଳିବସା, ଶାଶ୍ଵତମିଳିବସା ପରିଚାରିତମିଳିବସା ଶାଶ୍ଵତମିଳିବସା
ରା କାନ୍ତିମିଳିବସା ଶାଶ୍ଵତମିଳିବସା ଶାଶ୍ଵତମିଳିବସା ଶାଶ୍ଵତମିଳିବସା

ნმ. ეფრემის თბმულებანი ჯერ კიდევ მისი სიცოცხლის ჟამს
ითარებინა ბერძნები ენაბე, და მიმა ღაფასება ხედათ ჩიტაბ. ისინი
უკეთესიანი იყითხებოდას საყვარე ჩერზღვის შემზე, მუამარტინის
ნმ. იერონიმე.¹ ნმ. ეფრემ ასკერის წარმარმოებთა რიცხვი, დაფილის
მიხედვით, ათასს აღემაფება, აუსანიშნავია რომ აუ ან შევის
მის მიერ შეიგენილი ღოცვები, რომელთა წარმარმო საყვარესთ

! ამანებ უაღრეს კვლესიაში საყვეთ წერილის შემზღვომად იკითხებო-
და ერთისა და კლემენტ რომაელის თბილებაში /წევ. /

ღმიერთმისახურებაში ღამიცვიდნებული ღა აქცევეთ ღერძებიც. ამ პოეტერ ქმინიღებებში ასახულია კურესის მოძღვრება. ისინი ხარ- ხურ კიღობე იმღერებოდა ბარესანისკული წვედრების ღასაძლევად.

ჩმ. ედურემის თხმულებებში უმეცეს მნიშვნელოვანია საღვთო წერილის მისკული ქანმარწებები, რომელთაც არასოდა მოაღწიეს ჩვენამდის. აღმოსავალური კადესის ეტჩემელიკოსთვე[#] რორის ჩმ. ეფრემის ერთერთი ჟპირველები აღიღილ უდირსაც.

მის ქანმარწებებს ქანსაკუთრებულ ღირებულებას სძენს ცოდნა ძველებრძალი ენისა, პალესტინის ეთობორაფიისა ღა გეორ- გიანისა.

ღირსი მამა უარცოფითი შეხეღულებისა იცო "ელინურ სიპრინე- ბე", მან რთელი თავისი თეორიული მსოფლივი დააფუძნა მხოლოდ რელიგიურ საწყისებზე, კადესიკ რჩმენაზე, იმი დავს არიდებდა სპეციულაფერ ღვთისმეცივედებას. ეს ჩმისჭა კანფიდური მიმარ- თულება ედურემისკული ღვთისმეცივებისა მკვეთრად ჭანასხვავებს მას თავისი ღრისი კადესის სხვა თარ მოძღვართაგამ. ღვით ერეციკოსთა საწინააღმდეგო თხმულებებიც კი იმი უმეცესნიღად მეცნიერულად რიგი იხილავს ერეციკულ ღოჯვინებს, არამედ კმაცოდიღება მხოლოდ იმით, რომ მიუთითებს კადესიკ რჩმენას- თან მათ შეკავენებისადაც ღა ვაებს თავისუფლად მიაჩრივნე ერეციკოსთა უკეთურობის ქამი.

ჩმ. ედურემის თხმულებათა საკუთრებო წარიღების მისი ქანაცვალნი, ქანსაკუთრებიდ წერილი მოძღვრებანი - იტა კი არ გვისამუთებს, არამედ ცვიცხარებს თავის აჩრებსა ღა ქრისთ-

ეტჩემელიკა - საღვთო წერილის ქანმმარწებელი მოძღვრება /ჩერი. /.

შემს. "სირდელი წინასწარმეტველი" /წოდომი/ მას უწინებენ და
თანამედროვენი/ ერთეულს ამ სფეროში.

იგი ქცების მიზანი ამ სიცეკის ერთსფიანული ტატებით.
ფრთსი მამის პომილიებისათვის უცხოა ხელოვნური კონსერვულიერი
და რიცორიკული პირობითობანი. მისი ქადაგება ხშირად შესხმის
სახეს ღებულობს. აյ კი ფრთა ძნელია პიმიერების ღაცვა. ამიდო-
მა რომ წმიდა მამის პომილიები ბიეგან შეინიშნება სიცეკია -
ფარმობა, მღვაწარასული შედაწებანი და ტატეიანებული აღემ-
რიები. მისეულ ქადაგებათა ძირითადი არტურიუნფია შესაფერისი
ციფალა საღვთო წერილიან. მათი ძარცვიდი შინაგანისია მიძღვნიერა
საღვთო ცხოვრებისათვის, ღმერთი კოფასათვის. ყსამზღვო მწყსარუ-
ბა მოიცავს მის სულს, როგორც ხედავს ერთსფიანული სამოგარო-
ების ცხოვრების შეუსაბამიშას ერთსფიანული იდეალებან. იგი
მცესაუმრება სინამჟღისათვის, სიცეკის ამაოებათატან ტანშორებისა-
თვის, ვნებებთან ჟირილისათვის; გვიხაფავს სურას სკვერილისას,
განკითხევის ღრისას, მართადა და ცოდნილა საიერო ხვედრის; ნმ.
ეფრემისათვის უცხოა ჰკიდერები, იგი ლიცაცს ერთი-
ნებას და ოჯახს, მშობლებს უჩჩევს იჩირუნონ, რათა მავრებელი
აჭიბარიონ ცხოვრებისათვის, ქადაგი სკე-ბერნიერად ქათხოვანენ,
ვაჟები ჩაექან სამოგაზოებრივ ღა სახელმწიფო სამსახურში. სი-
ნამჟღისათვის წარტმული მისი ქადაგება სულის შავრნალიან და
უსიხარული ქანქფობილას როგორც ავღენს, იგი აუმის მსმენერას
ერთსფიანული მიძღვნიებას ღვთის სახიერებისათვის; ნმ. მამა
მითმე ცოდვად სთვლის მიმომწერილებობას /სულმიკეობას/. მისი
დაწიგებები უმეტესად ღაკონურია ღა ფორმით ღავს ძველი შერძენი
დილისფოსების გრიმიკურ /დამიძღვნიდ/ ტამინადევამებს. სხვანი

పరిగ్రహాలో ప్రారంభించిన ప్రారంభించి / ప్రారంభాలిసా రా పొన్నాడ్యే శిఖ-
రింస డిఫారెంటు ఉపరిమితి / అంగుల కొమిగ్యాలోప్పెష్యులెంటి; కూరుగ్గొప్పింస
నించిని నరిక్కుమ్మెస్యులు ప్రారంభించిన ప్రాపిసుంా, క్షెస్సించా ఈనిమించించ్చు-
న్నులి ఉనిమించ్చుంచిని సార్వంం న్యూరోలిస నించ్చుక్కుప్పించిసా, న్యూరోలిస
ంచి అందువు అప్పుంచు చెంగిపీంగి ధారించుక్కురించా. చిఠి. గ్రహించి తింగి
క్షెస్సించ్చు న్యూరోలిస అప్పుంచు తెంమించుక్కురు లొఱ్పుంచిసా, సారుప
శ్యేశమింగులి నరిక్కుమ్మెస్యులి బ్యూమ్మెంచించిస అంబుంచు-గ్యానమించ్చులు ప్పాచించి
సాగుంచి. దున్సాక్కుంచ్చుంగి ఫ్రించింగిం రిసి శ్యేమింగి క్షెస్సించ్చుంగి:
శ్యెపిం లొఱ్పుం ద్రీంసింగు మ్యూట్రో రిస్ప్రెసింసింగిస, మ్యూట్రాలించి అధిక్కా-
మింసాంగుంచిసి, మిగ్బెంచింగిస క్రెప్చించింగిస, క్షెప్పింసాంగుంచిస, రిషించ్చు-
సాంగుంచిస, సాంబెంచ్చుంగింగిసాంగుంచిస, మిగ్బెంసాంగుంచిస, లొఱ్పుంచింగిస రు
మింక్రోచ్చెంచింగిసి, అమిపించ్చుంగింగిసాంగుంచిస.

მიწად ასეთი და მისი ასეთი მასაღებრივები

ღვარი დაცისმვიდი

თელიოლიურ მეცნიერებას
კანიგირაფი

ფარისიმისად და თემისევანად მრავალდეროვანი, უაღწესად
მიგირანი შიგამეოვანი მჩერიობა საუკუნეებს მანძილზე წარმოადგენ-
და ერთსფრინჯი სამეცნისაოვის სურიერ მასამდინოებელ წყაროს.
განსაკუთრებული ინტერესით ხავანდა მას ქართველობა, რომელიც
მართმადიდებულ მოძღვრებას იმიარებდა და შიგამეობას აღღო
კუროუნელ ურთიერთობაში იმყოფებოდა. ჩვენი დეილისმასავი წინაპ-
რები საქართველოსა თუ მის ფარგლებს ქართ ასევე კურესია-
მონასფრობში საკუთარი სულის კუვავსაცოდად მხოლოდ ღიცვა-
კურთხევით ან იდანულებობინენ. მევისა მარტინი, რომელი სა-
ხელი მოერს ვიცით, მოერსა კი უამთა კურთხებობა მსკულობამ
ჩვენიდების სამერაბო წაშალა, ერთსფერსა და საერთო სამშობლოს
სამსახურში ჩააყენა მუნიციპალ მიმართული მიერ და შიამომავრო-
მის უაღწესად მიგირანი და დასრულებული ღიცვებისფრუნო მემკვიდ-
რეობა უამიტერთა. ეს "ტაქაციი" და "ტორციო" მარტინ კამიროვ-
რით ცდილობდნენ, რომ ქართველი სასულიერო მჩერიობა თირგანალური
თუ წარაწერით ძელებით ტაემირითებინად და, ერთსფრიანი ტან-
მიცკურებსთან ერთად, ერთენული კუროუნს ტანკისარების მაღალ
სადებურიდე აეყვანათ.

ქართველ საეკლესით მოგვაწეობს ან ავიზურებოდათ ის საკა-
რალი ფაქტი, რომ "ქართლისა ქუეყანათ თირად წარუდევან იყო
ჩიტილატან და მისცალი ჩიტინი აკლას მას" /, ნაც თავისთავად

მცენარ ღაუზალვი და ენერგიული მთარემნებითი მუშაობის საჭიროებას დაუდისძინება.

ბიბინების ღიფურასტის წილი ჩამოატარებოდა, ჩიბირა მამიებისა, რაც ღაუზალვ სასურიერო მოყვანეობას სამწერლი საერთო მიმღებას უსასამისად უმასესები იყო, ერთი სტილის მნიშვნობის ერთ-ერთი ჩამდებარი კუნის - ასკუფიკის - შემცველი მეუმნეს.

სამინისტრო ცხოვრების წილი და წესების ღამიერება - ჩამოყალიბება, მათი სისცემაში მოყვანა და ბერ-ბინიამინდა ყოველი მოყვანებაში ღამიერება უკავების მესკერდა ძირითად სამინისტროს ჩარჩოს გვენდა. ერთი სტილის მიმღების მიმღებამ მიმღენებით წარიღი ამტკეცილი სამინისტროს სწერილი იყონებდა და თავის თავის მხრივ წმინდის სამსახურის სწორავა, რაც იმას გვიდისხმიდა, თომ ეს სამსახური რატაც ტანკვეული ფრინით უნდა გამოხატებოდო. მართო ლოცვა არაა აკმაყოფილებდა სასკრიფტი მოყვანების, საფირო იფო უფრო მეტი ფილი დავემს, ფანჯარა, ჩამება და ხილის სწრული იქნირიცება. მთავარი იფო სული, რომელიც აპსილუტურად უფორული და უბირთ უნდა დაფილიოთ ფანჯარის ფანს, რათა პირის დედი წარმოადგინ მეუდის წინაშე. მიმღენებისა და ანუ მანერის ანუ ტანკვეული უხურებელია, რაც ეს მემინიჭილი მიერ დაით დამატება.

ეცვიპლე იფო აკვამინი ტანკერი და მინამცენები ცხოვრების ჩასახვა-ტანკერისა, რომის ფუძემდებული აღიღილივი მცენარი ანჭირ ღირია მიმწერი. ამ წარია მამამ მისი გამადევა სახელი მეტად მცაცო და შემცველი ცხოვრები. ეცვიპლე და

დანიდეცილობა ტავისურის ღასაყდეთი და აღმისსყვრემში, განისაკუთ-
რებით კი პეტესჭინასა და სარიცხო.

ეფექტისასაც ტანიშონები ემიტის სამსახურისათვის და მხა-
ლი საუკუნით სასულეულისათვის მწუნვამ საფირთ გამარა ამგვარი
მოღვაწეობის შესაძამისი ღერიული პრინციპების ჩამოყალიბება,

სა 1) საფუძველი იქნებოდა ტერ-მინამინისა საქმიანობისა.

ინტენსიური ტანიშონებია ღაინცი ასკუფერმა მწერლიბამ, რომის
მიზანებით ნარჩინადგენილებად ითვლებოდა ნედარი მამების:
ამინის გირი, მაკარი მეტვიცელი, მასილი გირი, თავანე იქრიბირი,
ერთეულ ასური და სხვა მრავალი.

**II-X საუკუნეებში საქართველოში განისაკუთრებით მიმრაცხა-
ულესია-მინისასტრები, რომლებიც მაღა ქართველი კულტურის კური-
ნები. ტაცხოველებურმა ღიცერასურულმა საქმიანობამ ასკუფერ-
მწერლიბის აღმავრიბასაც შეეწყი ხელი. ქართველები ძირითადად
თანამდებობის მხრიდებებით იღარღებებონენ, მაცნამ, ჩამს, თრიკა-
ნალური ქართველი ასკუფერი თანამდებების შექმნის მისურნებიც
დოდობან. მათ რიცს მიაკუთხენენ მარცვირი საბაზიდებას
**VII ს. / 1. რომელსაც შეუქმნია "სინანულისათვის და სიმრაპლი-
ცა". //****

ქართველი მთარემნელიბით ასკუფერი ღიცერასური მეცნიერე-
ბაში თა პერიოდასა ღაცეფილი. ^{2/} პარველი პერიოდის /X საუკუ-
ნებიე/ ასკუფერ-მისტიკური მწერლიბა ჰარწესად დასკვლია იმის

1/ პ. კუკულიძე, მარცვირი ქართველი და მისი შრომა "სინანული-
სათვის და სიმრაპლისა", ღიცერასურული ძალაში, გ. III,
გვ. 261-315.

2/ პ. კუკულიძე, ქართველი ღიცერასურის ისტორია. ე. ტ.,
გვ. 544-550.

გამია, რომ შემოუწენახავს სხვა წევანიებიდან თანცმინილი ჯერ კიდევ უცნიშ მწერალია იძმიერებები. ასეთა რიცხვს მიყეცუდონებიან, მიღვიგიადა: პომირი, საპატ ბინაპირი და აპირაპაშ ბინაპირი.^{1/} ამავე პერიოდში ყვარემინიათ ქართველებს ცემიხსენებული ანდონ რიგის /ტარ. 356 წ./, ამზა ამინას, მარკომ ბინაპირის, ისანე რისხისა და სხვადა ასკულური ცარმიცი.^{2/}

მეორე პერიოდის მთარემინელებად იყრიდასა და ცეკვის განვითარება: ვეფონი ათონელი, ეფრემ მცირე, დემოდე ხუცესმონაპირი და სხვა. მათ კადამს ვკუდვის ეფრემ ასკურის, ბასილი კესარელის, იოანე იქრისილის და სხვადა ნაწერების საუცხოო ღარებინები.

* * *

დასრული მიმდინარეობის მიზანი და სასურათო მოღვაწე ეფრემ ასკური /IV ს./, თავისი უაღრესად მიღვარი და მისაუღევროვანი შემოქმედებით, თავისუდია შეიძლება დაკაცენით იმ როიოსათვის სახელმანიშვილი საეკლესიო მამებისა და გიგი მოარიტოვნების – ბასილი კესარიელის, გრიგოლ მამიანიდების, გრიგოლ მოსელისა და იოანე იქრისილის ცეკვით, ეფრემ ასკური ქნიშილია წილირი ეპისტემონის, მართლიადიბლური მოძღვრების ჩინებული აპოლონიელი, წარმართდა და მიწვალებელია წინაურმიერ შეკრიცებელი მემორილი და პიმიკერადა.^{3/}

ეფრემ ასკურის უხოვრებისა და მიღვაწეობის შესახებ მსჯელობა შეიძლება იმ მითოებადების მიხედვით, რომელიც აღუნებით

1/ 3.კუკელიძე, ეპთელი ღიგერსაფურის ისტორია. ვ. I., გვ. 545.

2/ იქვე.

3/ მამიათ კეთილდროული, ფესტივალისაცემად მისამართ, გამოკვებელი და ღვერდვის დაურთოვანი დაურთოვანი ვახტამიტ იმინასევირმა, თბილისი, 1975, გვ. 352.

სირიკი და შენიშვნები ენებმცე. ფაქტობენ, რომ მის "ქათოლიკათა"
ავტონომი ძარღიაბად კუმიშია. ტამინაყვითას ჩამოაგდენს სკომე-
ონ მეტადმასცი, რომელიც ერთ-ერთ ბერძნებული ბიბლიოთის ავტო-
რია. //

ეფრემ ასკერის მიმდინარე საკურესით აკრიტიკულმა ტამიამირია
ის დაუწი, რომ, საკუმანდო ერთა, მისი "ქათოლიკა" ქართული მან-
ქონი ჩვენამდე მოწმეულია ინი რეზაუტით.

ეფრემ ასკერი მიმდინარე იმპერატორის კანისფანციის გიგან-
ტონის კუმის ღამარებულა. მიუხედავად იმისა, რომ მიმდევი
ჩარჩანები იყვნენ, იქმ ქრისტიანულ მიმღებელას ემიანი. ერთ
დღეს მარამ ეფრემი ვიდაუ ქრისტიანთა მისაკრებე ნახა რა საცინ-
ლად გამრისხა. ეს ტახტა მიმები იმისა, რომ მარამ შევიტი სახი-
რა ტაძევა. ეფრემი მივიტა ვალესიაში და ნიმუშიდნის ეპისკო-
პოსს, იაკობს, სთოვა დაბრინება. მან ეფრემი ვალესიაში გაა-
ნაცა და ერისფიანული მიმღებელის სწავლა ღამებულინა. "ხილი
შაბუკი ეს დათო-დღე პასუხისმგება ჩამოგებდა ჩამოგებდა და მისწავებით
სწავლასა მარგაბელისათვის ცეკისა დეისისა და მისწავე იყო
მართებასა და ლოცვასა. და ჩაგირია და დარმოტერი მიისწინა-
თან ვალესია, რა გადამცა ისმინა ჩიტმიაგან ჩიტრასაუზე //, -
აქმიშნავს მითოგნა.

ასეთი თავდაცემული მიღვანეობისადვის ძაღლან შეიცვას
იაკობ კომისარია და მიერმა ვალესიამ ეფრემი, მაგრამ მისდანი
შეირთო აღთვის ვალესის მნათე, ეინდე ე გ რ ე მ ი , რომერმაც
ესადების ერთ-ერთი ჩარჩინებულის ქართველის პატივი აქტას და

1/ ეს ბითოტადები შენიშვნები და ლითონურ ენებმცე ტამიაუკეყნეს
ძმებმა ასკერინებმა. Abzamani, Ereditum სურ, Opera omnia
que extant graece, ბერძნულ, ყაზბეგის რომა.

1732-1746, თ. I. აქ მითოებულია ეფრემის "ქათოლიკის" სხვა
თი ავტორი /კერძო, ამთაღუდე დაზიანებული და პატარი შევე-
პოველი/. მაგრამ მეცნიერებამ ეს არ უძირიას.

2/ გადამცა უბინებამი, ვ. იმინაგვედის ტამიაუკემს, გვ. 212.

თავისი წარიქმიერარი ჩოგია უდრიტის ღარაამრალა. როგოსაც ეჭას
მაკრევი შეეძინა, ქარის მამამ ის უდრიტის მიკუვამა არსამრე-
ლა, მაგრამ სასწაულებრივად ღამიცვა, მომ მაკრევის ნამდებლი
მამა იყო უდრიტი მწარე. უდრიტი ასური ტამარლება.

"ცხორებარი" აქინიშვილია, რომ უდრიტი იაკამია ჩაიცვანა
წიკეის საკურესით კრებამე.

კანისეამფინე მეფის ტარაცვალების მემდეც ნიზიამინი ღამა-
ცონ სპარსეთის მედე სამურმა. უდრიტი ასური და იაკამი ქარაუის
ზამცველა რიცები ჩამონენ. სამური ზამარცხა, მაგრამ იმდე-
რსოფომა ითვინიამერ ბავი ღამი სპარსეთის ჩამარმ და ნიზიამი-
ნი მას ტარასცა. მეუმნიღმა ვითარებამ უდრიტი აიძულა დაისი
ესტურამ ჩანკულიფი და საპილიო ეჭასაში დამკვიდრებულიც.
ვინაირამ ამ ესტაუის მთავარობა ნიარიანდე სარჩეულობას მის-
რევრა, უდრიტმა მაღუდად ღამეც ხალხში ერისეიიამიმის ტავრეც-
ლება, როს ტამიც სურ მარე ღევმა დაუწევეს, მეოპერეს, ღაკვა-
ნეს ქარაუ ტარეთ და ქვები ღაუშინეს. უდრიტი ძრივს ტარაურისა
სიკვდილს.

უდრიტს მრავალი მინაცე ტაუჩინდა. ამ ზანებში ტავრცულა
მასიდ კაბარუკიელის მიღვაჩერის ამიტვი და უდრიტმა მიისცრეა
მისი წანეა. იფი მერინული ენის მცოდნე ერთ მინარინდან ერ-
თად ტაემებაცნა კაბარუკიამი და შეხვდა მასიდ ღირს, რომელიც
უაღმისად ადასებრა უდრიტის მიღვაჩერიას და მისი ეპისკოპო-
სარ კურთხევაც მიისცრეა, მაგრამ კაცეცინდედ მინააღმირეტარას
ნასწერა. მასიდის ტარაცვალებამ უდრიტი მეღად ღასმრეცის
და ღანერს "საკითხსაც შესასხმელა მისივის", რამდემიდე
ხნის შემდეგ ჩჩიდა უდრიტიც აღესწულა. მისი ტარაცვალების
შესაძლო თარიღად 380-381 ჩდები უნდა მივიჩინოთ.

ეფრემ ასურიძა სირიკი ენამე შეუმნიღდ მიგდართ ღიეყსაფუნი-
ლი მემკვიდრეობა დაგვიფოფა. როგორც საეკლესით მოღვაწეობი და
მიწერამა, მარ იმთავითე მიმდევრო სასულიერო ჩრენების ფუნქციურობა
და მისმა მიწოდებისა ცუდ მაღა გიგა არიარება მოგომოვა.

ეფრემ ასურიძა წარავალ ენამე ითარესონა, მათ მისის
შედარებით სრულად - მერძნელ და სომხებ ეწეოდე. ეფრემის მატე-
ლებებით ქართველობაც საფუძველიანია დაზიურების სამუშავა.
კონიერი კვევილის ამინი, მისი მომენტი ჯერ კიდევ აღირე, ცოდ-
ნილი საეკლესით მიღებართსა და სამონასფრო ჩეენებლაშის გიგა
თარებამიმაფორთს გრიგორ ბანძთელის ღრმიე კიდა იცოს თარემნიღდ,
მაგრამ მისი "ცხოვრების ავორი გიორგი მერძეს მიკიდებებს,
რომ "წევარი მამაი ქრისტე დეისით აგანკუთხი მარიონ შეამოვი-
დოდა ხანძიას და მეტაცე ცდვასა მეპირით ჩ მ თ დ ი ს ა
მ ა მ ი ს ა ეფრემის ი ქ უ მ კ ი ა /ხამი ჩეენია - ღ.ღ./
საკითხება იცფიდა მიზებით ფირისა შინა".^{1/}

როგორც ჩანს, აღინიშვნელი თარემნები გაიკარგა, ხილი ჩეე-
ნამდე ეფრემ ასურიძა მატელებას სხვადასხვა ღროს შესრულებულ-
მა ქარდველა თარემნების მოაწიდა.

კონიერი კვევილე ეფრემ ასურიძა მატელებას ქართველ თარ-
ემნებით რამდენიმე ეფას არჩევს:

1. მატელებამი, დამიღოთარემნიღი /X-X საუკუნეებით.
2. "სწავლამი ეფრემისამი", დამიღოთარემნიღი ექვთიმე
ათონელის მიერ.
3. "სწავლამი", დამიღოთარემნიღი ეფრემ მცირდს მიერ, რომ-
ლისდევისაც მას "ასკულიკონი" უწოდებია და თა ჩიტონად ტაცვება

^{1/} პ.კვევილე, ვიკულები ძეველი ქართველი მწერლობის ისკონი-
გამ, ვ.ვ., გვ.47.

მერიმელი ინიციატივის დამსახური. ამათგან ურთს ერთობები "კერძო პიროველი", ხოლო მეორეს - "ეფერმ მეორე".

4. სხვადასხვა სწავლა და მოძღვრება სხვადასხვა ერთს დამკრინილი. ^{1/}

აღმინდენი თარიღისნებირან ექვთიმე ხადგინ, ჩანს, დოგ პოპულარიტეტი სარცემლობრივ ეფერმ მცირის მიერ ისრემინილი "ასკე-ოცემილი". მიერ შემოწავლიდა რამდენიმე ხელნაწერი, რომელიც პ. კვერცხის სახელობის ხერნანერთა ინსტიტუტშია დაცული.

* * *

ეფერმ ასკერის შეხედულებანი მერ-მიზანირისა მირაცუნ-ეთა-კუნი საბის, მათ ყოველი დაკავშირით საქმიანიბისა და ქართველია-მიღვანეულის შესახებ ტარიელია მის თავების ცეცხლა ასკეცერი იხტიერების, მაგრამ მათგან ჩეკენ ტანსაკუანებით ტამოვეციდ სამ წარამომიერს. კასერია: 1. "სწავლანი, მინერალი ითვალის მიმართ მინამინისა და მამასაცილებელს"; 2. "სწავლანი წეოფერს მიმართ მინამინისა" და 3. "ნეფანერები". ^{2/}

შერ-მიზანმიმუნ ცხოვრებას, რომელ უკვე აღინიშნა, საფუძ-ვერი ჩაეყარა ერთიანები. ასკეცერი ცხოვრების დეორიგული პირ-კომენტი ამ ცერიფიკატში ჩამოყალიბდა ანონიმ ბირის მიერ. იგი შერების ტანიანით ცხოვრებას მოითხოვა, მაგრამ შესიღრი კესარიელის უციდოსერი და პაციენტინი სამინატერი სისტემები კრიოდიკაზე მარავამუშავეა და სასტიკად გაიღამერს ტანდემიდერი ცხოვრების ჩინაურმილი. მან შერებს ერთად მოწევანეობისაკენ

1/ პ. კვერცხე, მითით. მირმა, გვ. 47-53.

2/ ცხარებით ექვთიმე ათონების მიერ შესრულებული თარიღინიდ. რომელიც მოდასებულია ხელნაწერთა ინსტიტუტის ფინანსი
 // 1104 ხელნაწერი. ციფრებისა ან სხვა შემთხვევაში მცენ- დებს ამ ხელნაწერიდან მიცემითებთ.

მიუწოდა ისე, რომ მათ განმისწეოვებით, უაუკ სენატურში ეცხიოდათ! //

ეფრემ ასურის იძმელებითი დრკენება, რომ იქნ სელიერი მიყვარების არივე მეთვის მიმსრულ და ყოველი მათგანის მამ- რევანს ააღვეს რჩევა-ზარიცხებას, თუ როგორ მოიქცეს, რომ სამი ეყოს გმიროს.

ეფრემის ამინით, ტანიევირი ანუ ასკელეური ცხოვების მიმ- ღევარი და მინასეტერი, ძმისა შორის მცირე მიყვარე სხვადასხვა- მცვარი უნდა ტანიევიმბდეს. მინასეტერი მიყვარე ბერს იქნ ავა- ღებს, რომ ძმების ერთად იღიაკის და იშიბოს, ავადმცირფის იარებს ან უმისა დააკლეს ერთაპეტს ანუ ბერ-მინამინთა სუფრას *AII04, 150v.*

ეფრემი ბერებისაგან მოითხოვს ნებისკოდოს სიმუკიცეს, კაც- ბავს ხასიათის დოკუმენტობას. ჩანს, მოცეკვით მოღვაწეს მინას- ტერი ყოფის მის საც უაშმიიში ასკელეური ცხოვებისაცენ მიყ- ვევია, ხორთ როგო მართ რჩებოდა, მინებიღიბაშის ცრინიშვა და კვლავ მინასეტერი დაწინებაშე თცნებიბა. ასეთი მერცევი შუ- წების მეტონე მიყვარეს ეფრემი ხაფოვნია ისე კაცს ადამიერს, რომელმაც "ინდის აღმენებად ტოტისა და მიერცინის რა შენიშვა მისი, დეკას: "უდრითსად თა-სარიდულ ქორი აღდაშენი". და კითა- ცა იწყოს საქმესა მას, კუაღად იდუას: "უმჯობესდა არს სენაკისა მიღმღისა აღმენება". და მერმელა დაუცეის იღია აღსნეულებლარ. და არს ესევითარი იქნ საყიდეებ ყოველია მიერ. ეტრეივე მინა- მინმან, რომელმან ასა მითიმინის ერთსა აღვიტსა სცლიერისა მეცნიერებითა, ესევითარის სწრეისა ნაცოდისა გამოიღებად ვერ ხერ-ეტრეივების" /160 ჩ-ს /.

1/ ე. ბინითიშვილე, ბასილი კესარიელის "სამოღვაწო ნიერის" ქართული წერაული წერაული მიმღებელი, მიმღისმ, 1968, გვ. 25-27.

ამიტეარა, ეფრემი ბერ-მინამიონდავან პირველი რიცხვი მითხ-
ხოვს ერთეულ არჩევულ აღმიგრი დამკურირებას და მოღვაწეობაში
ნებისყოფას ხამიტებულს.

ეფრემის ამინიჭ, მერი უნდა დაკმაყოფილოდეს იმ საქმით, რი-
თაც მისი სურიენი ძმები დკვერცხიან, და იმ რაოდენობით, რიცხოვ
ეს საერთო იუნიტა დაწესებული. საქმიანი სიკეთის შემთხვევამი
ნერის იმიტენი უნდა მიიღოს, რამდენიც ერტება წესის თანახმად
/161 რ 1/. მაგრამ არც მცირე უდიდაშ უნდა გასანაწევოს იქნ. საფულისხმო ამინიჭებამის ეფრემი-მარხვის შესახებ: "არცა
მომისა უმეტეს მარხვათ საქებულად მიჩნის, არცა ჯერომისა
მარხვისა შეუწიაბულებელი სახმარ არს, რამეთ კითანება იქნ უმი-
მოდ მარხვათ დახსნილებასა და ყალიბებასა მიიღებს ლოცვისა
და მსახურებისასა" /161 რ 1/.

ეფრემ ასერი, ჩანს, დაკვირვების შეერებაზე მისურა იმ დას-
კვნამდე, რომ მიმართ მეტი მარხვა იმარტინი გამოიიფასას და
დაბაქანიცას იწვევს, რაც თვეის მხრივ ხელის უშრის ასკუფური
მოღვაწეობის სწრეოდას. ასევე ხელის შემსლელი, მისი ამინიჭ,
მევრი საქმიანი მიღება, ანუ, როგორც ფიგორ აჩმის, "ავესე-
რა მუციკისად".

ეფრემი ტატ-ტატე აფაღიბებს, თუ რა კვალიშა კუაბინიში
ძანიდები მიღვაწესა და ძანიდა მიზრის მცოდ ბერს. პირველი მათ-
განისატან დღი ასეთ დეისტების მიმართ ის: "მარტომაგიდებლისა
და სიმრაბდე ქონიებისათ... მღვიმარება, უშიშრიშა, უმრუნვე-
ლობა, უპოვრება, მიმომინება ჟირთა, შემოკრება ეონებისათ,
ენებათ თევებათ და ეშმაკთა ძლევათ, რაგა არა მეშინიდეს
ხილუების სწრებისაგან ამჟ სოკურილისა" /162 რ 1/.

მინისტრები, ამითა პორის მფლი მიუკავშის, დვერა გემით-ჩამოვლით დვისუბერთან ერთა უნდა ახასიათდეს: "ღმისმერ-მა და სიცირადნე, პატივისუმან სხვადა ძალა, კრიზისა მდვირანებას და ღიაცასა, მითმინება მრიმისა და ხელ-საქმი-სა, სიცირობა მწვარებელთა და პოროგის მცნახველ კაცებას, ღუმილი და არა მნახველი სეცუადა ცურთა და მანერებელთა, უძუნველ-დადი სიცირობა ამძირებადა და მძუნვათაკან, არა მიმოსდევა ცენტრის-სკოლა, არა დაპროცესი და შემწყება ძისა, არა მინება ტურისტობისა და ძვირის სსენირისა; არა შემკობა სამისრიდა შეკრინირით, არა დულწერა ხინკრით და ქამპონება, აღვარს-ცემა ღმურთა; სიცირობა და სიმარ-თოვე, სიცირობა ცედ მშებარისისაგან" და სხვა.

ეფები განვიმართავს თავის აღრესავს, მინისტრი გოვანებს რომ საკულიკრი პირთა ცხოველება უამრავ მინიაუმიტეკომადა მიმ-ცველა, რამდენ კრისტი მერამ ძის ცდას და დათისმოსაც რი-ცირმე აცირმოს. ამინის მიღება სასწილა პრიმრა უნდა გამო-უცხადოს და ტერიტორიული ცოცხალის ამეცენიდენ სიამონებამ, რომელსაც მას სხვადასხვა სახით მამოცხადებული საფრანგე-ცამებს. "რამეთ რომისაგანცა ვინ ძღვიუ არ, მისაცა დამ-ნებუ არ" /169 ჩ /. აქ დაწერი იძრევა პრიმრამი მორისაგან დამონებული ადამიანისა და სერიორი მოღვაწის შეგარებას საყდომო ნიმუშს. 2 მისი ამინის, პრიმარისადა ამ მდებრი-დან დაცლვებებული ადამიანების ნამდინა ეტუება მათ სამსახურსა და მინის, ნამდინა კი ცდილობს თავი გაითავისულოს ფლეგმო-ზან, რომ დაცეციონის არ ემონის. ასევე უნდა იპრიორის მიღებ-ნებ, რომ ერმაყის მინა არ გააჩვას /170 ჩ-ზ /.

ეფრემი მითითხოვს ქონების წერილას ქუთასძეცვაუკავშირ და ღოცვას, "წიგთა ას ამითთა და პიროვთ იწურთირეს, მამედუ ამითთა წერილი საქმითაფა ამითთა აღმისცემის, ხოლო კეთილი ჩაის-სიცეცეამი კეთილთა საქმითა გამოიწევენ" /177 გ 1.

ჩანს, პერია ნაწილი, რომელიც ვერ ახერხებდა "გადასდევიმის" ღამიტუნებას, თავს იმით იმართდება, რომ სიცეციისამ მონას-ცერი იყო და კინვარებორა თავის თავთან მრავალ, ხოლო კრი წანილი მიმეტად იმას ასახელებდა, რომ მერად შეიგომამდე თავი-სუფალ ცხოვრებას ეწეოდა და ააღს ძევები ჩვეულება ახცემებდა თავს. ეფრემი მათ შესასერ აღმოჩნდა, რომ გოგს სასულეოშ მოგვა-ჩეობის ღამიცემამდე მცფად მიმიკორ ცხოვრების ეტა პერინდა გამ-ღობიდა.

ეფრემი ქადაგებს სამოიკებას, თავმრამლობას, მომიტისმოცვა-რებას. /181 გ 1., მომინებას. "ცოვერსავე მერა გომრამღე მაქუნიებს, - წერს იტა, - და ას მმარტოდ მოცუასსა მერა" /185 კ 1., მოღვაწის სასკრინი კანიკისაცემ სჩრადვა და ამჟან-ზაფრებს მას მასყიც დოსტებად მიაჩინია, რამედ "ცოვერი ხირ-ცი თვეა ანს და ყოველი მიზები კაცისა, კიდანცა ყუავორი თო-ეისაი" /185 კ 1. ღამსაკუანიებით უსვამს ხაჩს ეფრემი მოღვაწის მომინებასა და სუღირძელობას: "...იცინო და კურარებისა მიერ, - მიუწიდებს იტა, - ნე ძანძრისხნები... აღდი და დაცნაშინ, სუ-ტრიერ იქმემ" /196 კ 1.

როგორც ეფრემის "ცხოვრება" დეამტობს, თავად ღამინძირ, ღამებული დამსაცმელი იყო გაბვეული სასულეოშ მწერლობის ეს ნივილერი წარმიმადენებელი და სხვებსაც იმას მიუწიდებდა, რომ ფანსაცმლის ძვირი /200 კ 1.

ეფრემ ასეური ქადაგებს სიცეცაძვირისას /221 კ 1., ეპიდემის შვებისმოცვაურებას და სიმდვრებეს, სიცილის და უსარცებლ

ლუპარჩის /227 წ/ , კირსალავს სხვადას ქოდვების ღამისიერებას /240 წ/ , ჩუჩუნისა და შიშეს სამეცნ ქოდვების ღამი /240 წ/ , ბარისა და ჩუჩილს სიტერისა და გაუძლეურების ტარი, ტურსფერის - სოკვითობის შეზღუდვის ღამისიერებული და მიმსეწიებული რომ არავინ ღამისიერა /247 წ/ .

ეფუძნება საცულარი მატარითი ღამისიერება, რომ იტი არ ის-ნისაფრთხ მარალი სასულიერი წიგნებისაც არის. წიგნის მისი "ცენტრ-შიგანი" ვიტები, მან არ იმზობა ეპისკოპოსად კურთხევა, მიუხედა-ვად მასილი კესარიულის ღირი სურილისა. ასევე მიუწოდებს იტი თავის სურიერ ძმებს - ნუ იჩინებოდნ მინასების წიგნამდებრიში-სათვის, ხოლ და მანიც ღავიადებათ მათ ეს საპატიო საქმე, სა-ქიმია თავდადებული და უამგანი მიღვანეობა /249 წ/ . აუ ეფ-ნები სატანცებო ჩანიაღილის წიგნამდებრის მივაღეობებს. მისი ამინიჭ, წიგნამდებრი უნდა "მეცნიერ იყოს დოკორსაც სურიერსა საქმესა და მწვიდანა". იტი დააღ-ცუნს უნდა ადგენერებეს დოკო-კრის ქცევას, სიცოვას, სიარცეს, ჯობის, სამისულს, ქამა-სრის და დოკორებელ უწესობას ამზღვეობეს. წიგნამდებრანსც ვაღება მათი "ჩურია და უნდოთ საქმეს საკუთრისა კეთილისა მიმართ სწავლად ძმიათ" /251 წ/ . ამგვარად, წიგნამდებრი მატარით უნდა იყოს თავისი სამწესოს ჩვენებისათვის.

თავის მიწოდ, სურიერი ძმები მოვაღენი არიან სიმრაპირით და საწილების მიზანით თავიანთ მიძღვანს. აუც უნდა აუმისიმის, რომ ეფუძნება მანიც იჩინს კანდიდატ მიკერძოებას და ისეთი მიძღვანს მოწილეობასც თხოვობს, რომელიც სიცოვად შეიძლება იყოს "მასწავლებ სამიერებისა", მაგრამ საქმით აუმის-ნდეს "უდები", ეფუძნების ამინიჭ, მონაცეს არა აუც უდება ტან-კითხოს და ტანითხოს მისი ქცევა, იტი ვაღებულია მისებან რა-მც მეინსტანის, ხოლ მიძღვანს "უდებება" მოწილეს კი არ აუნებს, არამედ დოკომენტ მიას.

ეფრემი ტანის აკუდიქტებით ამას ცილინდრის ფურაზე მას იმ გარემო—
ეშაში, რომ "მინისტრი არავინ იქმნიების მოპარსკითა იმათათა
და შეკვედებითა სამია ცილინდრითა, არამედ ცურვილითა საღმიროთითა
და მიუხსესებითა საღმიროთა, რამეთ ამათ მიერ გამოჩენილის სინ-
მიღებულისათ" /259 რ./.

მავის ერთ-ერთ ასკუდიურ ისტორიულ ეფრემის სპეციალური
თავი მიუძღვის მერამინატონის ტერმინური მიხარეს, ფუმცა
ამ საყიდის შესახებ მას თივე მის უკერძო ანალიტიკი სასიათის
წარმატებით აუცილებელი და უკვეული დეარსამრისი. ეფრემი
მიითხოვს ბერისაგან სექსოპრივატურას, "გულის მეტეორის"
დაძუებას. "თერ მოითმონე და მე დაქსნიერი მუღის-სოფელის,
— მიუწოდებს თკო მერებს, — ნიმუს ღამიერები აქმის ხმად წლილს
მის, ჩველადაგან ვწერა დაის შიგნით წლის სკოდისა მენი-
სასა, რამეთ ახლოს არს ნავთს ულვარი იგი ცხონებისათ" /202 რ./.
ეფრემ ასეთი სამინდა პეკიცხავს იმ მერებს, რომელსაც ღიუა
ერთ-ერთ, ხოლო ქადაგის მხიარულად საუმრობენ. იგი მიითხოვს,
რომ ბერების ფურაზე არ მიატყონონ ქადაბს, ყოველ მხრივ ღამი-
უან თავი ცალმეტისაგან.

ეფრემ ასეთი ასკუდიურ შეხედულ მას მიუღებს იმითხოვდა მი-
სივე სიცდელით მვსერს ღავას წერილით: "დოფინს ჰუკე ყოველია
კრძალულებითა ღაცვაი მუღისა ჩუენისა და საცნობელია, რამეთ კი
დიდსა მრიდასა მინა ვარი ცხონებასა ამას და მცენი ჩუენი
შორებს. ეანის ამის დვის არა ვივლობით ბრძოლისაგან, არამედ
ეფრემისად ძღვენიდ მინა-აღურებები და არა აღვასწული წერა
მისი" /166 რ./.

ଶରୀରକା

సాకషి వురుపిఱుడు తిట్టణి శాసనాలు

ప్రాచీన కంఠించుట

స్వామింద్రవ్యాస స్వార్థ రా స్వామీసుకో మిసుర్యోది ల్యూమ్ ఆర్థిల్డ
అట్లో, నిమి స్వామింద్రవ్యాసాంగి జ్యోతింద్ర మిప్రమ్మానీకి ఎవ్వొమ్మాన్నీ
చియిప్రమ్మిన్ చ్యాపాప్రెస్టోబ్సు, సప్రమ్మాప్రోఫ్సెస్ క్యూఫ్యూషన్ అప్పుర్జీవిసు అఫ్టె
సెన్ఱెబుసు, మ్యూక్యూప్ బొపాప్రోఫ్సెస్ మిప్రమ్మాప్రోఫ్సు. ఎంపికా, జ్యోతింద్రమి ఉం
నిసు చ్యాపాప్రెస్టోబ్ గ్లో, నిమి వ్రిందీ మిప్రమ్మాప్రోఫ్సు, మ్యూషు, అప్పొమిసమ్మిన్నమి
ఉండు రా గ్రెట్ క్రిస్తియానుసార ప్రయత్నమ్ముక్కొచ్చి రా మిసు చ్యాపాప్రోఫ్సు అని ప్రాచీనమ్మా, మిప్రమ్మిన్ ప్రయత్నమి బొపాప్రోఫ్సు రా మ్యూక్యూప్ చ్యాపాప్రోఫ్సు గ్లో రా మిసంమి
మ్యూషు సామాజికమిట్టు. మిప్రమ్మి, ప్రయత్నమి క్యూఫ్యూషన్ మిట్టు, స్టుడ్యూషన్ రాయిసు
అయి స్థుపు రాయిసుసెంచ్యూల్యుబ్సు, మిప్రమ్మిన్ రాయిసు, చ్యాపాప్రోఫ్సు చ్యాపాప్రోఫ్సు
మిప్రమ్మిన్ రాయిసు చ్యాపాప్రోఫ్సు. చ్యాపాప్రోఫ్సు గ్లో చ్యాపాప్రోఫ్సు మిప్రమ్మిన్ రాయిసు
చ్యాపాప్రోఫ్సు, చ్యాపాప్రోఫ్సు రాయిసు అమీర్ రాయిసు చ్యాపాప్రోఫ్సు చ్యాపాప్రోఫ్సు
సెంట్రుప్రోఫ్సు.

ల్యూమ్ ఆర్థిల్డ అట్లో, నిమి X,XI,XII రా ల్యేమ్రోజు స్వామింద్రవ్య-
ఎప్పించు, చ్యాపాప్రోఫ్సు మీమిప్రో ఏస్టోబ్ ల్యేప్రో సామీపాపాప్రోప్రో ల్యోఫ్మీప్రో రా-
న్నెర్రిప్పమి, మిగ్రెసామి ల్యూమ్రో స్వామింద్రవ్యోప్పో, చ్యాపాప్రోప్రో మ్యోస్టో-
ప్రో, చెంట లొప్పుప్పో ల్యేప్రోప్రోప్పు లొప్పుప్పో లొప్పుప్పో మిసు-
స్టోప్పో లిస్టు, నిమి ల్యూమ్ రాయిమిట్ ఏప్పో ల్యోఫ్మీప్రో ప్రాప్యాప్రోప్రోప్పో లొప్పు-
స్టోప్పో సాహ్యోప్పి చ్యాపాప్రో స్టోప్పో అస్పోప్పిమి మిసుర్జీప్పో, ఇప్పుత్త లిస్టుప్పో
చ్యాపాప్రో అట్లో లిస్టుప్పోప్పిట్, నిమి వ్యోప్పి XVIII స్వామింద్రవ్యోప్పి, చ్యాపాప్రో
ప్రో మిసుర్జీప్పో మిసుర్జీప్పోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి మిసుర్జీప్పో ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి
మిసుర్జీప్పో ప్రాప్యాప్రోప్పి మిసుర్జీప్పో ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి
మిసుర్జీప్పో ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి
ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి
ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి ప్రాప్యాప్రోప్పి

ზღვიდე ზაუმექაფია, ამინის წევრების, რომელიც პატივუმის ცოდნა სამჩველო აღეჭსამირე ეპისკოპოსმა გასტამიშა და ამინი ჰუნძირების ქადაგებამ, რომელიც ამ მიზანს გრის გამზექა.

ასწერ ძველმა მავრი რწმო, ზარუა XIX საუკუნე, მაცნამ ამ მცირებიან მწისაც ქართველი მეტადაცემის ქადაგების მეტაცის საუმე ისე მოიმართა, რომ მთელი საუკუნის ტანჩაცირები საცხო წიგნია მსოდო ცოდნა სამწევრები განსცემებულის გამრიერ ეპისკოპოსის ქადაგებანი ზაბექრვენ. სხვა რიმელიმე მეტადაცემები ქადაგებანი ჩვენ ასცხო წიგნია დამეტებილები ან გვინდავს რა. დაცუ ისიც კი უნდა მოგასსენთ, რომ ქართველი მოწის აქა-იქ მწავარ პატივისან მეტადაცემებიც მიწამიდებიან და მათი ქადაგებაც მიწამი ქართველი მწი-გამოცემებშიაც გვინახავს დასტამეტი, მაგრამ რაც მეტება დაცუ წიგნია ბეჭდვას, ამის ერთ მატერიალი ცოდნა.

ესეს ჩვენ ვმეტებავთ მცირე ქადაგებას კრიმულს და მით სწულ იმედი დაუკვს, რომ ამ ქადაგებამ მეტება ქართველი ახალ-გამოწირა მოძღვანი წინაშე სამატალითო ქახდება, მწავარი ცის-ბაძერ ამ ტეას, ქადაგების კვალს მეტებიან. ითაბას ვიმე-როვნები, ამ ჩამოწყებით ქართველები კვალად განახლდეს სამ-ქადაგებით ცეკვა, მით განმეობდეს მისი წიაღაური და ჟუანას-კრემ მას წიგნება მეტებაც მოჰყვეს. სური და მური მცენაფ-ნება ამ წარმატების აღმარინება ჩვენს ახალგამირა სამწევრები პირებით.

დღეს ქართველ სამეტადაცემო ასამერებს მცენებისად ამწერენ ცოდნა სამწევრები იმერეთის ეპისკოპოსი ღერიდე და კონკ ეპისკოპოსი კირინი. XIX საუკუნეში, მათ მსეავსი მეტადაცემ-

రోహి క్రాచీలు వార్షికంగా అసెపరేటిస్ లెక్చన్సులుధా క్ల్యాస్‌లు, క్ల్యాస్‌ల పాఠి-
వారింగ్ శిర్మార్క్యూపులు, రింగ్ జార్బులు క్ల్యాస్‌లు లెక్చన్సులు ను-
ఎగుపిస శ్యూటిం మాన్యులు, క్ల్యాస్‌ల ఈ క్ల్యాస్‌ల అండ్రోఫ్రెంచ్ ఈ ఈ క్ల్యాస్‌లు-
ఎంగ్లీషులు బొగ్గులు అప్పుక్కుణ్ణులు లెక్చన్సులు అప్పిం
క్ర్యూల దింబార్డ సాసెస్రోగ్రామ్ కొర్టులు పెట్టేంద్రీ. ప్రాంతాల రింగ్ గ్రేడ్‌లు
ఈ రాగ్రిట్రియా ఏప్పల్గూప్పిలు ల్యూట్రియిస్టులు రింగ్ రింగ్ క్ల్యాస్‌లు అంగ్రీస్,
రింగ్ స్కూలులు సాసెస్రోగ్రామ్ ల్యూట్రియిస్టులు శిఖించాలి. గిమ్మెన్సులు, అమ ప్రెఫ్రెక్చరులు-
మ్యూచు ఈ మాన్సార్ సాసెస్రోగ్రామ్ ల్యూట్రియిస్టులు మాట్లాడించి ఈ ప్రిమిటివ్
మ్యూచులు ప్రాంతాల సాసెస్రోగ్రామ్ ల్యూట్రియిస్టులు మాట్లాడించి ఈ ప్రిమిటివ్
క్ర్యూల దింబార్డ సాసెస్రోగ్రామ్ ల్యూట్రియిస్టులు, కొమ్మెన్ మాన్సార్ మ్యూచులు-
మ్యూచులు క్ర్యూల దింబార్డ క్ర్యూలు మాన్సార్ మ్యూచులు.

საქართველო
მართვის და განვითარების სამინისტრო
იურიდიკური სამსახური

ქართველი დელიკტური ფილისოფისა და პომილუროვანის ეს ცალიჩენილი წარმომადებელი, რომელიც ყრმა კვალი ღამისა ჩვენი ერის რელიგიური ავრივების ისეთისაში /მას იხსენიერს იმიტონდევით საქართველოს კვლა მეცნავებამა მნიშვნელოვანი მეცნიერი და მწერლი/ მოწვანეობა XIX საუკუნის პირველ ნახევარში.

დელიკტურ-ფილისოფიური ერავაცეცების მომავალმა ავთინმა ჯერ კადევ ყმანილიბისას მიმდევრო დურაციულ ერთგვარ II-ისა და მიმოტკი III-ის, რომელთა დახმარებით ტანისმისულება საქართველოს სხვადასხვა საკანიანა ნათელებო კერძოდი.

დელავის სასურიკო სემინარიის დამავრების შემდეგ იმი რიცხვშიავრება პეტერბურგს, სადაც სამი წლის განმსაზღვრობაში სწავლის ფილისოფიას მიხედვის და ითანება მართისმისულების ხელმიზუანობით. დაუით წარიმისვილის წევამნირაციით შევის პეტერბურგის აღეჭსანირე ნეველის სახელობის სასურიკო აკადემიაში და იწიცხება ფილისოფიისა და დელიკტურის კასირი.

აკადემიის დამავრების შემდეგ ითანა ხელშველი აკურისებს ჯერ იერი-ითავონად, მერმე მღვდელ-მინამინად. სხვადასხვა რიცხის იყო დავით და ვეიმურაზ მართისმისულების, დეიოდაზ ანასა და გეორგი მართამის სურიკო მიძღვნილი.

მას კულტურის არაერთი უწმაამინივანი საქვითისმეც- და ფილისოფიური ერავაცეცე და მიმდევრელოვანი ისტერ- ბის თანმიმო, მისი უშუალო მითითებით და ხელმიზუა- ნელობით ითანებინა ქართველი საქვითისმეცლელი, მეცნიერე- ბისადგის ფილი სადაცი მიაკავი თხბელება.

იმი იყო მით ქართველი მიეცარისა და მეცნიერის, სტრომინ გირაშვილის მასწავლებელ-აკადემიკო.

ითანა ხელშველი ერეობა დარით სამეცადაცემით მიმ- კანებისასაც, იყონი მის პომილურიკური ისტერებანი ნაკლებად არის ცნობილი ქართველი საზოგადოებისადვის.

ვაკერავდ მის ერთ-ერთ ქადაგებას, რომელიც პირა- კი ანუკიდან მიეცარითა დილიკეტურ მეცნიერებას კანი- და მის დამართვის მიზანის მიზანის მიზანის მიზანის მიზა-

విభజన ప్రశ్నలుండి

కొను కాపితాయిది

శ్రేష్ఠశ్మీ ప్రాప్తి గంభీరమైన ర్యాల్ క్లాబ్లోని రా తాతాస రూల్స్‌ని తెగెస్తాశి, టొయెల్స్‌ని రా మిస్ట్ర్స్‌లుమ్పీరాషిలు తాఫ్ఫ్యాచ్చి దుఃఖాల్సి, మిస్ట్ర్స్ నీచ్చిన శ్రేష్ఠశ్మీనినిసి. తుమిచు బ్రోమింగా లొప్పుప్రాణి, క్రెపిం క్లాబ్‌నీ-సి లొప్పుప్రాణి దాచించుచ్చిప్పాడు, అనమించుచ్చిప్పాడు ఎన్న క్లాబ్‌నిప్పించిసాస మిమియ్సిలో రా అస్పిచ ద్వేశించి, అట్లా వ్యోధ తామిక్రోలు ల్యూప్పిలిస దులు రా తపాలుస కొండి, డాపుమిన్స్ ల్యాండ రా వాయిచ్చుచుండి, మియ్రెం చిం రాష్యార్ట్‌ని మిమించునిచ్చి క్రెపిం లొప్పిం లిపిక్కుప్పుచ్చి సెంగ్రెస్-ప్రస్తావించిప్పా, గూడ శింబులున్నా ఉమించిప్పాచ్చిప్పా గ్రాంపింగి; ఘమించి రోబ్రోప్సి క్రెంస్‌ప్రోబ్రింగ్ కెమిన్రో లోవ్‌ఫోల్స్. అందుగా రా వ్యోధ అయిపు చెప్పాడి న్యోసాస మిస్ట్ర్స్‌ఎంప్సెస లిపిప్పాచ్చిప్పించి. కిసినిటి కించిమిన్చిప్పాన్నిప్పించి, కుత్తించి కుత్తించి.

అస్ట్రీ రామించ్చున్న త్యోధీ భిరోసి జూల్యాచ్చిం క్రింది ర్యాటిసిమిశ్చిల్స్ క్రించుప్పిస మిస్ట్ర్స్ క్రించి, నిమియ్యోసాప క్రించి మిస్ట్ర్స్‌లుమ్పీరాషిలు, రాజీంధ్రిప్పించి క్రించుప్పిసాపి.

మ్యా క్రి క్రెమిస్ ఓఫ్సర్ ఓస్ట్రోచ్, ల్యోప్పిస క్రిన్చుప్పాస మిప్పాచ్చిప్పించి సమించినిమి స్వామీ క్రెప్పుచు.

ఉనుమించుప్పా అప్పించ్చుచ్చి క్లాబ్ లొప్పుప్పించి క్లాబులున్నా రా స్వామీ క్రెప్పుచ్చిప్పించి స్వామించుచ్చిప్పా. శ్రేష్ఠశ్మీ క్రించినిచ్చి ఉనుమించుక్కుండి న్యోసి మిస్ట్ర్స్ క్రించుప్పిస రా ఉమించుచ్చిప్పా మిస్ట్ర్స్ క్రించి స్వామించుచ్చిప్పా, ఉనుమించుచ్చిప్పా - క్రించుప్పిస క్రెప్పుచ్చిప్పిసాపి.

భోష్యు కిస్మించ్చు క్రెపిం క్రిన్చుప్పిస క్రించిసా రా ఉమించుప్పించిసాపి, క్రెప్పుచ్చిప్పించిసా రా మిస్ట్ర్స్ క్రించుప్పించిసా.

మ్యాప్ మ్యాప్ కిస్మించ్చు, సురుఱా: ఆ/ క్రించుప్పించి క్రెప్పుచ్చిప్పాన్నిప్పించి ఉనుమించుచ్చిప్పా; ఒ/ కిస్మించుప్పించి అమి క్రెప్పుచ్చిప్పా క్రెప్పుచ్చిప్పా రా స్వామీ.

კულტურული მეცნიერებების; ქ/ ესოებითი მეცნიერებების საკუთარი სკოლის, დაცვითი სტრატეგიული მეცნიერება; ღ/ დემოკრატიული მეცნიერებების დაცვითი მეცნიერებების სკოლისა და ბირჟის მემკი- ნები.

ჭარილი მეცნიერებების გათხოვის კულტურის - მიზის, ჩვერის, პატიოსა და ლიტერატურული მეცნიერებების მიზანის არის კოვერტი სხვეულისა თუ მე-
ცნილის შედეგების გამოყენება. დღის სამართლის მიზნით კი კულტურული არ გამო-
იხსარება ფინანსურის მიერ მისი მუნიციპალური ან გამო-
იხსარება ფინანსურის მიერ მისი მუნიციპალური ან გამო-

ისწავერე მსოფლიო ისტორია, საიდანაც შეიცვით, თუ რა ტან-
რახეენია სხვადასხვა ეპიკუსა და პერიოდში ამა თუ იმ ეს, გა-
მებ მეცენა რა მთაცართა წარისულს, განვითარები მომოქად ქსოვე-
შეუძლ საქმეებს, ზაღვიდე კეთილიქმედ ერებს და აუცილებელ მეცე-
ნას და მთავრებს, წიმინდეც კეთილ საფუძველი ჩეუქმნეს ცეცხლე-
ბით, იქნის საუკუნე ზაუკუნეს ერებს განათებებით, რა მთავრებ-
ონენ ჰავის მრავილ და ფლის ფოსთ, იცვნენ სკუმრებებინი და
ერთსთვის სიმიტორის, მშეგობისა და უფრო მეცნის - სიცვანურის
მიმპირვებები, იქნებონენ პირჩე თდაუდამინარიკ.

ଗର୍ବତ୍ୱରେ ହୋଇରିଥାଏ, ରୁଦ୍ଧ ରପନ୍ତର ଶୁଦ୍ଧ ଏକିକି କେବିଜୁଲାଗିଥା, ଯାର
ଚିକିତ୍ସା ବସନ୍ତରେ ଦେଖାଇଥାଏ, ଶୁଦ୍ଧ ଏକିକି ମେଘରେଣି, ଦ୍ୟାଳୁମିଳିକା, କାର୍ତ୍ତିକ
ରିଷ୍ଣ ରା ଦିନେରେ ତମିର୍ଯ୍ୟତା; ରୁଦ୍ଧ ରପନ୍ତର ନିତ୍ୟରେ କ୍ଷେତ୍ରକିଂଶୁ ପ୍ରାୟେକ୍ଷଣ କୁଳାଙ୍ଗ-

ზი, სამედინი, სახელმწიფონი, სამთავრონი, ეპარქიები, საპატ-
რიარქი საკათარიკოსოები, სამიერიპოლიტოები, საარქიეპისკოპო-
სოები სამეჩნევისა თუ სხვაგან; სამდობელონი ჰაპისა, აგრეთვე
ცდება, რკვანე, რომელიც ტარემიერების ხმელეთს. შეისწავლე
ამციცავავ მიზნარები, წყარითადან რომ იშვიათ და მდგაცენ
მიერთონ მიმართ. ცერტადითვე ისწავლი, თუ სამ რა ცხოველი და
მცველი თუ დრინკველები ცხოვრისენ, სამ რა აე, მაღალი აემიტენ-
დება და მარცვალი თუ ნაყოფი მიიჩევა, სამ რა მეტაღი და მანე-
რიღი იპოვება.

ისწავლე ასერინიმისა, რათა მეიცეთ მშისა და მდვარის
შუწება და ჰასუები იანცანიშო ხელი და ქრისეს აყვერიმა მეიცეთ
რიგის ტაბაუშედება. შეისწავლიდე ვარსკვლავინიცუერისას
მისგაცსა ანძრია კრემელისა. ტაცანი ასერინიმისასა და ვარს-
კვლავთმეცველებას, ისწავლე თარმერი მოზიარე ანუ საეცლო, თუ
როგორ ტაციისახება ვარსკვლავთაგან ცხოველი სახე ან წაკვდები:
მარწი - ვერძი; აპრილი - კური; მაისში - მარწიდება; ივნისში
- კინწინი; ივლისში - ღიმი; ავგისოთხში - ქალწუალი; სექტემბერ-
ში - სასწარი; ოქტომბერში - ღრიანკალი; ნოემბერში - მცვიდრი-
სანი; დეკემბერში - თბის ჩეა; თამვარი - მერწყული ანუ წელის
საქანელი და ფეხერვალი - ღვევი.

ისწავლე არიბმეცეცა, რათა იციოდე ასაყი შენი; შენი შემო-
სავისა და ტასსაცის, ყიძავა-მიძანავი ქონებისა და საცხოვრებე-
ლის, ტაბავთათვის ტასაცემის აუზიცხვა. ისწავლე მავემაცეცა,
რათა შეიცნი ხილული სამცარისა და სივრცის სამეცანიმირება. ამ
ცოდნით მეუსანიკასაც ჩასწორები.

შეისწავლე აწერილეცენი, რათა ნიტია კალესიები აშენდეს
შენს მარწინი, აგრეთვე მრავალსართულიანი სახლები, ხილები მიმ-

ნაცულმის, ზავები ანუ ხამიღოვანი გამოსცდეს მეტაში. ისწავლე
მხაფვრიშა - კოტბაღი ხაფის კამიხაფეა - ჩიტია ლუკა მახარიშ-
ლის მისაძევით. ვინც ტამისახა მაცხოვრის ხაფი ამაღლებამდე,
აცნეთვე ხაფი მარადის ქართულისა და მას შემდეგ იცხა ქრისტეს
ხაფმა მინავარი სასწაული მიმიჯებულა და კვლებოები შეამო.

მოსწავლე დამწერლებს დავადებათ მითითებული საეკლესიი
წიანები ისწავლით დამიტოლი მასწავლებლებისაცან, რათა შეიც-
ნოთ ქვეყანა და კა ერთიანად; მაშინ დათისმეცველება ადვილი
მისასმენი და გასაჭირი იქნება. ტამიოცნიშვილი ძევები და ახალი
აზაქტის ჩიტინების ძალას და ძლიერებას, რომელთა გაცემისა და
მესმენისათვის არის შეგვევილი დათისმეცველება. ჩაუდრისავით
დრიტი ნამიანზედის დათისმეცველებას და დაუცამით ჩემს მიერ
შეემნიდ სამიანილიან დათისმეცველებასაც.

ემს ძახსთვეს, ყრმათ, მემოხსენებული ფილისოფა თავი-
რანვე ყოველმხრივ ტანმარცებული ისწავლე. ნუ დაემიტობი ტამიც-
რებისადაც რამდენიმე ფეხსრის დატეპირებას, რათა ეს ფეხსრი
ჩამარათ კრებულის ჩინაშე, დამისახური ქება და ფაშა და შინ
ტავებული. კრიტე არანესტერ მოსმენას. აუგ-იქ, ჩამიცვე-რანცუკე
მისმენას, ხავისცან ტაქონება, კაპიტა ტეპირება შენს გონიერას
არა და ტანცების, არამედ ტატასულებას, ტატალურებს და ტატა-
ამპერატაციებს.

ღვთის მესყვევებება

ღვ

მიწერა მწერა

ବ୍ୟାକରଣ ମହାନୀଯତାରେ ପାଇସନ୍ଦିଗ୍ରହଣ କାମରୁଷାକେନ୍ଦ୍ରିୟ

ପରିମୁଦ୍ରାରୀଙ୍କ ଲାଗୁଣାରେତ୍ତିକାରୀ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ପରିମୁଦ୍ରାରୀଙ୍କ
-ପରିମୁଦ୍ରାରୀଙ୍କ ପରିମୁଦ୍ରାରୀଙ୍କ

/ବ୍ୟାକ୍ସନ ଏମିଶ୍ରମ ରାଜ୍ୟକାରୀଙ୍କ ନିର୍ମାଣରେ ଦେଶପଦ୍ଧତିକୁ ଉପରେ ନେଇ-
ଥିଲେ ତାରମନିକୁଣ୍ଠରେ ରାଖିଲେ/

ସାହେବୁଙ୍କ ପରିମାଣରେ ଯାଏନ୍ତି-
କୋଟିର ବାଲାକାରୀରେ ଦରିଦ୍ରରେ
ଦୂରଦୂର ଅମ୍ବାଶବ୍ଦରେ ଦରିଦ୍ର ପାଠରଙ୍ଗରେ-
ଅନ୍ତରେକିମନ୍ତ୍ରର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଦେଖିବା
କୋଟି ମିଳାଗଲାଏନ୍.

"ମେଘନୀର୍ବେଶ ରତ୍ନ ଦୁଇଟିକୁ କ୍ଷମାର
କରିଲୁ... ରମ୍ୟାରୁ ଯୁଗରାହାର କର୍ତ୍ତା ବିଜେନ୍ଦ୍ର...
ପ୍ରଥମରୁତ୍ତା ମାତ୍ର ଶିଳ୍ପୀ ସାଫରିଯୁବନ୍ଦା ପଠିରୁତ୍ତେ-
କରିଲୁ... ସାମିନାର୍ଥିକଣ କର୍ତ୍ତା ମଧ୍ୟ ବିଜେନ୍ଦ୍ର ରା
ଜୁମ୍ବାର୍ଯ୍ୟା."

1600. 1. 19, 20/

అప్ప, చిన్నించ్చే క్రొన్ని నొప్పిల్లాడి శిఖంతాశ్వేదిలోసా, నిమర్జిస
పిఠించ్చేటిని స్థాపించి క్రొన్ని వుండు వ్యవహరించి, దీపిలుపి క్రొన్ని
క్రొన్ని తుమించుకొన్నిక్కుప్పాడా, - వ్యాసించి, అశ్వా ఉ అనిసి, శిథిసి లుణించ
అని కున్ధా ఉపాయి ఇస భర్త, చింద్రేశురు శిఖంతాశ్వేదిల్లిస శ్రేష్ఠిసమావ్యాపి,
శ్రేష్ఠిసి రా క్రొన్నిపా అభింగిల్లిస మిండ్చుండ్రించి క్రొన్ని వ్యాసిస *క్రొన్నిక్కు-
పా... శిథిసి... డిస్టిస్ గా, సాఫ్ట్వేర్లోని, ఎంప్రెసి ప్రొస్టోర్లోపాసి మిండ్చు-
పా వ్యాసి వ్యాసించ్చేటిని:

ନେଇଁ ପାରିବା, କିମି ମିଳାରାହି ଦୁର୍ଗାଲାଶ୍ରମରେ ମିଳାଉନ୍ତିବୋରା କିମି-
ରାଜନୀର୍ଜ ଶାସ୍ତ୍ରୀୟରିକ୍ସ 30-40-ଟଙ୍କା ଦିଲ୍ଲୀରେ, କିମି କାହା ରାଜୀବଗୋପିଠ ଦୁର୍ଗାଲାହି
କ୍ଷେତ୍ର କ୍ଷେତ୍ର ଯାହାରେ ଯାହାରେ କିମିରେ କିମିରେ କିମିରେ କିମିରେ କିମିରେ

పొన అన్ ఉచ్చితాధారిక జీవిస్తుయిద మిట్టాల్చెంబ్రెగ్గోంపాస, ప్రాప్తిశాంతి శ్రేష్ఠించుప్పుడు దుర్భాగ్యంగా లు వ్యాపించిల్చాడ కావ్యితోపథిక్కిన సార్విమ్మింపుంచాస లు మిస, గొసంబింపు వ్యాపాకింగ్స్ సార్విమ్మింపుంచి... చ్చెమిన్సింప్పుంచిస శ్రేష్ఠింపి, ఈ డాక్యుమెంట్రియోం రిఎంటాప్పించిస నీచ్చేర్చిస, ఉండాలూ డాక్యుమెంట్సింపి, డాన్స్ప్రోఫ్ఫెంచ్చిల్చాస నొఱిస తాగుస్పెంచ్చించాస లు లిం డాన్-స్పెంచ్చెంపాస, నీమించించి అన్స్పెంచించి డాక్యుమెంట్రియో నీచ్చేర్చించి పించిస, - మిషన్ రిప్పు స్క్యూప్పి వ్యాస అస్ప్రోఫ్ "సాసం-మాన్యుప్పుంచియో"-స పోరించి నీచ్చేర్చించిస, మాసంబాచ్చెంచించి మాన్యుప్పు-సు లు దుమింపుంచియా ఏస పోకించి, ఉండించి నీచ్చేసుంచి లు బ్యాంకి నీచ్చుంచి పించిస.

సుఖించించి మింపించ్చుంచి "సాసంమించ్చుంచి" మించ్చుంచిసు ఉపించి-సాఫ్ట్‌ప్రోఫ్స క్యాప్చర్చెంపాస డాక్యుమెంచిస అమించి ఎంచించి చ్చెంచించి స్పెంచిసు, సుభ్యుంచిస లు ప్రెస్చర్చెంపించి, లు పొరుపుంచించి క్యామ్పెంచించి..., తాగుస్పెంచి శ్యుంచిసా లు న్యుంచిసి గింజించి డాన్స్ప్రోఫ్ఫెంచ్చిన మించించి మ్యున్జెంచిస నీచ్చుంచించి, నీచ్చుంచి క్యాప్చర్చెంచి అంచి అంచి బ్యాంచించి, అంచి నీచి స్క్యూప్పుంచించి... పొర్చుంచి నీచ్చుంచించి, నొప్పించి మాసంబాచ్చెంచి అన్ దుమించించియా అమించించి మించ్చుంచిసించిసించి: నీచ్చుంచి గింజించి, డాక్యుమెంచించించి ప్రెస్చర్చెంచిస నీచి లిం అంచిస: "నీచ్చుంచించి",

"మించ్చుంచి లు స్పెంచించి",

తించి మిస లిం డామ్యుస్: "మ్యుంచి నీచ్చుంచించి",

"క్యామ్పెంచిస మించించి వ్యెంచిస",

"మించ్చుంచిస స్పెంచిసించి",

"అంచుంచి ఎంచ్చుంచి లిం నీచ్చుంచి సొఫ్ట్‌ప్రోఫ్స",

"మించ్చుంచి ప్రోఫ్సించి మించించి నీచ్చుంచి సొఫ్ట్‌ప్రోఫ్స",

"మించ్చుంచి మించించి నీచ్చుంచి స్పెంచిస",

"అంచుంచి మించ్చుంచి మించించి",

"క్యాప్చర్చెంచి మించించి".

కించి క్యాప్చర్చెంచి:

అంచిస:

మించించి:

ప్రోఫ్సించి:

సొఫ్ట్‌ప్రోఫ్సించి:

“მწვენი ცხოვრება”
“იცო ღუჟი და მხოლოდ ამათება...”
“დოკომი მედენიერა..., რომელ უმსგავს
ამა ჟილაძა ანრა არის სხვა რამ გირება,
შეოძლენ და გრევინვენ”.
“ადიძერიან იმაც მირისოვის,
რაც გედს და უკარ დევიდე არიან!”
“მაგრამ და ერთხელ უნდა სოფელს მოით მოედოს,
მარინ კოდამ სოქეას მათი საემე, კინ
საღა იცის?!”

როგორც კახეთავთ, ბასილაშვილი ახლოა, აკუთ ხელ ყოველ-
სავე ჩემინამე, მიადა არის, ნარიკვეთის იმედი... ნაცრამ ამდევა-
რი ბასკვრნა ჩეცომის იქნება: ყოველივე მეტობერიშვილი პოეტი
ათერევინა "ანკარს მდგვარისა", რომის ჩეირთებს ჭრიად ნააღმდეს
მსპარსიანისაგადა ზა ცვალებაზი ჩვეული ცხოვერება... ნამდვილად
კი ჩემიცარე შენებაში მოისამს სხვა "მეტობარიც" ძეავს, რომერ-
საც მიმართავს ხორმე, იდეს გერს მიაწვება "ვაკება" ზა "გაესუ-
რება" იტა:

"పొడ, పింగలింగాలు, రింగ చింగరావు, అధికారి ఉపనిషత్..."

"గొందరి శ్రవేణింగ్, రిస దిమింగిమెర్ క్రూపార్టీసి క్రింగ్..."

"ను సార్చించాడు నుండిష్టప్పయైపు వ్యాఖ్యాన మింగిన శ్రేణి వ్యుద్యామ
శ్రేణిధి మింగింగిస్ట్స్!"

ఎంటిస్ గ్రాఫింగ్ రూమింగ్స్ వ్యూస్ డ్యూప్లికేషన్ మింగ్స్ట్రీస్, గౌట
చూప్రాపస చింగరాసు,

ఈ వీఠ ర్యాన్‌ర్యూజ్సు సామింగ్‌ప్రెస్సు, చెన్‌రా అయిమ్య్యోన్
ప్ర్యూస్‌ట్రైప్స్‌పాప్స్..."

ప్రెస్‌ర్చేర్ శ్రేణిస్ చింగరాస రింగ్, మిగ్‌స్ట్రి రింగ్ ర్యాప్‌రెఫర్మె అస్క్రాప
చింగింగ్‌ప్రెపర్స్‌పిస్ క్రాంగ్‌రెస్ ఏ క్రమింగ్‌ప్రెపర్స్ ఏ ఏ మింగ్‌ప్రెపర్స్, అస్క్రాప
"ఫ్రెంచ్‌పిస్ మింగిన్ క్రింగ్‌స్ట్రీట్‌పాప్స్"

ఈ అంగింసాఫ్ట్‌పిస్ గ్రెట మింగుంబుపు పూస్:

"మీ, మీన్‌సు ల్యోప్‌రెఫ్యూస్, ల్యుపింప్రోప్‌పిస్ సాంక్షిప్తిప్రోప్,
మ్యూసిసిప్‌పిస్ నీమి శ్రేణి ఉప్‌పిస్ ఉప్‌పిస్ క్రాంగ్‌ప్రెస్,
చ్యెంపుంగ్‌పిస్ సామ్యుంట్, రిపి రాపెట్‌పిస్ అయి అమిగ్‌ప్రెపా..."

అం, అయి ర్యాప్‌ప్రోప్ క్రాంపెంగ్‌పిస్ నొంగ్‌ప్రోప్ చింగింగ్‌ప్రెపర్స్ లా గి మింగ్‌ప్రెపర్స్
చింగింగ్‌పిస్, రిపిమ్మెంగ్ చింగ్‌పిస్ ఉప్‌పిస్ ప్రెపర్స్ క్రూపింగ్‌ప్రెపర్స్ లింగ్‌ప్రెపర్స్ లింగ్‌ప్రెపర్స్
ఉప్‌పిస్ ఉప్‌పిస్ నీమి క్రూపింగ్‌పిస్, చింగింగ్‌ప్రెపర్స్ క్రూపింగ్‌పిస్ లా ప్రెపర్స్ లింగ్‌ప్రెపర్స్
శ్రేణింగ్‌పిస్ ఉప్‌పిస్ లా ప్రెపర్స్ లింగ్‌ప్రెపర్స్ లింగ్‌ప్రెపర్స్ లింగ్‌ప్రెపర్స్
లింగ్‌ప్రెపర్స్:

"పింగిం క్రొప్పెంగ్,...

గొం దిగ్‌పోప్‌పిస్, రిపిమ్మె దిగ్‌పోప్ ఉప్‌పిస్ క్రొప్పింగ్ శ్రేణి
అంస పింగ్‌ప్రెపర్స్ లా ఏ రాపెంగ్‌పిస్ క్రొప్పుస్ అప్పెంగ్."

అమ సాంగ్‌పిస్ చింగింగ్‌ప్రెపర్స్, చింగరాస దిగ్‌పోప్‌పిస్ సిగ్‌ప్రెపర్స్ లింగ్‌ప్రెపర్స్
మార్ /క్రిప. I, 19, 20/, ప్రెపర్స్ అధికారీ బింబా ర్యాప్‌పిస్ క్రొప్పుస్ మింగింగ్‌పిస్,
చింగింగ్‌పిస్, సామ్యుప్ అంగింగ్‌పిస్, రిపి శ్రేణి లా ర్యాప్‌పిస్ శ్రేణింగ్‌పిస్ మింగింగ్‌
పిస్ అధారింగ్‌పిస్ క్రొప్పుస్ మింగింగ్‌పిస్, అంగిం దిగ్‌పోప్‌పిస్ ప్రెపర్స్
లా ఉప్‌పిస్ అధారింగ్‌పిస్ క్రొప్పుస్ మింగింగ్‌పిస్, రిపి ద్రుమింగ్‌పిస్ ప్రెపర్స్

თიმიანთავს ცოდნამინცებულეს შემზევის ღილაკი:

"გმირით მამათ, მომიხილე ძე შეცოტილი

და დაწმისკენ კონკრეტული მიმიწოდები!"

"ცხოვრების წყარო, მასე ჩიტიათა წყართაგან შემსა,

დამინიჭე მასთ საღმიშამი გურის სენა!

ასა დაპერილონ ნაცსა ჩემსა ქართა კონკრეტულისა,

არამედ მიცე მას საღვარი მცურავისა!"

იყდაგამინშეაღმისა შეისმინა მიგასმის კერძება და უჩვენა
ადგილი, საღაც ადამის მცირეს შეუძლიან მოგვთვის ქამაციაბრებე-
ლი და ნუკეშინისმცემელი ძალა:

"ვპირვე ფასრი - ამბიბს პოვეთ - შესაფარი,

შეაძმირ მიგარი;

მცნ ენით მარად კურთხელი ჩიტია ღამპარი"...

"მიჩირი სიფლისა, ღამაშერად მისითა ჩერვით,

მცნ ფეხისები განცემებას ჩიტელითა მისახვით;

მცნა, მიკრუსა...

ღამპარი ჩიტია ქანმიცემელა კოურის საიდით!"

"მცნ მუნინუკის ჩირ შეკასმირავი ჩიტიას სიცვანუს,"...

"ამა სიამით, წევარებით, ესრეთ აღდესებულს,

მეტონა, ვხერავ სასუფლეხის, აუ ღამენებულ!"

ამნაირად, წიცა ბარათაშვილის წინს მწერლები ღაურიში-
ნენ თაძარისა და მის სიწმინდესაც. ჩვენი პავალი მცისანი სწორე
აქვთ მოეშეცრებოდა "ქმუნვანების მანსაქარებრაზ". აუ პავალი
ონება მისი "სარავერს მცურავებისას", აუ ვაღლებიდა მის
"ძვრის შეება" და ამიტომაც იტო იწვევს მთაწმინდისა და ფარი-
საცენ დვერას, ვის აღერინენ "ჩიტელი მისაცავი", ვის "ქმუნ-
ვანების შემოესკვის", ვინც "ღამაშერადა სიფლის ღეღვით",
ვინც ღამენებულს "მშვიდობა სერსა", ვინც ქარვარების ღმამედ იკრ-

ძნით "შემოქამება", - რომ აქ მიმდინონ შემოტანე მუნების
"იქითო საბეჭირი",
"ტენარი სამცოდი",
"ზაფლონი საწუთოება",

ბიბლიონ ჟურისა და ტელის აუმაღლითობაშედი საკუთხესო
მიმართ იმუშავის იმერი, -

"გადღნება ბიბლიოთი"

და ყოველს პირზა ის განაწარიერებს!"

ამ იმერით გამირჩევა წიკორიშ ბარსას მცენობი თავის წილს
მწერებისაგან. ამ დეალი შესცემურის იღი, ქვეით კუშმარიფი
ერისფიანზე, შემოტანე მუნებას და ამ დაღითახერევით ისრით
აფეურებას გვასწავლის ჩევენ.

სწორებ ამისთვის თაყვანის სცემს "შეიძის სამტკრიზეან"
დღეს "მშობელ მამურმი" მისკენებულს რის წეშესა ეს მომცდაცე-
მური "ნათესავი" კრებული და მაღიდერის ტელის სიტრიზეან და-
რადებს: საკუუმობ იყოს ხსენება შემი, ჰყომინათ მეოსანი და
იშვიათი მასწავლებელი/ ამინ!

/1893. IV. 25/

కొర్టు లాభ

లెద్దా కువ్వులుచే
/14 నమ్రానిం రాజువుర్మింగ్హమ్ వ్యమ్మిత స్థాపనా/

ట్రిచా క్షామ్ములుచే క్షేమించుటకి జీర్ణిస్తుండిన క్షామ్ము—
మిం ప్రాంతిలో దా స్థోయాలు మిమ్మించుటకి అమి క్షేమిం క్షామ్ములు—
"క్షేమిస్తుటేనిప్పిలో జీర్ణిస్తుస మిమ్మించుస", — నేపులు ఉపి.

ఎడ్డాల యించి ఉప్పునీచి నేపునిం సామానులైప్పి అంశాల
చింస తింపులైప్పించి ఒక స్థాపనుచేపొంది. రాజువులుచుండి రామిం
చుండి రాబుకుండ క్రాస్కుపాపించి దాశాధ్యామించే వ్యమ్మిత బోచు
చుండి.

అంశాల క్షామ్ములు స్థాపితికారాత్మకి ఉనిం త్వాంమద్యమ్ములు
నీపి జీర్ణిస్తుండినిం క్షేమిం మిమ్మించుటకి ఇప్పి, ఏ అన
ప్రాంతినిచేసిన నేపునిం క్షేమిం చుండిపుట్టి. "ఎడ్డా క్షామ్ము—
నేపులు దా న్యోగించాల మించి దాం మించిల్లి అని క్షేమావ్రా.
అసి క్షేమిం చుండి రామి చెర్చినిం క్షేమిం చుండినించుటకి. చిం
ఠ్ఱాప ఉపిం మెంచిండ్రుం దాం నేపునిం క్షేమిం చుండినించుటకి నీప్పు—
న్యోలు దా ఆపి రాజువునీమ్ము, ఈ మిం దామించుండ్రుం చించి
నీపునీపుస, చించిండ్రుం క్షేమిం చుండినిం చించికు—
న్యో క్షేమిం చుండి" — నేపునిం క్షేమిం చుండినిం చుండికు—
న్యో క్షేమిం చుండి" — నేపునిం క్షేమిం చుండినిం చుండికు—
న్యో క్షేమిం చుండి.

"క్షామ్మునిం సామ్ముంచి న్యోమ్ములు చుండినిం చుండి చుండి"
చుండి న్యోలు చుండి సామ్ముంచి న్యోమ్ములు చుండినిం చుండి చుండి

నీపునిం చుండి న్యోలు చుండి న్యోమ్ములు చుండినిం చుండి చుండి
నీపునిం చుండి న్యోలు చుండి న్యోమ్ములు చుండినిం చుండి చుండి

14-ట నమ్రాని క్రొమ్మా-సాంధుర్యులు రామ్మా క్రొమ్మాలు క్షామ్ములు—
సాండ్రులు. అమి రామ్మా క్షేమించి, అమి రామ్మా ర్యాసుసాంధుర్యులు సామానించుటకి
అమి రా ఏ రామ్మా రామ్మా మిమ్మించి నీపునిం చుండి చుండి చుండి
చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి
చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి
చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి
చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి చుండి

ღმისრიმი ღმიერთქმენ და მეცნი მეტაბრძენი", პარტკე ღამიში
საღოფავი კურსისახურებისანი და მათს აღიგიას აღმართ კუარი
ერთსფერი, აცარი პატიოსანი.

საქანდველის ერთა ტაბისსნა ტური, შიგ ტანიშნივა ზოგ
ავარი პატიოსანი კუარცმულის ყმერთისა და თითონაც კუარს ეცვა
და არავას-კა ან მეცნიერებინა ანც თავისი ტური და ანც ტური
ფრჩია და მცველისად ტაბინერი კუარი. მას აუქთ ხუმიერი საუკუ-
ნეა, და მოერი ეს ხუმიერი საუკუნე ტური კუარი და ხელი
ხმილი იმინითა, იდუმითა, სისხლისა ჰევორისა ქართველი კაცი და
ნათელი წნევები კერძოა შეაცვლებინა.

ჩვენის ისტორიის სახელი და ღირება, ჩვენის ღირებულია წინა-
პართა სასწაული-მიმეტები მხნება, თავეუმინდესა, თავებადება,
ასუკაციან სურ იმ ნათელი არის განსხვივებული. იმ შარავანდე-
რით არის მისილი, რომელიც "ძერმა ქერძინიერისამ", წინწმა
წინის მაღლით და დანართ აღმართება, მისების მოერს ჩვენის
ქვეყანასა. ამ ძერმები სხივოსანის ასოებით, ქრისტეს წინწმა
სისხლით დაწერილი იყო და არის იტი მცნება, რომელიც უგიდესია,
უძიერესია დოველს სხეულ მცნებამებები: ტიკვარიეს მოცვასი შენი,
ვითარება ლავი შენი:

ამ მცნების მიძღვანს ეთავსანა ჩვენი ქვეყანა; იტი აღთანა
ღმიერთა და იმას აუნით თავისი ტური წინწმა სანდაც, რომელიც
დაცა-აუკამინდებ ან გამუსილა და ანც გაპეტება, მინამ ან ღამე-
ნება თითონ ქართველიცა: ამ კაჭიმიცვარე ყმერთისათვის იწარმა
ჩვენი ქვეყანა, ამას ანაცვალა, მას შესწინა დაველვე, რაც
კი ადამიანს საბერიერო აუქს მონიქებული, კურის ტეირცვინი
დაგიტა თავზე, ხუმიერი საუკუნე ტურიაურებული აღარა თავპირ
დასისხლიანებულა, ჩვენს ღრმიდე მეუმრთველებული მითიანა და
ფანჯრის და ჩამიტული ჩვენ, შეიღებს, მარმილება, — ეხლ
დევენ ილით.

ეკლის გვირცვინითა, მაცნება დეარ-მარტინიშვილი მოწყვეტის გვირცვინის წილი ჩამოაწერება? გვირცვინი წამებისა ქუშმარიცებისათვის, ასუთინიცუარებისათვის, ტვირცვინი წამებისა მაშვერაზა და ტვირცმიტება წევეშისათვის, მარტვინი წამებისა ერთმანეთს ძმიუ-რაზ და სიცვარული განკითხვისათვის, მშეირთა, მწყურვალა, სწერილა, საპეტართა და პატიმართა შვერისა და ხსნისათვის, თბილ-თა, ქართველა, უპატიონთა შეწყნარებისათვის – წევუ ფავერივე ეს იტიკ დეარ-მარტინიცები და უფრო უკუდესნიცა ან არისნ?

ღირი წამება ღირ-შუნებოვანობის წილამისა, როგორც ღირი იღევამისიღიმა, ღირი წამება იტიკ ღირი ტამარჯვებაა, რომელიც წილად ქსვედება ხორმი ღირ-შუნებოვანს კაცსა, ხორი ტამარჯვებული ბეჭმერია იმიტომ, რომ თათონაც სტკერშა მით, რაც ტამარ-ჯვებას მოაქვეს და წამებული-კი დვირ ინვის სანდეკასაცია და სხვას კი უნარებს.

ამიტომაც ეკლიანი გვირცვინი წამებულისა უფრო უანტარსა, უფრო მიმიტიდებელა, უფრო საგურმეციენეულოა და, მარასარამე, უფრო შევერდერი, სასახელი და საზორებელი. მარეთ ამ წამებულა პლატულობს კაცობრიობა, მარეთ ამ წამებულა აწაარებს იტი წმინდანებს და თავდამსა სტკერს ღირცებოდა და კურთხევიდა.

ეკლიანი გვირცვინი, ჩვენს ღიუმიე მოფანილი ჩეუნდა შინა-პართავან, ამ მშევრიცერებითა ქშევენის, ამ სახურითა სახური-მიბს, ამ ღირებით ქრიზებულიბს, დე კოსმე სამარტინაზ ედემის, რომ ღები დაინენენ და სხვას-კი ეტა ტაუნათესი, ეს ჩვენს მარა-პაპას ედემის და მაღლობელი მკილი ღმიბიცერებით პარუე უნდა დაცემით მათ საღამოსა წინაშე და კუტაღობოთ ღირება ღირებულა და ქება ქემულობა.

ამ სამართლიან ქუჩა-გირებისათვის სხვა კუკიღის ღდეს ვან
ამითანაწევს ქარცველი, და ან ღდეს, ჩვენის ერთმანათლებელის
სახსოვნარ ღამესებულს. მიგვევლითა ჩინიშა წინი, დამტონ ღა
ღვასწავლა ქრისტეს ჩუკური ღა ახალია მშვენიერია აღმერამ ტანა-
ახრა ჩვენი ქვეყანა ახალის ცხოვრისისათვის. ქართველია ამ
რჯულს. ამ ახალს აღმერას, შეუკრთა ძველისაგან დოკელივე ის,
რაც-კი რამ ძვირდასია აღამიამისათვის ღა რაც თავის-ღვევზი არ
ღამვეღორება, მინამ აღამიამი აღამიამის: შეუჭრია მამიერი ღა
ერთობება. ეს სამი ქრისტონეთის გარსი სატანი ისკ ჩამომარც.
ისკ ჩაუსოფებენ ერთმანეთი, რომ რჯულის ღაცვა საუსაზვეველის
მინა-წყლის ღაცვად გამრაიერნა ღა მინა-წყლის ღაცვა — რჯულის
ღაცვად. რჯული ჩვენის მამიერის, ჩვენის კრისტიანის ხრისტიანის
მემინისევისათვის ღა ფარად მემინისევიდათვის.

ქრისტიანობა, ქრისტეს მიძღვნების ღარია, ჩვენში პირობია-
ღა მიღების საუსაზველის მინა-წყალს, პირონავია ქართველიანს,
ღვესაც მიერს ამიერკავკასიაში ქართველი ღა ქრისტიანი ერთისა
ღა იმაცვე მინიშვნელობის სიცდვები არიან. ცატრისტიანების მაგიე
მამიერიან, — ცატრისტვეღათ. ჩვენში სამუდაბელებამ კარგად იცორა,
რომ მამიერი ღა ერთობება, რჯულიან ერთად შეერთებული, რჯულიან
შეხირდვისებული, კარეველი ხმაღა ღა შეეცვალებული ღარი მცირსა
რიმიშე. სიცდვას ქარაერისას, სწავლას. მოძღვნებას ცუდ იმაგვა
მიაუცევა ხორმე, რომ მამიერი ღა ერთობება რჯულმე ღასპაფიოს-
ნის, სარჩევემიერამდე აღამაღლის, ასწილს ღა დოკელივე ამ სამს
ჩინიშას ღა ურიდეს საგანს, ერთად შეერთებული, თავიარებით
ამსახურის, თავებანწინებით ამოემებოს.

ამ სად ღა რაში პირობიდა ჩვენი უმინდეს სამუდაბელება
თავის სულიერს ღა ხორციელს ლონეს, თავის ძროებებას, პაროვის-

დამისა / ამ რიზ ტაბიაცის სამწვეველოებამ სარწმუნოება ქმისევეს
ამ პატარა ქვეყანაში, რომელსაც ტარიელი ვერაპა მერები ეხევთ—
წერ და მდამიღებინ ქრისტიანიშვილი მარიამა ამოგებით. ამ რამ
მისაცემებინა ამ პატარა ქვეყანას ჯუარებები მეტერი / მამული
და ეროვნობა მისაცეველა სამწვეველოებამ რჯულს, რჯული —
მამულსა და ეროვნობას და ვერეთ მოძრვებულის ერთს ეს სამება
წაიმძღვანს ჩინ. ამას ხუთასი ჩელონარი თორთა და სისხლის დერი-
სა ღამითას და ქართველს მინაც შევწანას და ქართველიბას.

ამ სამთა უჩინიშია და საკანითა შეერთებამ ასწიგა ჩვენი
ჭამულელოება და დაუკენა იმ მარად ხარისხმავე, სადაც კოველი
შეკით დასმენდა და სამსახური ქვეყნის ნინაშე. მოღვაწეს და მა-
სამსახურეს კოველივის მიზი პატივი და სახელი აქვს და ამიტომაც
უწინ სასულიერო მოგებაში შესედა და ფოტია გიგა პალივად და
გიგა წარსებად მიაჩინდათ. მიზი დასამიშვილი, მეცედა იჯაბისანი
და ძეგიც კი მეგონერად პრიცხებონენ საუკანი თავს, თუკი ექიმსე-
რობინენ სასულიერო მოგების კაცად გახდომას, სასულიეროში შესვ-
დას და სამსახურსა. დევლამ იფორა, რა მიზიმეა ჯვარი ქრისტესი,
ჯვარი მამულისა და ეროვნობისა, და სახელიც მოღვაწისა ამ სიმ-
იმებით იყო. ეს სიმიმე ასაფილისებრა დანწესა, ეს ცვირი ას-
ხიფოსნებრა სამსახურსა და ამ პატივისნებასა და სხივისნიბაში
იყო ღავმიშინებაც და ჯიღვიც მოღვაწისა.

ამ-სახით, ჩინისა ნინის მიუცემულობიდ მიღებილმა და დამკვიდ-
რებულმა ქრისტიანიბამ ცვისსნა ჩვენ არამაც და სურიერა, ან-
მე ხორციელაც. მია უგირესმა მოძრვებამ, რომელიც ქრისტე-
დმებიმა მოუვლინა ქვეყანას ხსნად და ცხონებად, თავისთ ძალა-
მისიღი კართ ძარაადარა ჩვენში ჩვენს მამულს, ჩვენს ეროვნო-
ბას, კითა თმიღი შეიკვედს, დავისის დასაცემის ძალითიმ გამო-
ქმნადა, მექმისა, მთავრება მეტი რკინისა, ტაურებანა ჯვარი

ప్రాణికసంగి రా ద్వారా క్షేత్రమిగిల్చుకొనిసా. రా అగ అంతస శ్యాంలసి న్యోన-
న్యోగిం అటి దుర్భాగ్యినింద జీరిస్క్రోబమిక్కామి శ్యేఖ్యాంచాస న్యోన న్యోమికి దింపు-
న్యోఫ్ఱా. న్యోని ఎని, న్యోని వింపించు, న్యోమికి గ్రంథించు.

జీరిస్క్రోబమిక్కామి రా ఉపమిగ్గించుక్కేంచు మించిన లుడ్కుం, ఈవుస-
సిప్పుప్పాప భిన్నం ల్యూమ్మిలూ, రా తింపి జీరిస్క్రోబమిక్కామి క్రోమ్మార్సిసాప్పిం
శ్యేఖ్యాంచు రా ప్రాతిపామించు, తింపి జీరిస్క్రోబమిక్కామి ఉపమిగ్గించు మిమ్మిలింప
రా వ్రాంతమిక్కామి శ్యేఖ్యాంచు రా బెసింసామ్మించు, ల్యూమ్మిలో తింపి క్రోమ్మ-
ప్పుప్పాపు, ల్యోపింపాపు, ల్యోపింపాపు. ఒక ఉంచ్చుప్పుప్పుమ్ములో, ఒక
ప్రమిలింధుప్పులో ల్యూమ్మిలో రాజ్యాంశ న్యోన న్యోమికి ఉపమిలింధుప్పులో న్యోన-
రా నించించి. అగ తింపి అంతస మించిలూ సాధించుక్కేంచి, మించిలూ సాధి-
ంచుక్కేంచుక్కేంచి నింపి ల్యోసాప న్యోని క్యుట్టుసిలు తింపికొని గిస్సు-
న్యోపసి అటి లొపుక్కుంచు-సింపిసి గ్యార్మించుసా. అమి ల్యుపుప్పుంచు మించిలిం
పించిలించి లొపుక్కుంచు ఉపమిలించు రాజ్యాంశించుక్కేంచి న్యోనికి ల్యుపుప్పుంచు
క్షేత్రమిగించుక్కేంచు రా లొపుక్కుంచు ల్యో లొపుక్కుంచు, నింపిలించి గిప్పి-
లు న్యోమికి మిమ్మిలో, న్యోమికి గ్రంథించు, రా ఉంచ్చుప రా మ్యోప్పుసాప
ప్రమాదించి ర్యుపుంచు.

ప్రమిలింధు నుండి శ్యేమ ఉపమిలించి ఉంపికి ఉపమిలించు శ్యేము, ఉపమిలించి.....

/1888 B., 13 సంముఖం/.

ტელევიზია დაწე

მისამართი

XV საუკუნის ტაოშჩენიძის დამარცხებულის მიაჩინოვნები. მიჩნეინვარე ესეებიდან მიშეღებ მინდვრენა შეუწინა თავისე-ბური. მეფეა იმიტომადური ლიტერატურული ჟანრი, "ეპე-ბი", რომელიც ძირებული ტანის სტატუსით მის გრძის დამკავირებული მიზნები დოლის თეოდორი და მარტინ კამბულებისაგან. მინდვრენი ქრისტი აზრების ტარმის ცენტრის მსახურები ენით. მისი "ეპების" ფრინა ნაყიფოა და გიგა ლიტერატურული სიმარ-ტეს აწვდებიდი.

მინდვრენის უძარმარეთი ტავერნა მიახდინა მისი დიონ კურენამც. მისგან დიდად დაუდიებული დიდიან ბენ ათნისონი და თვით შეესპირიც. არა შემძიმი საუკუნეებ-ში შენერებული ფრანგი მიაჩინოვნის დამკავირებისაგანი ინდენესი. მისი თანამდებობი ქანდაკი უკავინის და სიყველის სხვა თითოს საფრანგეთა სამაგიდო წიგნები.

ინგლისელ დოლისიდისებს ის ხეილი, რომელიც სა-ხელი ტაიფეებს, სწორებ მინერებისაგან აქვთ ნასესხები. მინდვრენის "ეპებში" ღანმაკუთხებული აღმართ უკირავს პომილევიკური ხასიათის ვსეს "ლიტერატურა ტაძრი". სარაც გიგა მიაჩინოვნები ტანისტუამის თავის კრისტენების ჩრდი-ლისაგრი.

მასალა ეკარისტი ენაზე ტანისტურ აზიანა მიზრდება.

შემინგოს მკითხველმა, და ჩემი აპრენდ ვერ არის ჯეროვნად ნადარიბები. გიგ საკითხებრე მიმოქრავა დაშეი უწევის ისეთი ხაღის, კის ტილეცერიც არამა ქვეშმარიტების დამკავნა, არამედ მისი ძიება შეემინება და ამიტომაც სასაცურა თავისრიგობას საკ-ტებით საკითხებს ნაწერდენინენ ხორმე. მეც ასეთ ადამიანის რიცხვს მივათველი საკუთარ თავს და მასსაც მსგავსად ამ აპრენ-საც იმათ მსახურის მივაწოდო, ვინც მიმოქრებულია ტანისტიკის ან-და და მარტინი ჩემი ნაქმნარი და ნაწერი, არამედ დაქრიცა და მისახვაც. ტაკიცებულ და ქება, ეს მარ საპირისპირი რამ, ერთნა-რა მისაცემი და მარტი იქნება ჩემიდის, რადენ კადარიერებად

ნაცვლადით უფლისინარიშით და გაუგევენიშით წამ საწინააღმდეგო
რამისადენითა კათერიკე სამიციქულო ეკლესიის ჩიტირა ტარევენილე-
ბათა, ჰარესიისა, წომის წიაღ ვაშვი და წომის წიაღ აღვეს-
წერები. ვმოწინილებით და ვმოწინებ ჰკლესიის კანინთ და მარნე
ტარა ან მიიმენს და ვკარინებ რები ქამოვალევა ჩემით შესერულება
მიუკათა გამო.

დეწვენა ვარამი, მაცრამი ვარნებ უფრო ხმისად უნდა ვიმე-
ინებედე იმ ლოცვას, წომებიც უფარმა ჩაგვატონა. ეს ლოცვას
"მამათ ჩვენი", ქრისტიანები ხემსს ან ჩაიგებენ პირი, "მამათ
ჩვენი" წომ ან წარმოიქვან, ძირის წინ, თუ დვალის ტახელასთან
ერთად ამ ლოცვას იღვევიან ხდება.

ჰკლესია უფლებამოსილია განამინავიას და მრავალერძეოს ღოც-
ვები, მყონი ჩემი გრძა ჩემენით "მამათ ჩვენი" უნდა იყოს კეირ-
აფესი მათ შორის, ქვემიარიც ქრისტიანი წიაღაც უნდა იმეორებეს
მას, წაზღან სწორებ მით არის ყოველიც აუგილებები ტარიოებული
და ცხოვრების ყოველ შემთხვევას ესაბამება იქთ. "მამათ ჩვენის"
იმ წისაც ეს ვერ ვერცხა, როცა კითხვები სხვა ლოცვას მიით-
ხოვს. ამა ერთ სხვა ლოცვა ან ჩამოქვერია სური ამამე მზაობება.

რიამ, წიაღაც უნდა იღოვეთეს ადამიანი, მაცრამი ამ უკირა
ჭეშმარიფებას წიმ თავი ეამებით, საკოდხავია საიდან ეპინდა
მაცდელი და მრები სურვილ ღმერის მივმართით ცოველი ჩვენი
ცანმისახვისა თუ წარმოქვებისას, როცა აღსრულების ძაღას ვერა
ვერძინით ჩვენს თავში. იურმე ნუ იღვევით და სურაც ან უნდა
დასწავლების სამართლამისა თუ ესამართლ ჩვენი სურვილები
და ყოველ, ასე ძასინაცია, დვიდ ყველაცე პირიც საქმეს მედო-
მილი ღმერის უნდა ვკარისებ.

დმიტრია უდევი ჩივენი ერთადერთი ქომისები და მარიოზენ მას
ხუკურიდება ცოცელდევარი ჩივენი შემწეობა, მიცრავ რა არსებო
ფიქრის იმამე, მიუნებება იც არა მთვესმსღლის მარიშრივი სათნ-
ება. ავინცივერათ მაცენთა და მავანთ, ზარიმ გმიტლი არის და მარ-
ობიდენ მოჩყარე და ცოცელდროერისა, არამედ ცოცელსამართლიანიც.
და არდე ჩივენი მხოლისა ტამო, არამედ დეისი სამართლიანიც-
რაცვალი იქმის მაღრას.

პატარიანი თავის კამინებით მიუთდებს გმიტლების შესახებ
შეკრიცი სამ მცდარ შესერებულებამე: 1/. რომ ისინი სწორია ან
არსებობენ, 2/ რომ ისინი არ ერევან ჩივენს საუმჯობეს და
3/ რომ ისინი არიან გვარშილდებენ, თუ ლოცვებით, ადამიერით
მივმართვით, და მსხვერპლერისებასაც არ მოვაკლებო. თავი ძერ-
ძენის აგრით, ანასიორეს ცოდნის ამ ქორმილდებადებან პირველს
მკვირია ტავითას ფეხი. ირი სხვა კი მომეცებულად არის დე-
მოკიდებული.

უდიის სამართლიანიობა და ძრიულება ტანიცოდებით. ამათი
კუთხით მას ქომისები კუმარიული საუმჯობეს შემწეობით იმ ჩამის
მიანც, როცა უდიის მიმართ ვილულობი, ცურა სუდა უნდა ქვეინ-
დეს და მანკიცნ ვნებათაგან გასცილო, ცანწმენიის ნაცელად ჩივენ
ვათნეცებით ათდეს, როს განძვინებული ქრისტებით აღესილი
მივმართვით იმას, ვასაც მიზევების უნდა შევიძიდეთ. ათ, რამო-
მას, რომ მიზარ ვერ აღმაფრთვანებენ დამწირ, რამდებიც საცამ-
ცებით ხშირად და ბეჭათად ლაცურიბენ, ვეკი ლოცვის შემზეობით
მათი საუმჯობი მინანიებასა და ტამისმინებამე არ მეცდველებენ.
მოვიცელებ იკვენას:

„კურუ მიწოდო, შენ დამუკრო,

დაღურ დაბაზით იდანავ სასეს.“

ඒදා ගිසුපා වෙශ්‍යාම, රාමා ඩී තැල්ක, වෙනිප මෙල්ල ජ්‍යෙෂ්ඨග්‍රෑමයේ
දුටෙන් පිටත පිළිගෙනවා යුතාමේයි, මෝව්‍යාර යුතින උපාධිකුණු ඇත් ඇති,
වෙතින් නිස්, පානි මුදායට තෙවෙන් තෙවෙන් දා මුදායට ගිරියුවාරී මිනි-
පුදුවා!

ଶ୍ରୀମଦ୍ ପାତ୍ରାନନ୍ଦ, କୁମାର ବିଷ୍ଣୁନାଥ ମହାନ୍ତିର୍ମାନ ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ରାଜ୍ୟରେ
ଯାଏନ ଏହି ପରିଚୟରାତ୍ମକ କାର୍ଯ୍ୟରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

მისაწევს და არა "ცეაკურითხებელის" ჟამინა სამეცნის ინიციუნ გოგ-
ნი პირველის და სამატოდოში ღოფეისას კვეთ სამეცნის გადისა-
ძალები. აქერ იაზევმიან სამიზადოში, სხვა გროს კი ხარჩად მიეკ-
ირთვის ამერკეული სიამეთ, სიძუღვის სოესენ და წიაღად უსა-
მართვას მეცაობითხენ. პირველის წერის მოდაცუალი გახდავართ
და მით უფრო მძაფს ისონი, ვინც პრონებს, რომ ბინიერებას დავი-
სი ჭამი აუვს, ღმერდს კი - დავისი. საკუარისა, რარიც უძრდვინ-
ვდეად და უმჯობენეულო იქმნენ ბირთვსა და კუთხს, საკუთარ
თავშივე თავსებენ დამინაშველა და განმწმენდებს. ეს ერთეულ-
ტასიზიდი ამერიკ მსურველებ ეჯერა ღმერდს, მასმა მომზადები
შესიბოვს შეწყალებას. მენერა რისდეის? უმჯოს ნაწილებებიან,
დაბასნიგრი მიძრე უფროისაცან. მანკიდენებით ღმისი მესური უკარად
იწყებინ უწერდ დართოს.

ამითოდ ჩამატერად აწიანან : იგინი, რომელიც იცნობუნებიან,
თისებულა ფიქრი უფროის მართვისაუღებისა გამო აპინენებდეთ,
მართვეთ მათ ლოცვის ჟამს. აერე შობ იცის, მაშინ იციონი გამარ-
ებინენ თავითმთ დარჩი ჩიაშურებულ რა დესვეა აღმურ მანკიერებას.
ნაცვლად ამისა ეს ჯამათ ხომ მოედი სიაფებე მიწიერების ნა-
ყოფსა რა საწევებელ მიისველის. ერთმა ასეთმა კაცმა მუდი გადა-
მიშალა რა ესმომიცხადა, წმიერთ ანსპოდეს მიწამიერია, რეაგეიის
რომანებს ხალხის გასამართვა დართულებით, მარადა ადგილოვნისა ან
მეობომორამ.

მოუნი კუკიდერით იქამდეც კი მიღიამ, მარილისწინეთ კუკიდერი. დავადმისუცაბი, თავი მოტაქცი კუშმინიც მიწიწმენებად, სიმიამდეიცები კი ძაღლ არ შეცრცხა ამისი.

მართლაც რომ საიცარია ამ ჩვეთისგარეგანთა ახირებულისა და დობილება, ვინც იმდენ უღებელს აპრევს საკუთარ თავს, სხვათა ქემინიც მიწიწმენებულებიც შეიფარის ეჭვა და ბაჟინებით უმცირა-ტებს კიდევ ერთისფერს წამოვიდ მსახური, იქვენც მიწიერ სისამეთა ბიახვენი სართ, საუკუნო აბონების მოპოვებისა და მარიათ წყვევის თავიდან არიდების ამინი შეძრულით.

ეკრესია კუკიდ მართებულად კრიალავს მეფისმეფად თავისურ-დად სანტებლობას იმ წმიწის და ჩვეთისგარეგანთ, იმდებიც ცურიშმიდამ ამოადემეცების ღავით მედეს.* ეს საგარებლები მართ-იდენ ფრცვების სავარაუბო და ჩვენთა სასმენებათა სასამებულად წიგრ უნდა ამოითქვას. მხოლოდ გიგის გრძელებითა და ჯეროვანი კრიალულებით უნდა ხდებოდეს კულის ძარება ჩვენს საემეცებით.

უმანობაა, როცა კინ მეტეულე დუდ და ამათ საქმეთაგან მოცადების ჟამს თავს იქცევს ჩვეთისადმი დასირი, ფრთაზე და-დაგისით.

ასევე ღავაცვებელია ღვარის ღახულება იმაჩე, საერთო ღარისტ-სა, ანრა სამჩიარეულოში რომ მიატევებინ ხორმი წმიდა წაგენერს, რომდებიც ღვთეური საიდემოა ღაფეული, ტანა შესაძლება ასეთ წიგნები იმ აზეულებით ვიკიცხოთ, სადაც მიაჩარ აურიაურია და მიღეთის ბართი იწვევა!

ვიზრე მათ გადავმოიდეთ, ხამს წარმოვთქვათ სიციცები: "აღვამარით ტურები ტარ" და ფანიც ისე მიმოვხარით, საფანტერ ყურადღებას, პატივისაცემას და გინჯა, ღარძაისღურ მიღოომას მიმ-მობრეს საგნისპარი, ..

* იგუა-საუკუნო ფასამისტ ან ახალგაზის განვითარებული სამარტინო ტახტატბილ ფასამისტ უსტავი ერთა გამო.

ჩემი კრძალულება რჩდებისაგან იქამდე აფერებს, ამრე ვდის-
რომ, ჩჩიდას სიცელები უნდა იკითხებოდეს მხოლოდ იმ ენაზე, რო-
მეცნიერებულ დაინტერესობა. აერე გასინჯვად, არც ის მიმიჩინევია გიგა უფ-
ადა, მიღიომდე ესმის და არა არამიანს წერილური მოძრვებება.
მთაცარია, თუკი ერთგული ადასრულებს იგი ის მინებებს.

ამ სამრისს მისაცევონენ ძველებიც. გავიხსენთ ეკრანიდეს
ცნობების "მედანისებს" გასასწორისი:

"ო, ბევრო, არას ვუწყი მემს ტაბო,

ფეინიერ სახელისა შემიძლია." (ხაზი ჭრის გარე)

სასურადი საკითხებმე მოკამათებსაც ვერ შეუძებ საჭიროებს.

ერთ-ერთი მერძენი ქრისტიანი ისეიონიკოსი სამართლიანად
კიცხაც თავის ტრის იმისათვის, რომ ქრისტიანულ საწმინდო-
ბის საიდუმლონი თავისუფლად ვოცხვდებოდა მოერნებრე და დველს
შეეძლო თავისუბურად ტანებიღა და ტანებირეა ისინი. "ჩვენიდვის,
რომებიც უდილს წყარობით ვდღობი დფოსისმიშვილს ერთი წეს
საიდუმლოებს, უდიდესი სირცეცილი იქნებოდა იმის გაშვერა,
რომ ეს საიდუმლონი შეწყვილი იქნას უცები ხარისის პირი. თვით
კუროთაცვანის მცენერიც კი უკრძალავინი სიკრავეს, პრაფონსა
და უზიდეს ბრძენი, ვეჯამათ ისეთ საკითხებმე, რომელი ტანს-
აის უდებს მხოლოდ ჩაღოსელებულებს პეტრიათ" (დასძენს ტე-
ტენი სწავლიდა)

ისეიონიკ წყაროებმი მიიღებულ საბუთი, რომელიც გვამუ-
ნის: იმპერატორი იეკონი ხშირად მიყიდვებოდა იერმე, რისპუ-
ტები არადა აკხრობენ საეკლესით განხელებულებს, არამედ ერევი-
კურ მიძღვნებებს სურს უიტამენ, ამიტომაც კამათსა და პლეი-

რას უნდა ტაცურიშოდა, თუმ ძველთა გადატენდო კამინებსა და
როტომაფებს უნდა ვევრინიშოდოთ.

ამ ჩესს მისდევება იმპერიუმით ანიჭიონიკეც. ტაბიურის დაზურინებს, რომ სასახლეები მოყამარე გიგანტულებს ღამაბრძელია, მაურანდებს ისინი და დამუქრებია კიდეც, და დავას არ მოიშვიდ, სიცოცხლეს გამოიგასაღმებთ.

ამა კოეცები უდევი იცო ჩილი ჟეშმარიცებისა. ვიცოდა პარავ, მე ვერსიობი ითანე ღერისის, ვინც ფარისოდას დედობა დავთხსმეფელების უქმ მიასდებ, რომელსაც არ უნდა ჰქონიოს უდღება თუნდ კარის მღვრძლიაბან მოკურა დეალი ცოკი მოძრვების ჩინდა საუნიკოსადის.

ასეთია, ჩემი შეხედულება, იქნებ ვაჟაწმებ კიდეც. მაგრამ აქ დაცძენირი, ამ სამრისს სწერიარაც არა ვდევთ სავარიეტეტო საეკულებით დეარსამნისით. საღვთ სჯერის მიეკიცე მიზრევით საერთ კაცის ამირებაზ მიიღეთ ესე ფოვერი. ეს კია, ტავშემნიდა ფარისულება, ურიერთა და ცრუთა შემცურე. ისინიც ამ, ვინც ჩემი ჩემინისა არ არიან, კრძალავენ ფოვედორუნ საუბარიდ უდის სახეობის ბსემებას. მათაც კი არ სურ უღიოს სახეობი ჩარამარა სარცეპლაშინებ მიზრებისა, ფაცის ზარებისა და სხვა შემიხვევა-შიც. და ისინი აქც იქცევებან, საკითხავის, ჩემი, ქრისეიანთ, მეცი არ მოკეთხვება?

მაგინდება ქსემოფონებს მამულებიაბან ერთი ადგილი, სამაცი ით დემიძრულავს; რაკ შეიძლება ჩშეზოთავი უკლიკით, მაღდეან არც ისე ითდია ჩემი სური ისერიებაზ ჩმილა და სამოთ კლო, უისმი შევიქმედ ლაცად ზარეომისა, სხვაგვარი ზატარისი უქმი და უსარ-დეპლაზანაშუა-ციდეათაც კი მიმიჩნევიათ. აქცეა ეს.

მე კი მითქვამს და კვლევას ვიზევი, მაგრა დედ ადამიანი, ვინც უდარს სახის შევერის უკედუნ საქმიანობაში.

სამ ზაფრანილა, ძუნწი კაცთათეთის უწინებიერნების დაცვას შეიხოვდეს ღმერის, მშევარებარი — პატივს და გიგანტს, ქუჩა — მნერსა დამიეს. მაღალმასაც კი ედელიან ღმერის დაჩარები, ღუკა ასე და ისე ითლად მოახერხეს კინმეს ეაძარცვა. დეოდალი მარტანიდა წავარედი მიღების კიდევებრინის კინმე ახალგუარულ პატერნის მიმართ, დოვერვის აღავრენდა ჰავმიტ-ლიცვას ჩვეთისაბით, ერთგ მიტან ტაძარში, რადა ეს პატერნი უხიდათო გამთავრებულიყო... .

~~და ასეთ ჯურისამი კითხმია მიზი მიკრძალებით ჩვმად იფე-
ვიან ლოცვას ტაძარში.~~

ამაზე უდევამს პერსევსს:

"ჩუმია ვძელებულებ
მისაღებულ ლოცვებს."

ამიტომ ჩვით, რომ პითაგორელები მიითხოვდნენ საჭვეუ-
ნობ და ხმამაღლა ეღოცა, რადა აუარ შესაბუბოად ღმერის შესვეუ-
ნობის უფლის და ესამარილ საუმენი გახმარებას, ასევებმე
იღევის მირაცხვის:

"ჭერე აპლიკის შექმარადა მავთიანი წმით
მერე ჩურჩულიდ, რომ არავის მავრო, ისტ-
ცნუდა და ქამითა ღმერის შესთხოვა,
დამის წყვითამი წაადარეთ ცოდვადა ჩემია,
ნისლით მიმური დოვერი ჩემი წაავალეარი
ისე პემენ, ვჩერნე უამრე მართვი."

ციტირება მითი რიცხვი, ვინდ მუღისენადებს ხმამაღლა ტაუმისერს
ღმერიებს. პერსევსი იღევის:

"მირწმნეთ მათლიდ მარწე გასი
ჩურჩულიდ ლოცვას დოვის უკანისისად,
სხვათ გასსტინად, გაუდარავად და
მუღახმილად შექერებულს კუარს."

පරිජනයා ප්‍රේරණ රා වෝලෝ මිලුවුරුදුස් උග්‍රීතයෙහි සුරියුම්පාස, රො-
පා මානුණික රුපවේත්තා තිමුගුණුදා, එළුන්තා ශ්‍රීලංකා රාජී ගැඹා ඩී ඇඟිල්,
වොෂි ප්‍රේරණ තුළු සුදාස රා, ඇඟිල න්‍යායිතා මානුණික, මානුණික ඇඟිල
රුධාස මුද්‍රණ තුළුවා.

ව්‍යුහය තැන්තා රා මිලුවුරුදු, යුවරා මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප සාරුණ
ප්‍රාන්තික රා සාම්ප්‍රදායික ආරාධිත ප්‍රාන්තික මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප, මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප,
මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප, මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප
වැඩුණ රා මිලුවුරුදු මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප සාම්ප්‍රදායික ප්‍රාන්තික මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප, මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප
වැඩුණ රා මිලුවුරුදු මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප

“එ මිලුවුරුදු මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප,
මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප,
මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප,

“එ විද්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප
මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප

* ප්‍රාන්තික, මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප, මැබිජ්‍යාත්‍යාරූප.

თემატიკური მონაცემი

ერთსაზღვრული მონაცემი ვაჭარა

თემატიკური მონაცემი ვაჭარა

მენონალური რესო მწერალი, ნიკოლოზ გოგიაშვილი
მართლმართნებულების ქადაგის მინისტრი იყო. "ხელი აკადემიურ ცოცხა-
რის სამსახურის და ფრანგულება მიკაპეარ იმ კანონის
შეცნობას, რომელიც ძალისაც ქმედებს ადამიანი და
მთელი კაცობრიობას. ამ კანონიმიერებულა, ადამიანის
ბუნების განმიხრევის მატერიელი იქცა ჩემთვის სა-
მაგისტრო ჩიტომება. მე მიმირავდა ყოველივე, სარაც ვიცნ-
დებოდა კაცია სური, იქნებოდა ეს მარადი სამიკედე-
ვის ადამიანისა და მეურაბნის ძალაზედი არსარება
და, ამ ტემით, ჩემია მეუცნობადა, მიკვე ერისოდესთვის.
მივხედო, რომ კაცია სურის შემცნობისამ არავინ
ასურა იმ სიმაღლემდე, რომელსაც მაცხოვარის მიერთა
და რომ სძირები ერისოდები უნდა ვებით ადამისეთია
არსის ძასსაცემი. იმის ძალით ვამინიმები იმას,
რაც სხვათაც უცნობენია და მეც. იმონდ აქამიდები
ჩემი რჩევა ძუნიროვანი იყო და მაუწყეველი". ნერია
იმა „აკეთის არსანებაში.“

მოგლი ტანსაცემის უნდა დაუდინებელ დაუდინებელ მიერთა
და მიეცველების საკითხების საბოლოო სამიზნი. მას ეკუდვის
ჩერიბირები "ნათელი აქტორია", "დიქტატორი სამართლი ღი-
ლურიამე" და ა.შ. სფროდა "ერისოდები ჩინარე ვას" "
ერი-ერთი გამორჩეულის მჩერიის საღვთოსმიცდომელი
ნამუშევარისა მორის.

ნერია რეაციით უარის ენამდე ღიარი ღიარი ღიარი
მთარემნებამ მიმოიტოვა.

ჩემი მეცნიერო! მიმოიტოვა და მხოლოდ მისწავლება, შეტირად
/ მიიჩნიე / საკი. არ იდიქტო, თივე მიმოიტოვა და წარა გრის შე-
ნი სწავლას, თივე მიმოიტო შენობა ძალების უკვე მიამონეს ნამდვირ სიმ-
რიდესა და ტანკობარებას, თივე მიმოიტო შენობა სურა და სასიამია
ქეშმარიდი დორმა მიკირ და მეტა არ ძალები სწავლა. ქრისტი-

ანისესადვის არ არსებობს ტმის ღასასწული: იქნ მარადი მისწავლება, თვით კუპის ჟანამრეც კი. ჩვეულებრივი ტმის აგამიანის გონიერა მცდასათვის ძირის ასაკისადვის აღმევს ტანკიდარების ტევარის. თცდა—ათვისან თრმის ძირამი ასე იყ ისე კიდევ განიჩრდებიან მისი ძალები. შემდეგ კი მასში აფარადერი იძერის ღა ცოდველოვე. რასაც იგი ემშის, არათუ სკობს ჩინჩინიელს, პირიქით, სუსტია ღა მწირიც კის აგრინიზელათნ შეერანებით. მატრამ ეს არ იძების ერთსფიანობი, საბაც სხვათავის სწრელობის მიჯნას, იქ მისთვის მხღლობ მოიწყება ეს ასპარეზი. ცველაზე უფრო ნივიკერთ ღა ურანიანი არა—მიანები, თრმის ჩერს რომ ტარასცილებიან, დანრათან ჩელინერე—ბიიან, იცდებიან ღა იფრებიან. ტაისსენე ცველა ჭალისოდოს ღა მისოდით ჰპირველები ცენტრასი: საკუთხევს უამი მაშინ ეგადა, როცა ვაჟკაცები იცვნენ; მერე ღა მერე მხღლობ ცოდას რასმე იყ ტამისჩერნავონენ თავიანთ თავს, სიმერები კი სუსაც შალებად ტარაცეცეონენ. ტაისსენე კამიტი, თავისი სიცაცხლის მიღი ჩელები მიღადა რომ ღავარტა მესსიერებია ღა ტარაცეცემული მიკცადა. ახრა ჩიტრანის ცხოველებასაც ტარახედე ღა წახავა: რაც უფრო უაბროებობინენ ისინი სიბერესა ღა სიკვდილს, მით მეტად მცკიცებითას მათ ტონება ღა სკრამერი ძალები. ისინიც კი, მუნეშისა—გან რამე ღიღი ნივით რომ არ იცვნენ ცხემული ღა მრელი თავი—ანთ ცხოველება უცემ ღა უშინ აღამიანებად იცდებიონენ, მერე ღა მერე ცვალებებინენ თავიანთ ქცეუა-ქონებით, მირნები სკა—ბაასით, რის ტამით ეს? — იმის ტამი, რომ მათში მეტამ მცკიცით—ღა ის მეტამფაცი ძალა, საიც კაცს მხღლობ სიქამუკისას მისც—ტამს, როცა საცმირო საქმეთ ესწრაფეის, საცოველათ შექერას მოერის ღა ჩარმეცა შენიდეს მიკერავის, ცმანკიდათვის ესთვენ საწუკვარს. იჩეს ღაინჭება, მიიკველ მის ჩინ ეს შორეთ ღა გიმენებან საცმირო საქმეთა, ტამერს აღმოაცი ძალაც. მაცნამ

ქრისტიანის ჩინ მარადი შორეთ მიწიციავს და უბრძენ მას საქ-
მენი დაწარმასყებელი. იტა ცმარეოლოვით ებაზება ცხოვრები-
სურ მარილებს; მან იცის კის ეთმოს და სად იღვმიავს, რამეთ
საცუთარი ღავისაბინ მიუცველო მმერს, განუწყველია რომ უნათ-
ლიება, ახალსა და ახალ ბაზას აღმოაჩინინებს საცუთარ ღავში, რო-
მერთ აქსანტად ახალი ქიდებითა საყირ; ამიტომაც, მოედი მისი
შინაგამი დაღა არა და მიიღონ და ძალუნდება, ანამედ ნისაუდ
მდგომარებს; თანაც წურავინ პერინებს, ღირჩე ღირ მმეტაბარს ისე-
რიტარ აღვეცინებდეს პატივმიცვანეობა, როგორც ასეთ კაცს სურ-
ემისა და ცეციურ აპირა ჩვეულები. ამ, მიტერი, და რაოდმ ვარს
ქრისტიანი ჩინარე — მაშინ, როგა საცური უკან ჩიტიან და რა-
ომია, რომ რაც მეტი ღირ გაიდა, მის კური აღიცსება იტა ჭკა-
რონებით.

შეუბ როდის ჩვენი უმაღლესი უნარი: მას მართოდენ ის ძალუბს
მოაწესილის და თავ-თავის ადგილზე დააცენოს დოველივე, რაც
ძალუბაჩინია. ქუთა თავისთვად ჩინ ვერ ნაინუს, კიდევ მისი
მცენებად სხვა რამ წილიც არ მეტებიდება. ფლიანტის კითხვით,
ფიქრით და მცნიერების სხვათა და სხვათა დაწერის ტანწერები-
ლი ღამიჩნევით ქუთა იტანავად და მამიდირება. მოტკერ ეს კოცე-
ლივე კიდეც ახმიბს, სერს უშროს მის დვიდმციდად ტანცითანებას.
მონება შეკვარებად მარაზო მარდია, მაგრამ მისი მიხვევა
სხვადრო არ იქმნება, და ასა კნების დამტკუნილი. აყიდვის
და არა კნება, ამინ ამაბრად იხსიობა და შემსყიდება, ხილი როცა
სური მშვიდია და მიგ რაიმე კნება არა დუდს, კინებაც ნათლიერა
და მართებული წარიმართება. იტა მხილობ იმ ადამიანებს მიერი-
ჟება, ვისც უარი არ უდევამს საცუთარი სურის აგრძელამ. მაცნა
ტანებაც წილი აღევს კაცს ჩინსკვის სურ შესაძლებლობას. ანსკ-

ძობის პირველ უდინო მარტივი რამ, სახელი მისი გებრიელი, და მისი
მიმარტება მხოლოდ ერისოფეს ხელში დგება. სიმარტე არც მარტინის
მიუნიციების ჩვენითების და არც რომელიმე ჩვენთავანის ღამის გადა
სამოთავანი, მაგ უმარტესი გეციური მარტის. თუნდაც ძალაშე მო-
ნიერ არამისმვიდას სიმარტის მისცეცა მხოლოდ მისამი ღამიამებუ-
ლი წეროვით ძალადას. მარტის გმირის უნდა ვერიტეტს ამისა
დამი, მორცეისებრ დვინიერის ხეივეს არსებას დეისას, ანუსრიგებ-
რეს თა ასპერაციებდეს საკუთარი სკოლის დოკურ კუნიკერს იმ სკუმრის
ღასახევებრად, რომელიც უფრთხის ისეთ სახელებს, საასაც სწრე
დანძმისა არ სულევს. კაცის გეციური ცხოვრება კი იწყება სწო-
რებ მარტი, როცა სტუმარი იქნ სახლში გემოამჯერს. სწირებ
მარტი შეიცნობს არამისამი შეეირობის მთელ ხიპელსა და ხიამეს.
ამიერითამ მთელ სამკარის მასწავლებლად ძანიცემელებს იქნ. უმი-
შენელო არამისამიც შესაძლოა მასწავლებლები შეიქმნას მისთვის და
სწრებად უპრალო სიკეცვაშიც კი ემისტება სიმარტე. ყველამე ღი-
ონი საგანი მწერა კუთხით წარმატებიდება და მთელი სამკარი წარ-
მოუდებელს, კიდ ცალაშლილი ჩიტები სიმარტისა. მაცრამ თუ წამი-
თაც მაიცედებს ძუძინ, რომ სწავლა გაასწორება და კავე მინაც ა
არამისა, ღევი ჩიტებას, მაკვეთრის ან შეცემისას იწყებს, სიმარ-
ტეც უმარტ წაერთმევა და მარტიკეიტებს იმას, რაც სიღომის შეფერ
დაიმკეიტონა სიცოცხლის მოღი ღლებში - წყველადას.

ଲେଖକ ମହାରାଜା ପଟ୍ଟନାୟକ

ଲୋ

ବିଜ୍ଞାନକାଳୀନ

ପାଞ୍ଜାବୀ କର୍ମଚାରୀ

3530003 ඔහුගැනීමෙන්

ପ୍ରମାଣିତ କାନ୍ଦିତରେ ଏହାକିମିଳି
ପାଇବାରେ ଉଚ୍ଚତା।

და ხელისაწერები ამის მატარითს უფლებამოვალეობა. ხაფუძის ქედზე
და სამოგაბორი იქნომექვებობა უაღრესად ღამიერთარეს საუსაზვებელობი.
მისამართ მენაბუღი წაშეიმართ მოწმობენ მავისებრებობას ამ ხელ-
წისა საუსაზვებელობი. ამასზე მაღალი იურიმშეცველობა შეიძლია იმი
ან მიმდევა. მემკენ და მკეუ თანიშნობა წახუდავებს განციფრება-
მი ბიჭვავი მკვეცვაში. იტერე ითქმის ქარტვა-ქსოვის და იქრი-
შეცემით წაკერძის შესახებც, რომელთა გადაწინებით მიმუშები
მარღა საყუბიკონი არიან და ცხადად მიმიმდენ მათ მემკენ-
დის ცერიენებასა და მიმ ხელისნებას.

ხორ ქართული ფრესკები და სამოგაბორი კურესიათა კედლების
მიხადვითია სწორია შესწავლილი ან არის. ანც ერთ მეცნიერის
საცანტრიო, ტერიტორიო ჯერაც ან შეესწავლია ისინი. ამ საქმის
შესახებ ან მითითებულ ანც ერთ ტამაჯვერევა, ანც ერთ ჩიტნაკი. მიმდინარე არქეოლოგები თავისათ გამიყვავებით ფრესკებსაც იხსე-
ნიერები, მისდევათ მათ შესახებ ცმიშები, მსჯელობენ კადეც ამ
საკითხებზე, მაგრამ მათი მსჯელობა ჯეროვანი ცრილი ან არის მიმარ-
თვით, წარეთან ან ემცანება სპეციალური შესწავლის მინაცემებს.

სწორი ამინის ცარისაუმა ქართველი ფრესკების შესახებ მხო-
ლოდ მაშინ იქნება შესაძლო, როდესაც საკითხი მასაღას შევართ-
ვები, ფრესკებს ქადმიკებაზღვი, აღმომებს მამიცეცუმიდ და მიმორი-
ვით მასაღას ქრისტიანური ტანიტიანებით, ერთმანეთს შევუძა-
რები. მასაღა აუარებელია, მაგრამ მეტი დასახულია და ამ არის მიმარ-
თვით, წარეთან ან ემცანება სპეციალური შესწავლის მინაცემებს.

ლიპა ჩვენი კულტურული წაშლებისამიგ. მთებესენებათ, რომ
უმეტესი წარმატები ჩვენი კულტურა-მიწასფრებისა ჩამოწევებსთა
წარმისაგანენ, უპარტიონი მთებების, მათ დრესკებს აჩვინს
და ათვეს და წამთები ჩვენს დეაზიან წელ-წელა კერძოს. როგო-
რცა ეკულისია-მიწასფრების განახლებას მეურიებისა და ასეთ
აღმილების ჩერების დასახლების, დრესკების კავშირი კრისტიანია
ჩამოიშვილია. ეს ძეგინვალი მთხველია სწორია პერვის ძველ
კულტურისა უწითა თავისით, დხეკუნ კორეც. ძველი დრესკების
კირით დევორა გამარტესა ხომ ჩვენში კარტა ხანია ჩვეულებად
შემოვიდა და ამას უწითესენ ეკულისის გამშვენიერებას. ამინ-
და შედედრებული ეკულისი-მიწასფრები და მათი დრესკები მოაკარ-
აღმილას იპოვება ქარისტი, კახეთი, სამცხე-საათაბაგომით,
იმერეთსა, ტურიასა და სამცენელოსა და აფხაზეთი, დრესკებს
განმისა აღვეუდნენ მერიები შემოსევის ღრმა ძველათაც. ცალ-
სწინ, იანებით და წამერნია ლუკები ანარეულებენენ ჩვენს
ეკულისი-მიწასფრებს. ხშირად შეეხევებებით დრესკებს, რომელიც
დამასინებული არიან მახვილის პირით, ჩიტვანების დაღები
და სახეები განმისა დასახისწევლის ბირის და სხვა მახვილის
წვერით, მაგრამ ასაკითა ღრმა დრესკები იმიდონა არ გადაეც-
მოს და მისამილა, რამდენადაც *XIX* საუკუნის გამოსახულები.
XIX საუკუნეში შეათერის დრესკები მცხოვის ეკულისტი, აღაცერ-
ის, გრემის, სადარის, ღრანის, მოქვის და სხვა მისამართ
მიწასფრებ-ეკულისებით. ამავე საუკუნეში ჩამოცეკვა სურათები
მისამართ ჩვენი მცხვე-დედოფლების და გირგებულებისა, რომელიც
ამშვერებენენ ეკულისებსა და მიწასფრებს. აღარ დაუჭირს აშოგ
კუროპალატის, პირველის, სუსის, რიმის, რიმის-გარების, არა-
არა და არა და

ის ღრის სწურად ბატური იყო თბილის ჰერესიის კედებში, სანა-
 ზეცრიდ მოისპო აღეჭვამირე მეფის, კვეფიცხოველის განმარტე-
 ბლის, ცურამი წამახურე ეკვესიის კედებში, ტაფუფრა ამავე
 მეფესთან ბატური ქუქნა ამირეჯიბის ოჯახობის სერათი, როგორც
 ზურან აუ ჩამიდობენიდ ზრესკებირან ბამახავდ და მხვა.

ასეთი წერი ერთა ამ ბიბებიდ ზრესკებს, რომელთა მესახებ
 მიეს რაოდმესაც მცირავი ამირი შეუქმნის. მაგალითად მოვიდეანი
 ეპთური ხელოვნების შესწავლაში ბიბად ღვაწლითსიღ მეცნიერს,
 პავრე კონტაკოვს. ქართული ზრესკა, კონტაკოვის ამირი, წანმით-
 დეირცენს ძლიერ ბატურე შიძრენიკის სფილი: იგრა ერთ-ერთ წაშ-
 რომიში წერია, არასოდეს არ მიმახავს სატარდველოში ზრესკა
 ძალიშათის ტატე ამ ფჯაშით. როგორც ჩანს, ამ ტატიკველების ბა-
 ნერის ღრის ნაკლები მასაღა იყო შეკრებილი და მას საკუთრებით
 მიმასჭრებიც არ შეზრია წანახი. ეხლა მცონისა, მან ამირი უნდა
 ტამიოდანის, კონაბაან დაქცები სკი სხვას გვეუძნება. პირვე-
 ლად უნდა შეკრიბითი, რომ გუმბათის ტატე და ყელი ზრესკა ჩვე-
 ულებრივია და საკმაოდ შენახულიც არის. გუმბათის ტატე ტამიხა-
 ლურია ჩვეულებრივ მაცხოვანი, ხოლო ყელი ანგელობები. მიე-
 კარესების გუმბათები მაცხოვანის მაციერ შვემიობილი ჯვარიც
 ტამიხალური, ხოლო ყელი ყოველდღის ანგელობები. მაგალითად,
 ზარმინის ეკრესიაში გუმბათის ტატე მშვენიერი სერათებია მაც-
 ხოვრისა და ყელი კი ანგელობებისა. ამას გამოა ის შესეძლება,
 რომ შიგრძელის შიგრძ ხანიში ზრესკის ხელია ვითომიც ბატურები
 ფაფილიების, სწურია ან ტამარდება. ახალის ტამაცველებამ და
 მათ შთოს დეით კონტაკოვისამ ბატურებიცა, რომ ამირი, კოთომც
 შიძრენიცერმა ხელოვნებამ უმაღლეს წერტილს ასარისა და სერიანეს
 ღრის მეუქცეს საკუთრები, მერმე ბაეცა და მას შემდეგ არან

აღმოჩენებულა. სწორია ამ არის მართებული. შიგიანებული ხელოვ-
ნება თანხადან კითხვის გუსტინისანეს შემძებას; სამი სა-
მსა დეადსაჩინი ამ ხელობის ძალითარებაში. პირველი, იუსტი-
ნიანეს ღრმ. II საუკუნე, რიტესაც შიგიანებული ხელოვნება დვა-
რის, შემძება აღმოჩენება IX-XII საუკუნეები, მაკეონერია და
კომინია გინასტროების ღრმ. და, უკანასკნელი, XIV საუკუნე. პა-
რეულოგების ღრმ. თუ შიგიანებული ხელოვნებამ ეპროცე ხელო-
შანე მართება მიახერინა დავუკრის, მაგრამ ამ დაცულით შეუმნი-
ღი ეპროცე კვლესის მხატვრიშა სწორები იმ ხანებს კვლენის,
რიტესაც ეს ხელობა დვარის და ჰავდაზ გრძელ შიგიანების,
მინასტრის მართისა, რომელია ზურსკა ან შენახულა /ანდა ჯერ
ამ აღმოჩენიღა/. ხორ X-XII საუკუნეების და XIV საუკუნის მაჭ-
თები მკვეთრება. ასე რომ ქართული ხელოვნება დაცემული
შიგიანებული ხელობის განმეორება კი ამ არის, არამედ შეუმნიღი,
აღმოჩენებული და გამოწყვიტებული შიგიანებული მხატვრობის დაფ-
ნით. X-XII საუკუნეებს ტანკეულობნება უძველესი ფრესკები გარდი-
სა, შეთანისა, დელათისა, მარტოლისა, ლიხნისა, ნიკორძიღი-
სა, კაცხისა და სხვა, ხორ XIV საუკუნეს კუთხების ფრესკები
ფოტოების, ფიმოდესკების, ნაღუმჯოხებისა და სხვა. ამ ღრის კუთხ-
ების უკანასკნელი ადვალებს და ტაფურიებნა შიგიანების ხელობისა,
განსაკუთრებით ფრესკებისა, პატიოლოგების ღრის შიგიანების.
ამ ღრის კუთხების კამინე-ჯამეს ფრესკები და ათა-სოფიას კუ-
თხის მხატვრისა, პეტონესის, ძველი სერმეთის კურესიების შესა-
ნიშნავი ფრესკები. ამ სამის ფრესკები მარმოსაფული და შესწავ-

ღიღი აქეს ღწამეტს მეცნიერს მიღღეს, ხელობას ძრიელ ფხოვეზი ცური ეფეფია, საუცხოვი მოძრაობა, მშვენიერი დენადებით შემზადა და რეალიზით. ეპიდემია ფრესკა მართლიერ ასლი რომ იყოს მიმმწიფის ფრესკისა, იმ მემინცეფალიც მიზან ყორსშესანიშნავი იქნებოდა, რაზემაც უკედეს ხანას კუკუჭების და დედო მიმმწიფისამი ნაწევრი არ ჩენან გულა?*

მატრიარქი კრისტიანის ეპიდემია ფრესკის ფეისმიციდადისა, ვისაც კრისტიანები აფენის, ბარბის, ტელათის, ბარფვილის და წალენჯიხის ეკლესიის ფრესკები, ის ვერ ღაუწენებს ეპიდემიას ღარედ ფრესკას ღარედს. მაგალითად, მცირნავი ანგელოსი აფენის კუკუჭი დგენალურია ემიტება.

კვალია მეზდომი, ღია ღალა გვმარდებს ხელოვნების ამ ბრძევის ვალე მიმუშების მოვლა-პალიტობა.

* ეს საკითხი შემძიები საკანცეპტო იკვლია ეპიდემია ხელოვნებათმიცოდნებამ. ასე რომ, კერ კიდევ ღასაბერებია ამა ის იმ ქვეენის /მათ მორის საქანცეპტოსუ/ ღავერს ამცვარი ახალი სფერის შესტონა.

სუმამის აღმართი

/ხელოვნების ცნობილი მეცნიერების აღსაწერა/

თბილის პირველი მარკიზი ადგილობრივი

ტერმინური რომანტიკის დაღსაჩინო წარმო-
მადგენული ფ. ვ. ვაკენმიტერი /1773-1798/ თბილი-
შატაცებით ჩერია სასულიერო მემკებელე. "რაღაუ-
რის ხიდვა" ერთ-ერთი ტაძრის ყელის ამ მიმარ-
თებით შექმნილ მის წარმომიერთა მოწინ.

ჩერია ქართველი ენაზე მაგმოლეთ
მთაწმინდაშა ერიგარ ბირჩევაში

ჩემი მკაფეველო, მინასცერიში ბაყვითებული ცრცი ამ სერი-
ებინებს, უარიებული ჩერიას ხიამიეთ. თეონიაც ურცა და
ჩერია ამისა ქამი შეისაა ჩემიცან. ღირშე თბილი საერთო კაცია-
მეის უცხო ხისაწყისი აღვისიდვან ღვენიაზატ ცდოველი, ჩემიც-
რე ხელოვანები ხავებისა. მათი უკენობი სიტიადის მხილვებს
ხშირად მიღიარისა, რა ძალამ ჩემინა მეტე ესტენ მეცნიერები სა-
ხეობა დამატებისა.

უკემისრიცად ღირ არს ძალი ხელოვნებისა, რომელის ცრციადი
ტახტით მავინაცა, როცა ერთს კაცი ვიდავ. ის მიმირავა უმე-
ტეს ცოვისა და ვეპინებობი ამ საქმისათვის ჩემიცისა მდევი
ცხოვონება, ითვის თეონიაც არ დამეცურა ჩემი ეკიმი დუხვინი
შეძებება.

დერჩერა მიღაცებულა უმეცესად და ჩემს მიერ შესრულებულ
წამიუსევრებს ჩემი იღრა როგო ბავარიამობა. თეონი ეს იყო, ხელოვ-
ნების დათვაკურისეული მიუტევერი, განსაკუთრებით წადაერი და
მიუერამჯერი რომ მიმართებობა, ანთორეა მიპერიბოა და მერე-
ხუთბა მესახემობა დანჯისათვის შემცველ ბერი. ანუ ის მი-

పూర్వికులు దూరాన్ని రా మిచ్చాన్ని మిస్క్రాపిసార క్రిత నియోజిత కొమ్మెంట్‌లో
ప్రాచీన లిటరేరీ మిస్క్రాపిసార క్రితికల్గొప్పణి రా తునిమేసాకు మించ
అప్పుకున్నాడి. కొమ్మెంట్ గ్రంథికలు కొమ్మెంట్‌లో రా ఏకోర్డుసమితి ఉపర్వ-
రాష వ్యవరూ లిఖించి.

ఫలితం లింగాన్ని, మిస్క్రాపిసి ఉ కొమ్మెంట్‌కు నుంచి గొప్పించి
మించి నియోజిత ల్యాప్రోఫెసిల్ క్రీచిమానిక్రిత నియోజిత కొమ్మెంట్. రాస్క్రూప
అప్పుకు వస, లిటరేరీ క్రితికల్గొప్పణి రా ఉపాధికార్యక్రమించి మించి అన్న రా
అన్న ల్యాప్రోఫెసిల్, బెనిటో క్రీచిమానిక్రిత ల్యాప్రోఫెసిల్ కొమ్మెంట్ కొమ్మెంట్
రింగ్ మిస్క్రాపిసారించి శిఖించించిపోస రా మించి క్రీచిమానిక్రిత కొమ్మెంట్
కొమ్మెంట్ అనిసి.

మిస్క్రాపిసారులు, అంతిమికిస్క్రోపి, అంతిమికిస్క్రోపిసార ఉ క్రీచిమానిక్రితిక్రి-
ప్రాచీన ల్యాప్రోఫెసిల్ క్రోమింగి, అమి సాంగ్రామికిల్ క్రోమింగిక్రోమింగిస లింగాన్ని-
స్క్రోపి, క్రోమింగిక్రోమింగి సాక్షుంచి క్రోమింగిస రా అంతస్క్రోపి ల్యాప్రోఫెసిల్
క్రోమింగి అమి క్రోమింగి రా క్రోమింగి క్రోమింగిక్రోమింగి క్రోమింగి. క్రోమి-
ంగిక్రోమింగి లిస్ట్ అంతస్క్రోపి. క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి లిస్ట్, లిస్ట్
క్రోమింగి అన్న క్రోమింగి, నింమింగిల్ క్రోమింగి క్రోమింగి అన్నిస అంతస్క్రోపి క్రోమింగి
రా క్రోమింగి మిస్క్రాపిసార క్రోమింగిక్రోమింగి ల్యాప్రోఫెసిల్.

అమి పొరించి క్రోమింగి క్రోమింగి అన్న క్రోమింగి క్రోమింగి మిస్క్రాపి-
సిల్సిల్, మిస్క్రాపి వస అన్నిస, థింగి ఎంచుపిత అప్పుక్కించి లిస్ట్ క్రోమింగిక్రోమింగి, లిస్ట్-
ప్రాచీనించి క్రోమింగి ల్యాప్రోఫెసిల్ క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగిక్రోమింగి,
క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి అన్న క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి
క్రోమింగి క్రోమింగి అమి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి.

మించి మిస్క్రాపి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి :

దీంచి మిస్క్రాపిసార క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి
క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి
క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి
క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి క్రోమింగి.

ჭეშმარიფი ქადაგი მცველიერება ძეგნორე ძვირია სახლველად
და ბერძილი ვარ, რომ შემიძლია მუშაობისას ჩემს მიერ ხილული
ხაფი წარმოიყისახოთ, წერს იტე.

ეს მასათ აღწევ მეონდა წაკითხული, თქმირ სიმართლე
გითხრის, ან ტარმამცემის მასში დაფენი საკიდო, რომა ამ-
რი ამ სიცვლებისა მხილო მაშინდა მომწვევა, რის ჩვენს მონას-
ცერში ძეგლი ხელაზერების ჩერდის ჩირეკისას ნაკანკიდა გიგი
ხერითმიმდევრის, მრამანებეს დაწერილ წამენიმე ღურულს. ამ,
რა ამიციკითხე ამ ღურულში:

"ერთხელ, ჩემს ძეგნორას მეცნიერობა, რაფაელთან, საუბრისას
ცილინდერი აყენოვანება გამოვლენი მისი მარინებისა და ჩიტიზა
რჯახის ტანი. ვახოვე ტანებანება ჩემდების, და რიცონ შესძლო
აფრი სწორუპოვნად გამოესახა ჩიტიზა ქართულის სიმუშვიდოვნე,
მისი სახის ზორებული მეცნიერება. მან ცმანერილური მოკრძალები-
თა და მიმიტებით მონს დაიკირდ ჩემი ხოდა, სიცვლა მანმე
ამიტო, მაცრამ მე იხილა მისავარების ძალებიდან. მაშინ რაღა-
ედ ივარებით უპნაური სხივი ჩასურდა, ცრემლით მონამა ქუთუ-
თოები და ტანებო; ცრმილიანც დან მდევრათ დევისმშიბლისა-
რმა ტანსაკუთრებული სიცვანები და კრისალვა. საცმათ იყო მისი
სახელი ესაკენებინა კისმე და რაფაელს მცის თავილვა იპკრიბრა
დერმე. გური ამოყენისა, დევისმშიბლები ტანისახა მთევის დედა-
ებრითობით. ეს მეცნილა მის სამკუდა იცნება. მხატვრის გონე-
ბა და ფაქტი ითხონობით ამ საეანს უფრისაღებრა იყრმე. მრავა-
ლი ფილ დაბატა, მაცრამ ვერც ერთი ვერ გვირის კმაყოფილებას.
მუშაობისას თიაქისა ხელის ცეცებით ვეძეობით იდეალურ საფსო
დევისმშიბლისას, მისმშიბლა რადავრი, ფანითი-უამად ნების
სხივი მეცნიერებოდა, მოვამნავდა კიდეც საცურველი სახის

წაკუთხებს, ილიმან ვერ კი ვინაჩერები ბსოვნაში, მცის ტან-
ქარდებითა იტი რა აქმა ვერამებოთ ღვევიარატ.

ერთ ილესაც ვფრაც ეჭირა ჩიტირა მარიამის ბახაცვას,
მთელის გრძელით უმუშავნისა, ჩაძინების ბაზრის, ყველსმიზ-
მელი ტანამებია მიღმი, შემწეობა უახლესია მისდევის. ანამდებ
ტაღვიძებულს საოცრება უხილაკს, მისთ წახაცი სრულყოდას ერ-
გორა მიუწეული. ვიდაც უჩინარს ტანესწულებინა იტი. ნიცაცხ-
ლით საცხა გირებულება სკოლსშემძერელი სიმშვიდით შემტერდა
საფაქტო რა ხელოვანს სიხარულის ცრემლები ჩასკრიბია. პჰოვა
ის, წასაც ამზენ ხანს ეძიებდა. მერმე ჩასძინებია რა წიცა
დვარი ტაუხელია, მეორედ მიმშირად უკრძანის თავი.

ეს მიხილვება საუკუმიდა ჩამექრებას სკოლი რა ამიერიდან
მეეძღვა ღვთისმშობლის იმკვანად ბახაცვა, როგორაც იტი ესა-
ხებიდა მის მინაცან სახეოველს”.

აა, როგორი ღრმა ამინია ბარეკედა რაფაელის ერთის შეხერ-
ვით ღიღიონ სიცეცებით. ნუთ კიდევ შეამტებაცენ ბერებელი რა
მათიღიენ ბერივანთ შთავონებას მისაწერენ წახაცის შექმნის
უნარს.

შეკრიც, ღმერთი, რამეთუ არ უწყობო, რომ შთავონება სხვა
ასაცემია და არა ცის მიერ ჩიცეცდათვის მიმარტებული შემწეობა.

ଫାକ୍ଟର୍ୟୁଲ୍‌ମ୍‌
କ୍ଲାରିକୋଲ୍‌
ସଫର୍‌କୋର୍ପ୍‌

ఎర్రిసుక్కలు వ్యాపారాలకు /మరణాగణం/

దినిక కమిషన్సులు

/సెట్టెడ్ అఫీచర్ అస్సైనమెంట్ గ్లోబుల్-
పోస్ట్ లైసెంస్ 50 రూపింథావర్త/

యేంటి ప్రారంభసామ్రాజ్యాలోకమాడ! దీ వ్యాపార యొక్కనీస నొంగ-
శే బింబిస అమోద్యాస రఘ్యామ్రాజ్య దఱిస అను గమిసథ్యాస, తంచ క్యాపిస
ప్రేస్-ధిక్కాప్పాస స్వాప్పిక్కొప్పాచ. యొక్కనీ స్వాప్పిస్, డ్రుష్ట్రిటిస్కోర్చ
స్టాప్పుల్రూ యొక్కనీ క్యాపిస్ ఉప్పాట్యేసార క్రారాధ్యాప్స యొక్కనీ క్యాపాసు
రా రాప్పాప్పాస రా క్యాపిస యొక్క నూస మిగుచుట్టొప్పిస అమ సామింప్పాచి లిపిత-
ప్రీస్ సుస్థాస.

సిమ్మెంటింపుప్పి న్య సిమిపిసిమ్మెంటి రా మ్యాపి నిమిపిం గ్రాఫ్టు, నొం
ప్రీస్ రమ్మెంటి క్రార్పా అమ రాప్పాప్పిప్పిప్పాచి, సాఫ్ట్యామ్పి యొక్క-
నీసింబ్స్ స్వామింప్పాచి ప్పాప్స మిగ్గుల్రోనిస క్రాపి క్యాప్పాస క్యాప్పాసు రా
ప్రెపా యొక్కనీసింప్పాప్సా ప్పాప్సా, మ్యాపి క్రెపిచ క్రిపిస న్యాపిసిప్పాప్పా-
సాపుస ఫోన్‌మిపిస్కోర్చ స్వాప్పాప్సా రా న్యాపిసిప్పాప్పా ప్పాప్సా క్రాపిపిప్పా
పిప్పాప్పా క్యాపాప్సా ప్పాప్సా. క్రాపిపిప్పా క్యాపిపిప్పా పిప్పాప్పా క్యాపాప్పా-
ప్పా రా క్యాపిపిప్పా క్రిపిచ, క్రిపిచ క్రాపి క్యాపిపిప్పా క్రాపిపిప్పా, అపి-
పిపిప్పా పిపిప్పా, క్రిపిచ స్వామింప్పాచి, క్యాపిపిప్పా పిపిప్పా క్రాపిపిప్పా, నొం
స్క్రీపిచ్చాప్పాప్సా రా పాపిపిప్పా క్రాపిపిప్పా క్యాపిపిప్పా పిపిప్పా క్రాపిపిప్పా. పిప-
పా స్వాప్పాప్పాచి ప్పాప్స క్యాపిపిప్పా అమ న్యాపిసిప్పాప్స క్యాపిపిప్పా పిపిప్పా
పిపిప్పా రా స్వాప్పాప్పాచి.

యొక్కనీస ప్రాప్పాప్పాచి న్యాపిపిప్పా న్యాపిపిప్పా న్యాపిపిప్పా స్వాప్పాప్పా:
గ్రాఫ్టు ఫోన్ రమ్మెంటి రా మ్యాపి యొక్కనీ స్వాప్పాప్పా క్యాప్పాసు. ఫోన్ రమ్మెంటిస
ఫోన్ రమ్మెంటి అప్పాప్పాప్పా రా క్యాపిపిప్పా క్యాపిపిప్పా స్వాప్పాప్పా రా నొంసాప క్యాపిపిప్పా-
పిపిప్పా పిపిప్పా పిపిప్పా పిపిప్పా పిపిప్పా పిపిప్పా పిపిప్పా పిపిప్పా పిపిప్పా పిపిప్పా.

ერთი წევიც ან ფურდ იქვემის სიცოცხლისა, რომ უსოფერმდებელი
შეუძინა, ამ თავიცს სიცოარეისა ან მოპეტენტეს დიდებულის იქვენის
საუმცეს, აუ დიდებულის იქვენს მოქმედებას, ქვეყანას ემსახურე-
ბირით დმიტრისათვის, გმირთს აზიდებით ქვეყანისათვის, რად-
ომ გმირთ არს სიცოარედი და სიცოარედი მხსნელია ქვეყნისა.

იქვენი სიცოცხლე დაწყენტებული სათნიოებაა, საიმიკება
რიცხვის მაღალის მარჯვი იმ ბარღით ცხებულს მდევრ-ბიმიგნებს
მორის კოულობი, რიმერნიც ერთ ღრმს ცოდნულ ჩვენში და რიმერ-
ნიც, ჩვენის საუმცედურო, ეხლა აფას არიან. იქვენ ხორცი დაუ-
მორჩილეთ ცურს და ერთი უღიბესი საიმიკებაც ეს არის. გვითხათ
ან სფამირი, ცწყვრობათ და ან სფამირი, ცცითხათ და ან იმები-
რით იმისთვის კი არა, რომ ვითარცა ანგარსა და ძუნწს იქწო
და ცურცხლი ძებულებათ, ანამედ იმისთვისა, რომ რაც საკუთრად
იქვენის თავისთვის ან დამეცემითათ, რასაც იქვენს თავს აკრ-
ძით, ის სხვას შეძმიავთ, სამაღლო, საქვეყნიდ დაცით. იქვენის
სამიმიცის მოახმიარი. მართალი უძევამს, ვინც სიქვა, რომ
იმისთვით სათნიოებაა ქვეყანაზე ადამიანის გარსების არმიშვილე-
ლი. ერთი უქმი, რიმერსაც მისიდევს არა ქმნა მორთებისა, მეორე
მოქმედი, რიმერსაც მისიდევს ქმნა კუთხილისა. პარველ მაქედონი
კურსადენი დღანძლია საბირემერ კაცისა, მეორე სათნიოებაა და ამის-
თანა სათნიოების პარტიი იქვენა მირანდებით.

იქვენ აღმდეგონეთ ჩვენი დავიწყებული ჩმიწრანიდ მით
მდგომელი და ითანე ტერამნელი. სხვამ რაც უნდა სიქვას და ჩე-
მის დიქტით კი კაცი ის არის, ვისაც მურითად რჩმენა რისამე
აქვს ქვეყნის საკუთლიდებული მის მიერ აუდარებული და იმ რჩმე-
ნის ემსახურება დაერადებით. იქვენ ქმნამ რომ ადამიანის მარცე-

და, მისი ხერმავული და განმიზეზვერი მისი ჟკვერი და საწ-
ნმიუნიტა და ამ ღმიაჩედ ჩვანრითი სიტოპის სივრცის არა დაუიმოვიათ
რეა. ამისა მიზმედ იქვენ მოერ ადგევენდო მონასტერებია, ეს ნაშ-
თი ჩვენის სურიენდა დე ადსრულებისა. აյ მეტია დოკუმენტის
დეკვენის დავწილის ჩამოთვალი და მარტო ამას კოდვი. რომ იქვენი
მაღლით ცხეყმული მარჯვენა ყველაზო მიერჩეო მიკა, საკა კი იქვე-
ნის ქავენის, იქვენის ერის საკეთიდებები საქმე რამ აჩერია. არ
არის არც ერთი საერთ საქვერმატეო საქმე ქართველია რომ
იქვენი უხვი ჩვლილი არ ერთის, იქვენი ღოცეა-კურიერება - რინ
არ მოყდვოდეს, თავს არ დასტრიალებიყეს.

მარწივი ისტო საკუმარისისა იქვენის მაგრობის ბსენებისადვის, რომ იქვენის მეობებით, იქვენის ღვამებით, იქვენი მამიმირივი ხელფარცხები ტაძოუჩემრეთ ჩვენს ჭვეულანს იძისთანა ჩეგვი, რომინიც ახდად წაკურითი ეპისკოპოსი ღეონიტეა. ჩვენ კაცებით დარჩენილ ვართ და ჩვენთვის იქვენტომ ფაჩიტობა - იქვენის მაგალითი განვრჩიტო, იქვენის ხელისა და გულის თანაბრივიარე ქანძისა. შევხარით ჩვენს ახალს ეპისკოპოსს სასიცელო და იმურით, სამცდა იქვენი ტაძირილია, იქვენი ცურიელი მცირდა. კოველი მსავალისა მოსი, ნათვარისა.

დევონ კატერინას მიზა კულტური გმის უძევს წინ, და სიცეანურს
ქვეყნისას დევონების წინ ნაიძულებებს და მსახურება მისი
მსახურება იქნება ქვეყნისა. ეს ტიპი ცოდნას საკუთარის თავის
ქაშინისა, ჩამებისა, ნამეფონავად ჩვენში, საზაფ კომადურება
და კილა ისე ხილისა, რიცორტ არსა. ჩვენ იმედი დაუცვს, რო
დევონი გამოიიდო, დევონი განვირონილი არა კუაღს ან შევშინდე-
ბა და დევონის მატერიოლას მაგვინევს. მაგრებობას-მეაქე!...

მიღვენეთ, მაგრა ასეისა ტანზია! იქვენი მეგო მვენაფრინა. წერე იქვენ ითომ არ ინებებით, რომ იქვენი ტაპირიღისაცან მეფი მითხვოვთ, მეფი მივერთინით, დეკენ მამა სარი და უც იქვენი შვილით და ამიტომაც ის დვიწევნია მეფი მივერთინით. "ის უწინევნია მამულსა რომ მეცირი საჭირებს მამასა". რათქმუნე- ბუღ ვართ, იქვენ დვითომ ჩევნიჩევ უფრი მეფის ნაცვენით ინაც- რებით, იქვენი ტაპირიღი იქვენ დაცემაზინით ჯერ გვითით და მერე იქვენისაც კურთხევითა.

ამინი და ამ ჩევნის კარნიერების ნიმუშის თავმიერი და საჩუალი იქვენი მამაშვილები სიცავარებია, რომელის რიჩამე ქედს იხრის დოველიე სხვა პირადი ძრობითა პატიოსანი კაცისა. ჩევნი მართლად საცავარებო და ღირსსახსოვანი მდგელმიზადან! იქვენ აქედამ მიმრჩანებები, მაგრამ გვითის მაბრივი ჩევნის ქვეყნიდან კი არა. იქაც ჩევნი ქვეყნასა და ჩევნი კრია, ჩევ- ნი ძმები არიან. ჩევნ აქ ერასერით საცრამშვილით რომ მოგაბ- სენთ და იქვენს ჩინაშე წმინდის ვთხოვთ იქვენი ტასტრელობა და იქვენგან ლოცვა-კურთხევას მიეკუთ. მოგვითმევის მცირე- ბობი ძალენი ესე ჩევნის სახსოვანი კი არა, ჩევნ უამისორაც ცესსომებით მოედ საქართველოსამ ერთად, რადგანაც მეცირი ვართ საქართველოსი, რომელსაც დარღა იქვენს სწირსვა კინგულობითა და სიცავარებით... მიიღო ნიშანი ჩევნი ძალითის მაბრივითა და უფრმესის პატივისცემით და ციხარებენ, რომ შენის ქვეყნის ნევილი მთაწიდეს იმორენა, რომ შეიძლებისამებრ მაღლობას უხდიან მაღლობის წირს ააცხ. მისარიგენ იძირებომ, რომ ესეც ერთ დესის ჩიმ ჩაბერიმსა, ერთის სადესურით ჩე აქსცდას იქვენის შვილებისა, რადგანაც მანეთ მრმამ და კურთხევის არ იცის სხვის სიკეთის

რანახდა, სხვასთ დამწირს გადასცება.

ღვევი მიმდინარებით ჩვენგან და ვწყისკართ, რომ ჩვენ
 დაშორები, მაგრამ ჩვენით იმერ ძმამა სიცეანული ანელებს
 ჩვენს მწერანებას და დამზნევებს. ჩვენგან მეტისმეტი ფი-
 ლიტორა ღვევითა, რომ ეს ასე არ იყოს. ჩვენ ვწყისკართ დევა-
 ნი ჩასვლით და გვიხარისა ღვევით ღვევის მისცემა, ჩვენ დავადა-
 ბით და დაცის მაღლით, იქ შევვემაფებთ. ფფერიან ჩვენის ქვედა-
 ნაში საყიდით ამისდანამ კაცი, რომის მიხედვით და მაგალითით
 იწყიონება ბასიკით, იწმინდება ტონება და დაზღ აუმიტინისა.
 ესართიდა მათ, საჭაპ ღვევი მიგიხარით, და ეს არ დაშურს, რა-
 ტანაც იქსც ჩვენები არიან.

ღვევი ცხოველება სამითების ცკლას ჩვენიერის და ამიტომაც
 მართ ერთი სსენიერა ღვევის სახელისა ჩვენი მწერისელია.
 თუ, რა ბერძიერია იტი კაცი, რომელიც მკრიზნის და გვასწავებს
 ჩვენ არამც თუ ჩვენით კოდინიჭ არამერ მართ თავისი სახელის
 სსენიერითაცა, ამიტის ნაცვირი ერთი ძველი მწერი. ამისდანა
 შერძიერი ხართ ღვევი. საცა გინრა მირანდებოდე, იცვენით
 კვლავაც კსე ბერძიერი ჩვენია თავითსამოწმებლად და ნა მოა-
 დებთ ღვევის ლილა-კუნძულას, ღვევის დამწირ ღვევის საცე-
 რელს ქვეყანას, ერს. ღვევის სიცეანულს ღვევის საცვარელ კვ-
 დანა, საცა გინრა მირანდებოდე, არ დაიკინდებს. ადიდე კვე-
 მით ესე, და ნარიცვანე ერთ მენი გმისა სიმართლისა და სარჩუ-
 ნოებისა.

დამცირე და შენის მაღლიანი ბერით დაყურისე შენი მაღლ-
 ირით და შენ მიერ დაცარიზებული!

బిసుఎరోపా బహుభాష సాహిత్యవిధాన
ప్రాణికింగ్ ఐస్ - ఆంగ్లికాన్ దిర్గా 11-సారథి

మిండ్ అంగ్ ప్రోఫెసర్ కెప్టన్ డాక్టర్ విజయార్థి

శ్రీప్రొఫెసర్ విజయార్థి 1979 డిస్ట్రిక్టులో నువ్వులు లేదా వ్యాపారాలలో ఉన్న విషయాలలో విశేషాలు.

చిందించి ఉన్న విషయాలలో మిండ్ అంగ్ ప్రోఫెసర్ కెప్టన్ డాక్టర్ విజయార్థి నువ్వులు లేదా వ్యాపారాలలో ఉన్న విషయాలలో విశేషాలు.

ప్రాణికింగ్ ఐస్ ఏస్ కెప్టన్ డాక్టర్ విజయార్థి కెప్టన్ డాక్టర్ విజయార్థి నువ్వులు లేదా వ్యాపారాలలో ఉన్న విషయాలలో విశేషాలు.

ప్రాణికింగ్ ఐస్ కెప్టన్ డాక్టర్ విజయార్థి నువ్వులు లేదా వ్యాపారాలలో ఉన్న విషయాలలో విశేషాలు.

ప్రాణికింగ్ ఐస్ కెప్టన్ డాక్టర్ విజయార్థి నువ్వులు లేదా వ్యాపారాలలో ఉన్న విషయాలలో విశేషాలు.

ప్రాణికింగ్ ఐస్ కెప్టన్ డాక్టర్ విజయార్థి నువ్వులు లేదా వ్యాపారాలలో ఉన్న విషయాలలో విశేషాలు.

ప్రాణికింగ్ ఐస్ కెప్టన్ డాక్టర్ విజయార్థి నువ్వులు లేదా వ్యాపారాలలో ఉన్న విషయాలలో విశేషాలు.

მიზნება კვართი თბილისი არანიანისა და უმცესს მარმარა
ითა დეველოპის გიგანტური ქართველია სურიანი მიძღვნისა
და ქვეყნის მიზნის შეცვლილ ცხოვართა ძურმუკივეული და მიზუნ-
ვარი მწყემსის.

იმისა დევენი დამწერი ქართული კულტურის მიმართ. დევენ
ტანიული დევენი მემკვეთ. დევენ ასამისაველი სამწევი
ქრისტიანი. დევენის საქმითა და ქადაგებით და დევენის ცარი-
მაფალი მართი ამინისტრი მემკვეთი ისინი, კონც ცამარს მხოლოდ
ისეთის ძეგლი დევენი და ისინიც კონც შემთხვევით ცარმა-
აბიან კულტურის მღვრჩას. და დევენ სურ რაზაც იმითი შეის
ნი-
ნათ თითო თრიტა სამიდელი კიაჭაშა ჩევენის ძეველაძეე საჭიროებ-
რი, ასე მარმუნება მიმიარი კურაპეარი ანთა ჩევენის ძეველა-
ძეე საცირებსა, ჩოტიდა აღაგებსა და საღავებდე.

დევენ ტანასხეთ არაური იმდებული ფაქტი ჩევენი, ჩიკორ-
ჩინირისა, მარცოფისა, ნიკითის, შეაბაისა, და მოქმედა
აუსიკ ისინი.

დევენ იმზუნეთ საღვთისმეცველი სიბრძნის ტანსაღვიძებრად
და დაარსეთ ჟურნალი "კვართი ვამისა".

დევენ იმის რეაქციები მრუნავით ანტრია პირველწერებულის
სახელის მცხეთის სასულიერო სემინარიისათვის ჯერ კორეც მა-
მინი, როგორ წერე მიმრებოთ და ახლაც დევენი ხარ მისი
უპირვერესი მოამავე. დაას არ აკლები, რომ ჩევენი მომავალი
ჩვეოსმისახური საფეხველიამი საღვთისმეცველი ტორნი აწიჭუ-
კონ და სამარტინოების დაწილა და მნების შეუძინ მისინი მსახუ-
რებენ ქართველსა ერსა, ერსა კვართისმფლიდველსა.

მეტენ ისწინაფით, რათა ქართული სასულიერო სკოლინისა
მეტენ მიმდავი ქართული სასულიერო აკადემიის სამინიცეკვება
და სწორებ ამ მიმწით გამარსებრ ფოვერნინივი საღვაისმეცვე-
ლო ცორნის ჩრდილი "საღვაისმეცველი კრისტიან".

მეტენი მუარჩინებ მიწონოვალება მეცნიერი საქართველო-
სი, სარაც მართალი მამულიშვილინი გაემკეირებიან და იმპ-
ნებენ ჩვენმც.

მა ამიტომაც რიაზაც აცხადოებს ხილვა მეტენი რიგებული.
ის ფილის ვეღიან ქრისტე მავარ ჯვარულის, მაცნამ ქედურიც
ერს ღვეს ღალატენ და აცურისებენ ჩვენიმისილი და შარავან-
რით მეტყველი მცხეთაში პირველი საყათლიკოსო ფასტის გამამ-
კვირებელი ვახტანგ მოწიასაღი, საქართველოს გერა თამარი და
საქართველოს აღმაშენებელი რიგი გავით.

ღვეს ღალატენ და აცურისებენ ჩვეთისმიმობლის ჩილცევები,
თეის მდარველად ჩმიწერა ქოირების გამსახურელი ერის მამასაც.
მსოფლიოს ვკიდესთათ საწყოს მეთავროსათვის ღოცებს აღავე-
ნენ რიცხვით ვარსკვლავთუმრაველესი და მწათაშია ეპიზიდინა-
დესი მსოფლიოს ჩმიწერანები.

პეტობს მწეველი ჩვენი სასიცადული კათლიკოსის, ნიკოლოზ
გეღამერიის სიცელებით:

"ერასმინი სკოლი მიწონილებო, რამედ ელევრ პირწყი-
ნავ მოწის ერს და ქვეყანისა და სოცეანულის მიერ შეტყორუან-
და მუქიერობიან მეცნისა და ქვეყანისანი".

კრისტენ ძლიერ წარადებს ერთ, რაკი ჩინამძღვანიც კერძებს
მას თეის ხმასა.

ବିଜ୍ଞାନବିଦୀରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ, କ୍ଷେତ୍ରଗତରେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ,
ବିଜ୍ଞାନ ଅତି ଉଚ୍ଚତାରେ ରା ପ୍ରତିବର୍ଷର ଏକାକିଳୀରେ ଉପରେ ଉଚ୍ଚତାରେ
ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ନାହିଁଥାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ମାନ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ନାହିଁଥାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ
ମର୍ମବ୍ୟାକାମିକେ ଉଚ୍ଚତାରେ ରା ଉଚ୍ଚତାରେ ଉଚ୍ଚତାରେ!

ქართული

საექპოზიციო

ღმესასწაულები

06013780■2085

მეორე საკუნძული, რომით, იმპერიალი არიანები მოსს
სახით ერთსოფანური თქამი ეცნოდა პრატიტისა და მისი მეურ-
ლის დეპოსტის, რომელთაც ქვევით იქნი არაპი და მეოპისევ.
ერთსოფანური დეპოსტის მისი ისინი მეიმერეს და ანამის, მიუხედავად
მისისა, რომ ჩმ. ეცნოდა რომ სახელმისამართი კურა, სახელოვანი
მხედარისიავარი და გიგანტი იყო /იმი რომავდა მიერ იცნესადი-
მის ადგინის მისი კრიტიკი ფარაონის სარდინებია/.

იმპერიალის ბრძანებით ეცნოდა და მისი თქამი მხელეებს
მიუციდეს საჯიჯონა, მაცნამ კვდის სასწაულით ისინი გადაწი-
ნენ. შემდეგ სიტუაციის გახსნებურ ზუმერულ ჩაუდეს, მაცნამ
აუგა დაიდანა ისინი კვდის ძალამ.

ედარმა სიკვეთის ჭრილობა ან ზაოვინება ღავისი მიეცო
და მიმართა ძაღლი სასწაულის მიერ ეცნობას, რომელიც
აუცენებულია ეპიდემიკური კასპის რაომის სოფ. ერთმისი დაცი.

ამ გადაწმე კერ კი ეცნოდეთ სახელოვანი მეცნიერი ვახ-
უშვილ VI-ის დე ვახუშვილ მარინიშვილი ჩერდა: "დებამბერ არის
ასარ-უაღავი. არის ცეით ეცნების დემასთამი კრისტიანისა,
სასწაულის მიერ; დაღის ქვეთ ნაცნი, კუთხოვამი, სამრეწიმი-
რიეთ, არმერ კათოლიკის უპყრის ფასდა ღავისად".

დასაწი, ტაბატერი, ვახუშვილი პირველა ჩაუცარა საფუძველი
V საკუნძული. ტვიამ ბანებით იყო სამდემაკერმე ტანიასელეს.
ერთმეტი ანტიოქიური წიპარით აღდაუცემული იყო ერთმისი ტრით
და ამშობდა: ეს გადაწმინდა მისა, რომ ქართული ანტიოქიურის

საქამიანობის სამიცნებით ავაგავადური ეცნების კრისტიანი-
ზას დღისს სწაულის 20 სექტემბერის /დგ. სფ. I., ქართლი,
ასამის რაიონის სოფ. ერთმისი ტრიაში. "ერთმისი ტრია" იგივე
სახელითი "ეცნობის ტრია" (ტ. 3.).

შოთარეთვის რითი მასაც მერწნეულს, იქი იმიტომადური და გამო-
უკიდებელი იყოთ.

მაცრამ რაღაც ამ ცავის სასწაულით მეტებამი.

რიცორც ჩვენი სახელოვანი ისკონიკის პრაყონ ითხედიანი
დოფინიტებს თავის "გორგა სააკაპის ცხოვრებაში", შაჟ-აბასი
ეართოთ დაქცობისას ერთაშორის მოსტომია და მისი განვითარება
უძრიათ მიზია. ერთსოდან საღიავოს სიძუღვილით გამსცვალებ
შაჟს მხედველობის ღანრადმინით გაკუსტება უკრძალია. იმ გრის
შაჟურა ხანში შესყიდვი როგო იყო, ამ ჯანით და განიით ადსა-
ვს კაცს ვერადრით აესწია დოკოდვის კუთხისა და მახვილ თვალს
კვერს.

იმ გამეს სიმირიში უკითხიდ შემმერამი გამოიცხადა,
რომელიც დაემუქა, ტანკერისაც. გაშინებულია შაჟმის თავისი
ვარსკვდავი მიზანულებელიც კი მომინა, მაცრამ ვერაცვი აუხსა-
ვის მიზანის მიზანერისა. მაშინ მის ჩინამე ჩარსაც სააკაპის
ამაღარი მციფრ ერთაშორის მციფრი დეინიცერა მოხუცი, გაუჩი-
რა და მეტერა: დიდ მიზანებები, და სასწაულით მეტება
ნერებას მეაჩერებ, მხედველობა გაეციცირება. ის მეტერამი,
სიმირიში რომ ცამიცეცხადა, ჩინისა კვსცად არის.

შაჟს შეეჩერების დაძინის ნერება და მხედველობა მაშინვე
დამწუნებია. მოხუცს შეკუცამია იმი კვესიანი და უჩვენებია
კერარე გახაფური ჩმ. ეკსტაზე. "აი, სოირე ეს ცამიცეცხადა
სიმირიში, — შეპტერის შემკრიბარმა შაჟმის, — თითა იქვემი ჩინას-
ხარმეცევერის ძაღლა. ამა, ჩემი ხმარი შემიჩინევს მისდევის",
და ამ სიეცვებით შაჟმის მომისმა თავისი ძვირდასი, დაარ-მარცარი-

ეთი შემცული ხმილი და ფარავის შესწირა, ხორო ბისეული ქართველი ასრიცვავითი ცეკვები უნდა დააკიდოვა. ამ ხმილს ვაღას ძეგნა-დასი იციებით შემცულ, ზოგი ხმის მანიკიტე ჰკირებიშემ ფაქტის იმ აღტიანს, საბაც ინიანებოდა ჩი. ეკსტაის მეღავის ძვალი და იური.

სასწაულონ არის ღაფაცხადებული აქციით წმ. ევსტაზეს
სახელითის, ანუ იმის ჩერტიშეა მოვლენიდა კვრის სახელითის -
მედა კვრის ვალესია. /წმ. ევსტაზეს ნამდინობისას გარიცემადა
იქნის ქრისტე იმის ჩერტიშეა, რის მემკეც მან ხელი ააწო წაგი-
რიბას/. უნიტ ერთაწინწირის გემშათ მიღიანად იმინის ჩერტი
იყო ღაფაცხადი ამ სასწაულის აღსანიშავად. ეს მედა კვრის
ვალესია, ტარიცულით, ღვევშობა ააშენეს, რომელიც ძაღლიცულის
თანამედროვე, ღამისრცვეს ერთაწინწირის ღამისრი ღა ღამიცვეს ღიადანი
სიმიგორე. ისინი ღამის ღამიცვეად ღაძირებან მცირე მარიტიმი
ღამიცვებულ მორაცე მორაცინები ღა იღმინეს, რომ იღვიძ აკლემით-
რათ. ღმის რომ კედან ტარიცულის, იმიტენეს ჭაპირის სასწაულებრივი
მაღა. აღუთევეს ჭაპარის, რომ მის მიევღის შეუკრიბებელებინები,
შენიდეს კი ააშენეს პატარა საყდარი, რომელსაც იღვის მედა
კვრის ვალესია ერთაწინ.

ନୀତିରେ କ୍ଷେତ୍ରାବ୍ଦୀ, ଏହି ଜ୍ଞାପନରେ ଶାସନୀୟରେଖାମେଳିତା ଦାରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶମୂଲ ଦିଲ୍ଲିର ଗ୍ରେ, ଯାଥି ପ୍ରକାଶିତାବଳୀ ଏହି ଶାସନୀୟରେଖାମେଳିତା ପ୍ରକାଶିତାବଳୀ ଉଚ୍ଚବସ୍ତୁତାରେ ଉଚ୍ଚବସ୍ତୁତାରେ

მარილიანი გორებული კვლესის მიერ დაწესებული ღვევიშა ჩნიობა
კვლევით 20 სექტემბერს /ძვ. სტილი/ საჭამის ინციდენტის და
მიღმიერ მიმდევრობა. მიერ დამტკიცდინ და მერე კვლევით დადგინდება: "ჩინწრა დამისადევებით დამე ღვევი ვაჟულოვა".

შეკვერის მსოფლიო კადესის გთხოვთ მოძღვრის, დიდობაზე, რეცენზიაზე სასწაულო მიზანით ჩრ.ეკსესადესა და მისი სახელობის ღირებულები დამტკიცი მიღო.

କୁଳତ୍ତୁପ୍ରିୟ

ଶେଷିର୍ବାନୀଲୀ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ပရမ်ဝါဒနှင့် အကျဉ်းချုပ်မှုပညာ ပြောဂျီများ ဖြစ်ပေါ်လိုက် မြတ်ဆုံးမှုပေးပို့မှုများ * မြတ်ဆုံးမှုပေးပို့မှုများ

სიცელია დემიკური ღმიღვისის სასულიერო
სემინარითის VI კასის მისწავლის
შესავალი რეპლიკის მიერ

* აღვერსანდრე იქროპირიძე, კურთ. 1907 წელს.

წერილს ტაბახელა და ტაბაჩევენა. კიდევ მისავართ კარგი საქმე პერშინა ღავის სამიზნებისათვის, რის ხანცენტრი ტაოვნების გან-მიავრიშაში, რაც ტახტის უკვდავად რის სახელს ქართველი ერის სსოფლაში.

ახლა, როდესაც ქართული ეკლესია მეცადინეობას აზაღიანის ღავისი უკიდურესი უფრობანი და მოგოვეოს ის თავი-სულება, რომელიც მას მიენიეთ ჯერ კიდევ VII საუკუნეში, მო-მონიქება ისეთი მიღვანისა, რომელიც იყო განსცენებული, უნდა ჩაიდგარის ქართველთაღვის სამჩუბარი მიღენა. ეს მშესახება თრცებულება მაშინ, როდესაც კაცი წარმოიზენს ქართული ძველი მწერლობის აღმდენის საქმის, რომელიც შეეძინება მწერლის მწუნავრა ტანცე-ნებული მდგრელთავარი, რადგანაც იცოდა, რომ მხოლოდ მწერლობის ადგივებას შეეძლო დაუკმუშესებინა ქართველი კიდის მიერთანიშება და შეუძინა ისეთი პირობები, რომელმაც XIII საუკუნეები შეამო-შევს შესანიშნავი მწერლები: მისე ხონელი, შავდელი, დმიდველი, შოთა რუსთაველი და სხვ., რომელთა ქმნილებანი გირად აუცილე-ბა სხვა ერთა იმ მრიის წარმარმანის და მუდამ იქნება მინაბე ამ მრიის ქართველთა ტანიეროვი ტანიეთანებისა... .

მცირეობა მცველისა იქვენსა, ახტატ-ტანისუნივერსი მცველ-მთავარი. დაუკინებანი იქნება სახელი იქვენი ქართველი ერის სსოფლაში და საქართველის ისტორია არა ერთ საუკუნესი კაშა-რითაგანს კურვის იქვენი მიღვანეობის აღმერას მთამონაერო-ბის სამიზნებისად.

ქართველ
სასუნ്ധიერო
მოღვაწეთა
კანთეონი

మానవత్వం సాధువులు వీరవాచయ ఆకాశానం

బగ్గిలోప సాహసాంగాఖ్యాన తండ్రివృద్ధసామాజికాలు ఆమిదిసంస్కరణ

ట. కృష్ణా గ్రౌమ

"మింగిస్సేస్టేషన్ నీముందుర్వాగీరి లో ఉప్పేరొం, నీ-
ద్వాని ర్యాఫ్టోర్స్ ఐప్పేర్ స్టోర్స్ అం మినిటోసంపా డా
పెంప్రోప్రాం రామిక్స్ట్రోప్స్ ఏస్ డాప్టోర్స్ రెగిస్ట్రోస్ మాటల్స్ ఏస్,
డా పెంప్రోప్రాం సార్టిమ్ప్రోప్రాం ఏస్ ఏంటస్"

/పెరియోదు 13.7/

కుంటార్కాస్-ప్రాంతికాల్ క్రాంక్స్టోర్స్ ల్యూమ్మోవీమిక్స్ కోడ్ క్రాంక్-
ర్యోపిస్ క్యూరిస్టామ్పోర్ రీసిమిటిప్పొం సామ్పొక్కా, ఉప్పొంచ్చుర్మొండ్రో, రీండ్రో
అం ర్యొప్పాస్సేస్టోప్పొర్మో మింగిస్సేస్టోప్పొర్మో సాంక్రా రెంగ్పొప్పిక్కొ
స్ట్రోప్పొర్మో డా క్రాంక్స్టోర్స్ కొమింగ్స్ కోస్ ర్యొంచ్చుర్మొండ్రో.

బగ్గిలోప సాహసాంగాఖ్యాన కుంటార్కాస్-ప్రాంతికాల్ క్రాంక్స్టోర్స్ ల్యూమ్మోవీమిక్స్
/క్రాంక్స్టోర్స్ ల్యూమ్మోవీమిక్స్ డా క్రాంక్స్టోర్స్ క్రాంక్స్టోర్స్ 1866 ర్యోస్ వ్యామిస్
సొగిమిస్ కొమింగ్స్ మింగిస్ క్రాంక్స్టోర్స్ మింగిస్ / బాట్. క్రాంక్స్టోర్స్ మింగిస్.

క్రైస్తవికార్సిమ్మొ మింగిస్సేస్ ర్యూమ్మోర్మో మింగిస్సేస్ కుంటార్కాస్
స్టోర్మికింగ్స్ మ్యూట్రో క్రింగిస్ ర్యూమ్మో. క్రొమిస్మింగ్ డామ్ క్రొమిస్మింగ్ ర్యూమ్మోసాస్ మ్యూస్-
ర్యూమ్మో క్రొమిస్మింగ్ అమ్మింగ్ డా డామ్మింగ్ మింగిస్. అస్యాం క్రొమిస్మింగ్-
ర్యూమ్మో క్రొమిస్మింగ్ మింగిస్ క్రొమిస్మింగ్ మింగిస్ / క్రొమిస్మింగ్ క్రొమిస్మింగ్ మింగిస్ "ర్యూమ్
ఎంగ్ అమ్మొప్పొ". స్టోర్మికింగ్ మింగిస్సేస్ ర్యూమ్మోర్మో మ్యూమ్మోసాస్ మ్యూమ్మో
క్రొమిస్మింగ్ అస్యాం మ్యూమ్మో డా మ్యూమ్మోర్మో మ్యూమ్మో మింగిస్ మింగి-
మింగిస్ మింగిస్.

గ్రాంట్ క్రొమిస్మింగ్ క్రొమిస్మింగ్ మ్యూమ్మోర్మో క్రొమిస్మింగ్ / క్రొమిస్మింగ్/
క్రొమిస్మింగ్ మింగిస్ మింగిస్ మింగిస్ మింగిస్ మింగిస్ మింగిస్ మింగిస్ మింగిస్

კეთილშობილებას და ცოტასო ტინება, ჩირვის ჩემიდევ ცმანვილ
თავისიან მიიხმა, ტაქსაუბრის, რამდენიმე ლიცეა და ფსაღმიწოდებ
ათემუკინა, მოედებას და მამამისს ურჩის, მაყრევი უსათუოდ მეექ-
ასმა სასწავლებელზე.

1875 წელს ჩირვილების ცმანვილი კარისუნავე ქუთასის სა-
სულიერი სასწავლებელს მიაჩინეს, რომელს ჩანაწილებით გამოაყ-
რების შემძევ მან 1882 წელს იშილისის სასულიერი სემინარის
მიაუსარა, სადაც წიგირებმა ახალგამზრდამ სულიერი ჩრდილის ახა-
ლი საფეხურები დაწერა.

შილისის სასულიერი სემინარია ჩვენში იმსამართ ერთადერთ
სასწავლებელი იყო, სადაც კვალიფიკაციური პერაჭობების ჩემინებით
შეიტანებო საფუძვლიანად ტანისწავლების მეცნიერების
მრავალ ღარები: ქართველ ლიტერატურას პრიდესორი იერთ კორანით
კითხულობრა, ხილი დათისმეცველების გვარობი / ჩემინები კო-
ვეის სასულიერი აკადემიის პრიდესორი / პარავ სერგოვარი / ა-
ა.შ. აქცე მწიგიდებოდა ამინ საქართველოს კალესიის ავტოკურა-
რიის აზრებითა.

ჭამუკი კაბისერნავე ღიათს გურასხმიერებით შეუძლა სასუ-
ლიერი ტანითდებას. არ ტააცრების მდედერმსახურებას: ღიცულიშ-
რა უარისამებრ და გურსავსერ. ამასთანავე ერთგულებრა სეუდემ-
ითა დევის კეთი შემართებას: მინაშირებიბრა სემინარიელს
ერთგულ-ტანითავისუდებერ მიძრნის მიზანი, იკო თანამდებობი
ახალგამზრდა მწერალთა ჩრისა, და, ასე გასინჯეთ, გრამცელ
ადამიერი კი მინაშირებიბრა რიცონც მსახიობი.

1888 წელს სემინარიის პერაჭობა საპეტომ კუნძულმითავნე-
ბიური კაბისერნავე ცინიცავე კიევის სასულიერი აკადემიის ჩირვა-
ლინა. უმაღლესმა სასწავლებელმა მიმაცადო მიძრევაზი მიზრად
სადაცისმეცველები-დილისოფური ცორნით აწყურება. აკადემიის
ჩანაწილებული მსმენელი ენეოდა სემინარი მეცნიერები მუშაობას.

მიწოდებით "იმპერიას ვკლესია სასამირების პერიოდი /265-570/", რომელთა კალისტრაცი ქიმიური ღუთისმეზევერების კანიგიაფის სამეცნიერო ხარისხი მიენიჭა, მისი ჩერიტორი-მასულიშეიღური მიზანისი ცალიყვავება.

ამ ცალიყვავებაზე რისკრიტიკი პარველნუარიდან მეცნიერული ანალიტიკ საფუძველზე ქადაგიდა საქართველოს კერძოის მოცულებერითას: ამ ვკლესის ჩაფინანსებას ამთხრმეტეანის - ანდრია პირველი დებულის - დუანდით. აკლონი საღმართ ბაკუმიშვილით უჩვენებდა ივერია-ამფილიის მასინედ /III-VI სს/ ვკლესის ურთიერთობასა და ისფრინი მინაცემებიდან უარისტი სომხეთის საკათარისოსასამი ჩვენს ვკლესის დაუკვემდებარების ვერსიას. ამივ ამჟერდა ივერიის საკათარისოს ისეთობის რიც გაუწვევე-ვერ საკითხებს სასამიანდა ბაგონიობის პერიოდიან: საკარისით სამართლას, ადგილობრივ საკულტო კრებებს, მთავარეპისკოპოსთა სიას, ვარესიის იერარქიულ აწინაუბასა და სხვა. აწინიშნული ტაბიკვლევა საკულტოსთვის სცნეს და ჯეროვნად შეადასეს აკადემიის პრივატონებისა მაღლიშვილიმ და რესინიკომ /იხ. "მჩერემსი", 1892, II 13-14, გვ. 10-11/.

1892 წელს დათისმეზევერების მეცნიერებათა კამიგიაფი კალისტრაცი ქუმარიული მიმღების მიზანითა და შემართებით დაბრუნდა სამიმღებოში, დაბაც მაღა მუზეუმ დათისმისახურის სანაცვლე /იუმია მიმიკ/ უდის.

მამა კალისტრაცი კრიტიკულა ემსახურებოდა ჯერ გირვანის დათისმისმის ვკლესიას, ხალი მემიაზ, 1903 წლიდან /ჰუკვე და კანიონის ხარისხი/ ქაშვეთის წმიდა გიორგის მცევეს/ ამ ვკლესის ასაღი შენიშვნა მისი ღათამიმობა აგენტი/ ღათამიმობა რიპ-დანის დარცინიერისა მამამიავარი კალისტრაცი მეცნიერება კარ-ოვერ ბართვი ჩერიტორი ამინისტრის და საღვთისმეზეველი მეცნი-

ერების ტანდემის გადას, იუდითა, რათა ჩვენს ვარესიას ტანდემი-
რებინა დედოფლის მინაპოვარი და აკლირინებინა საღვთხმეცვა-
ლო მეცნიერების ის ფრაგია, რომელიც ამჟან პირველი კათო-
კოსისა და ისი ცოლის მერმე /XIX საუკუნის პირველი მეთხე-
რიან/ ერებანის იშვით დაწინება.

~~ასარგანის და ლითანეული გვონის ქადაგი ამგვარი განვი-
ზე გამოიწვიოთ საყვაელი მიზანზე ერთაურების ჩვენი~~

ერთს ფიცერ ფისცესამიმოწვევი მოვალეას. ქადაგი შეისწავლა:

1893 წლის 25 აპრილს/27 მისი ხელესი გინსეურაზე ჩატარება
ნიკოლოზ შარათაშვილის კუპისთან სწრებია საერთოვარისაკან შემძ-
რავი პრიცესისა. საპანაშვილო ქადაგებით მიტვარმა პაველის შემო-
ერება საღვთხმეცვალ-დღის საღვთხმეცვალ-დღის სამრისით განმარტა; ქვე-
მარტივი ხელიანის ცერემიერის გადას დასდენებას მიატოვო.
ნიკოლოზ შარათაშვილის მსოფლისერვერობის აღმენი გაამინება
ქართულ საღიცერალურო კრიტიკას ერთ-ერთ ასაწ სიცელაზე ჩატა-
რებასა.

ნეფარესენერებული ღვთხმესახური სამწესოში შესვების პირველ-
სავე დღეს მოვალე შესმინით მეტრიკებს აღწინებდა და აღიარებ-
და: "ვინც ჩინად საათვეში ედეა სწავლა-განაღების საქმეს,
დღეს უკან ჩამოიწა სხვა წირებას... საერთ ისე მოეწოდ, რომ
სასულიეროსადვის სწრებია საკმარისად სთვილენენ ჭამი-ზავინ-
-კონტაკის ცოდნას და ვაივარებათ ხელის მიწერას საყვაელით
საბუთებრივი". მოძღვრის აქტით, ამ ერთვისუმა უბედურებამ ხელი
მიღენდო არც გამადგენას, რომის მესვეურნიც ვარესის ღასაღმ-
რად იმარჯვებონენ სამუდაბითა ამღვაწ უკმარიშას: გამცემი-
რიბნენ: რჯული მიძევებათ და ტანცებ ემარამედინენ ერთი რელი-
გიის შესუსებების მამდება მიმებს - თავის დავარი კერასიის არ-
არსებობას, რის ტანცე ხადხმი უჩიმუნოებამ და უმნიერამ გაისა-
დებრა. "რა ეცველება, რა ჩამოი ხაედის ამ ავარიუოლებას,
ვინ უნდა კუსატრინოს ერსა მნერსა შინა მავარსა და ზამცევის-

მურსა აჩირილთ თანა სიკუვენირის სახა /თბილი- 9, 2/?" - კითხულობ-
რა მიძღვანი და დედო პესტრიშვილი, - "ვიწინიდან სარჩმუმი მოეხა-
რას ცა მიწერას და მისთ არამეტი გრძელებამ და არა მიწერას დღეშვილ-
მეცნიერებამ და ქურმინი მომა მანადებამ უნდა კვლავ აღარეც-
მოს მიზნი. ამის ტანი, ყოველს ქურმინი და ტანადებულ ქარ-
თველს ფარად აძვეს, დაუბრუნის კონსერვისთა ძმათა დიასთა ის,
რაც ჩააწევა მათ უმეცრებამ და ტანადებამ, დაუბრუნის ერსა
ქრისტიანება, ერსა ჯვარის მიზევდოვებასა, ერსა ქრისტეს დია-
მებულსა მამასა მეური სარჩმუმი და და შეუზახველო, ჩირქების უცხ-
რელი და სპეციალ მნეობა..."

შეიძლება და ტანადების სახანების სეკურიტეტი მიძღვნება
მამული მეცნიერება ერთეული ენერგიის ტანი და მიძღვნების
მცირების მეცნიერება კარის და მეცნიერებას ქვეყნის ძრიერების
მცარი სახადა და საქართველოს ხევერს ერთეული მინასეტების
მეცნიერება. 1907 წელს, ყოველადას მარტივი აღმესამართის
ცარიცალი დანი იქმიდ სიცილი, იქი დემოდერნაცია: "მარ-
თლია, დას მეცნიერების მეცნიერებას მაგიკი აღარ აქვეს სამოქალაქო გი-
რა, მაგრამ ამის მიმერი ის არის, რომ მინამინთა უმცე-
სობამ უზარავა თავის პირზაპირ და მინიჭებულებას. თუ მეცნიერ-
ებისა უმნავესობას შეადგენენ უსაქმირ ცხოვრების მოცუანერი,
რინარ ასე რიგი იყო. ჩინად მინამინთა და სამიტა ასპარეც-
ხე მოგვაწეობა სიმინიმები იცვენენ. ჩინად უარველი და სოკებ-
რა დედას და მამას, დემსა და ძმებს, სახლ-კარსა და მემიბერებს
და მიმითობა მინასეტ-ურამი მიზი, იქი ამ მეცნიერებას თავისთა-
ვის დევის რიცნავა, ანამერ თავს სწორავა მამურს, კინი
დარღვევით და დარღვევით და ასპარეცხე სამუშაო, ხელს კრ-
ცობა ერის განვითარებას, ტანს ნავალს, გადაიდონი მიერებას,
ტაძრიერებას და ტაძარიერებას, პატიონი კრის ქვერე-კომიტა და
დასაქ-დაკრიტიკი, იმერს უნერტავდა მარშრა წარმოშესცემა

ცვირიმიტამერის, მაშერად ამზეულებრივ და შეაჩვენებულ ძირისთვის ევეფინისათვის, როცა იტანი ტარაუზვევებინენ ქვეშმარიტების და გო-
მარიტის ტრასა. ამისათვის იყო, რომ სამარტინიშვილის და-
ვის ბამიშვილებრის ემსახურებოდა, საექანდველოც იმპრეტირა და
შევათხა, ხოლო როცა ბერმიონაპეტების ბაჟას, — საექანდველოც ბა-
შეცმაცა, ბანიანიტირა, ღაუცა...”

1900 წლის 14 ივნისიდენს მიმს კადისცრისფერი აკურისა ქარ-
თულ ტირიამითის საძირკველი და სამარტინები თანაკავისის შემ-
თვის ამ სიცეცებით მიერადომა ტანიდების კერის აღმენიებას:
“ჩვენ დღეს საფუძველს ვიყრის იმ ტაქტისას, რომელიც ღაერ-
ბის დღიურთატარ უნდა გამოიყენოს მეცნიერების წამილი შემოსიღწიკ,
სარჩმუნიერის ფარიზ აყვერებული და მინეობრივის სიდაქიმით
დაწირწილებული ქანდელი მამულისშეცვლიში”. —

დღის სმისახურებას ესწრებოდენ: ჩ. ქავერაძე / ტირიამითის
დამსაწებელი /, ს. კარიაშვილი / არქიტექტორი /, ე. თაფაიშვილი
/ პრიცესორი / და ა. ქუთახევაძე. დვერამ ერთხმად აღდევისებულ
საძირკველი ქართული ტამანაშია.

ვ ღმიერიმა ფრთანი შეასსა მამულიშეცვლის თანამდებარება და ქართ-
ულ მეცნიერების აუნიტნილი გირიამითის წილად ენიცენტრების და-
არსება მთავარია. 1918 წლის 26 იანვარს, ბაჟას აღმაშენებლის
ხსოვნის ღაეს, სარულად საექანდველოს კათლიკოს-პატრიარქმა
კარითონიმა გირიამითის ფარამი სანეირი წილად ტანიკებულა და
აკურისა ქანდელი უნიცენტრიფერი. დეკანონი კადისცრისფერ კენტიდე-
სტონის ღანამსახური იყო.

თავმრამარი და ტანამდებული მამულიშეცვლი იმთავითვე სა-
სარებისეცული სიცეცებული იღვინითა ყველ საეცელიფერო საქმი-
სადეის: იყო საკავესით მუმეუმის ღანამიტომელი, ქართული სარ-
ვოსმეცეცელი წილნების შემასწირებელი კომისიის წევრი. მისი

1915

რედაქტორისთვის / კ. კლერის და ს. გომის მიერთებულ ერთა / 1912
 ნერს გამოიცა "კურისეულანი", ის გახდათ მცხელის ტაქტიკის
 აღინიშნების კომიტეტის წარმომადგენლოცა მამა პატისტის
 ჩერილებს აქეცენტება იმპრიონდებ პერიოდული / "მწყემისი",
 "ივერია", "როსტი", "შინაური საემისი", "საქართველო", "რა-
 ნიდება", "თეატრი" და სხვა/.

რანსაკუორებით დარსაწილითა დეკამინტ კ. ლინდაის პერა-
 ტოდებით ცილდან მომდევნობა: ასწავლიდა საფრით რჯურს იშილისის სას-
 ვარამინაური და უსუთ პირველ ციმნამიერში, თანამცრიმილიბრა
 სახულიერი სემინარის პერატორი სამყიში. მანვე შეაგდინა და
 ტანისტა გამსმარე სახელმძღვანელო საფრით რჯურისათვის. ^ა 1922
 წლის 27 აპრილს საქართველოს კავესის უნიტესიტა სინიორია დე-
 კანიტი კალისტონა ახლადეასწილი სამისრვი კურსების ზორუ-
 ლორაზ დანიბონა / დემის არისტინელის სასწავლებელია მაყან მარე-
 ბა ტანი მარგო 1923 წლის იანვრის 12-მდე დასვამა/.

ბულესის თავმიძღვნილ პერატორი საქმიანობას ამჟამადა
 მარატი მინიჭა და ცილისხმიურება აუსამრებელია მიმი. კეთი მიძ-
 ღვანის წრმია პარივისცემით მიიხსენიებონ კომპოზიტორი ზაქარია
 ჭავალაშვილი, ავადებიკის კორელი კუკული და ქართველი კულტ-
 რის მიერთ თავმიშვანის თავმიშვანი,

1908 წელს დეკამინტ კალისტონა ცინასაის, კომიტიტიკონ ცე-
 ტარია დაღიაშვილის, ლიმნეტის პერტ ბირკამაშვილისა და მეუა-
 ნიტ ანდრი თოთიშვილის თაოსნიშვი საქართველოში პირველი დამა-
 სტა "დიდარმინიტური სამოცავიერა", რამდის მიზანი ქართველი ტა-
 ლობის ადამიანება იყო. ბაქარია დაღიაშვილის მამა კალისტონა და-
 ღიანი ქართველის კავესისადვის 1910 წელს შეაგდინა მტარი-

^ა დეკ. კ. ლინდაის, ლიცეამი და შემოკლები კავესიმი,
 დედისი, 1914.

მეღვა დუმით და წოდებით ტარაგით "ჩტ. იანე იქტიპირის წილიკას წესი". მამას ქართველის კომიტეტის მავისი ნაწარმირის საკულტო და ეთერის "ახესალი და ეთერის" პრემიერაზე, 1917 წელს, თბილისში ქართველ საკულტო და ეთერის მიმღებად საქანცემით მიმღება მდგრადად მიმღებად უაღისეს, რომელიც დაღიცეს ეპიდემია ერთობლივ ითერის პირველი წამიჯუმი, დევერიში უდა : ღეკანობი | კარისერავე. #

ასთავის კარისერავეს კრისალებას დამსახურებას საქართველოს აცხოკედარის ადგენისადვის პრიმო. 1894 წელს საქართველო უკრიარ "მწყემსები" / რესულ ენაზე / ასონეცეცნდა მდგრად ააღისერიათ ტინტაძის სამეცნიერო სფალია საქართველოს კვლესის მარასიც ღიაებით, რამაც ეტრემისის ტერისტერის გამოიწვია / რეიალიონის, დევანის თავით დამზადის, იგი უკრიარის დახურები დამტკიცის / . მეცნიერებლი წარიმონი აასაფურებდა საქართველოს ჩარესის მიცდებულებითას, მასში ტანიკრითა ამ კვლესის დამუკიდებლის აღმგენის ამით, რაც იმპრიოსადვის ერთ-ერთ პირველი ტანედები სიცდეს ით აქნისნულ საკითხები დამტკიცი. ამ წერილი ტანიდების ის საპროექტო ხმა, რომელიც დასმიდა დაზღაპან იცესის სამიტიკულ კვლესის აფეცედალის დაუკრიბისა / 1811 წ. /.

1905 წელს, რივესაც კრიცენულ-უანმიათავისუფლებელი მიმრაობა დაცხოვებდა, დევანის კ. ტინტაძის თაოსმიობით / დანამისამრე პრიდ. ს. ტოროსაძესა და მიძღვან ა. თოთიშვალესთან ერთა / რესენის ექვესის კრიზესი სინოდისამი ნაწსაბეჭნად შემუშავებულ იქნა.

კათოლიკოს კარისერავეს მოგონება ტაქარის დარიალიც ტამისაქვეენა ფლობილი მეცნიერებადა გიქონიმია მ. ქავალიკი-ამ: "გიგი კომიტეტის შესახებ", "სამეცნიერო ხელოვნება", 1971, II 10, გვ. 18-22.

პეტიონია საქართველოს სასამართლოს დაწილდების თაობაზე. ამ პეტიონით პეტერბურგის ჩავიდა ღვარება და კულტურული მეცნიერების, არქიმისნირიერი ამინისტისა და ფურანის კ. ციხაცნის შემადგენლობით. მართლია, უძინებესმა სინოდმა ქართველთა კანონიერი მიზნობრივი ადგირებულო, აფეოდალისადებისადების გამოჩენილი მეტობინი; ეპისკოპოსი კორიონი, ეპისკოპოსი დავით, არქიმისნირიერი ამინისტი და მოერ სხვა ტარასსასა კიდეც, მაგრამ ქართველი სამეცნიერობის შემნება შემდგომ კური მაცნისკულონია, ნასაც ერთგვა-ნარ ხელი მექანიკურ ღვარის კ. ციხაცნის დუმიამენტურის შრომების "საქართველოს ეკლესიის აფეოდალია"[#] და "ისეიონიული სიმარ-მარ საქართველოს ეკლესიის აფეოდალიის შესახებ". ^{##} ამ ცე-რიონიულ დამოუკიდებელი დეილისმიზე დელი მეტიერებული კანიო-დადი პვრევის ძღვერი აღწევდება ქართველის ეკლესიის ხანძღვიავ, მინიანისიან ისეონისა და ამ ისეიონის აღწევდება სამცარი.

მამა კალისფრად იღია ქავეყავაძის თანამისაკრე იცო. იგი სიკრიტიკანუ "ცეკალი" მიაჩინევა საქართველოს კვარცვინთ მედეს, ერთეულობა კიდეც ლონს მამულის გარდა ვირაპ ვირაპ ვირაპ რას: ამინ არ შემეუყაროს მისამი. მაგრამ ქართველამ მაინც რამდენიმეჯერ შეახვერდა ისინი ერთმანეთს და მიერთებანი იღი-აძერ მიძღვის სერ ნამდა აღუმენება. სახელივანი ერისკაცი ტამისურებად მასაწის უბამრა სამრევო და მეცნიერების კუთხი შემართებას. მამა კალისფრად მას არაურჩევ უმსჯერია ივერიის ეკლ-ესიის ნაწილება და მიმავარება. 1906 წელს, სანამ ი. ჭავჭავაძე პეტერბურგს ტაემობავნებოდა სასერმინთ სათამარიშვილინარე-

* Священник К. Чинизадзе, Автономия церкви Грузинской (исторический очерк XV-XVIII). 1905. ^{статья}

** Священник К. Чинизадзе, Историческая схема по вопросу об автономности Грузинской церкви, Тифлис, 1906.

ომის მისაღებად, საქართველოს ნაწილმარკენტერის საგანგებო
ინახულა დაუამომი პ.ციმუძე, რომელიც იყერის კვლესის ფარ-
დასურ ღვერა მესახებ მეცნიერულად დამუშავებული მასაღები მისა-
მობა იმ მიზნით, რათა უკავიასის მთავრობისა და უნიტარის სამი-
ნის ჩინაშე კვლე წარიცემენტინათ საკიდეთ ავტოკურადითის და-
მატება.

1917 წლის მარტში, როდესაც საქართველოს თანამდებობამ ერთა
შეიძლება და ჩვენმა კვეთსამ დამიუკირებლობა აუგიონა, დეკანიში
პარანულე საკუთარების საბოლოო აღმინისტრიციული განცხოვიდების
ზამედება აღმინისტრის. ამ დღიამ დეკანული განცხოვა მშობლიური
ეკლესიის სახელის განმოყვავებისათვის საერთობის სამიეროდებულება.

* ვ.ვ. პარესტრავა / ტანკაძე /, საქართველოს ეკონომიკური აკად-
ემიური ინსიტუტის / მცირე შემისწერა /, 1944, გვ. 5. / მემკვიდრეობის
მიმღებელთა სახელი /.

შეუერთდა რესეზის ეკლესიას/. ქრისტესი სომხით საფეხმავლოშე-
დი /აუმცა დავაძ ხერს არ აჩერდა/ ამ ღიუმენიდი ადრისიდებდა
მსოფლიოს საპატიკოარქოებს, ამ ღაერტარქებინათ კაციონი საქარ-
თვის საკათარიკოსისამ, სანამ იგი არ უაწყოდა თავის "სე-
პარაცია", "ანაკანონიდე" მიმებსა და ისევ არ ღაერტირებოდა
რესეზის მართვადიდებელ ეკლესიას.

იირასმინამერცური ეპისტოლესამით სიცევისცემს დაც იდი
დეკანონიმა კ. ცორნაძემ, რომელიც საკათარიკოსი სამეცნი-
ლოშით და კათოლიკოს-პატრიარქ ლიკონიდეს მიმართასას სურებისა-
მებრი დაწერა ვრცელი წერილი რესეზის საპატიკოარქისამით, რომი-
ლიც აყრიც წიგნიადაც დაიწევია.¹⁰ წერილში ისეთიშიც დაუკერით
დარასცურებული იყო, რომ რესეზის სასულიერო მთავრობამ, საკარ-
თვისკუფლების დანირეილია და უშეართ კარნაბით, 1811 წელს გამა-
დეს მსოფლიო საცეკვებით კრებათ დაგენილებანი და ჩაიგინა
ანაკანონიდერი აქცია: საქართველოს უბულესი ეკლესია ძაღლათნე-
ბით შეიცირა, რასაც ქართველთა მსრიდან იმდავირანვე მცემე
პრივეტი მოქადა. საქართველოს ეკლესიის ისეთიკისმა, ვით
რესეზ წეართვმევე დატრანსიცია, ქახაცე სახელები იმ მამულაშვილ-
ისას, რომელიც შეენიშვნე მიმღებიყო ეკლესიის დამოუკარებლო-
ბის მისპობას /მიციროპოლიტები ითხოვთ ქუთათელი, ეჭვობე
დაენსთელი და სხვა მრავალი/.

რესეზის ეკლესიის მელაზენით მსოფლიოს სხვა მართვადი-
დამერი ეკლესიებიც არ ადასცენებონენ ჩვენი ეკლესიის ტანახე-
ბელ ავთვენებლიას და უპასუხიო სფრვებინენ საქართველოს კათოლი-
კოს-პატრიარქებს. მათ არ მიიჩვენეს საქართველოს

¹⁰ Письмение Святейшего Патриарха, Католико-Патриарха Всех Грузин, к Святейшему Патхону, Патриарху Московскому и всей России, Патриарху, 1920.

ჩატბიმსიც ენდობაში 1926 წლისადვის დანიშნულ მერე მსოფლიო საკულტო კრიტიკ /შომერი ვერ მეოდა/. მასთმ საკათაღო კასთ საბჭომ დღით მიმდინარე დაუღაუშმიგებ პატიოარეს ძმური ეპისტოლები, რომელს მეუსოდ ვკლავ /იმპარიზმი მიეროპლიტურა პაფიკიზმი/ კარისტიკები დაწერა.

ეპისტოლე ქრისტესმიერი სიცოცხლით უღიცავდა მსოფლიო საქართველოს ერიას მეიმის და, თავის მხრივ, მწყებარებას გამოიტეამდნა, რომ "უცნობ მიმეტა გამო, იტა არ იქმნა მერაუბინი ჩინე-მერას მოწის, რომელიც მანიურებულ არიან მარილიაგირებული კულ-ტიკის ქორიდისა დედა მსოფლიო კრიტიკ". ეპისტოლე კანისფანინა-პორის მარათმითავარს ამცირდა საქართველოს კულტიკის ჩანსკრისა და მის მარმე აჩმიოს, რომელსაც "ადგილი არ უქნებოდა, მსოფლიო პატიოარეს /ატრიტულ დაწარმეტ პატიოარებსაც/ პასუხი რომ დაუდა კათლიკოს-პატიოარების კარიბის, ლეონიძესა და ამირასის მოკითხვის ბარათებიც. აქმისაკულოს პატიოარების მდგრადი მომარტინობა და საქართველოს კავკავების კულტიკის მიმართ უცურადებობამ კარის კრიკ შეფილსა, მიუდიანებისა და ძმათ კრიკის ამსებრების მოცვარენი." საქართველოს მწერისმთავარი დასტემრა: "არა ცვლის ვიფლებით, რომ ეს მდუმარება დამინვეულია ამა მსოფლიო მისამართებით: პატარა ერთს კულტიკი ინდენტესები მსხვერებად შეემორის ბირი ერთს კულტიკი მეტობილისა და კეთილგანწყობების. კურიკი პატიოისცემით ტაქტიკებით რა მემისამიშნების მსოფლიო კრები-სათვის მოსახსენებრა, სწორია საქართველოს საკათაღო კას- საბჭო ტამიცევამს სწორს იმედს, რომ იქვემდევ დაუადგანილებისა, ადამიტურ კულტიკი ჭერიანიდების ძაფით. აღარენს, დაწარმეტ მარილიაგირებულ კულტიკი დაუსისათა საქეთმისამიტრიბულიან ერთა, საქართვე-ლოს მართმაგირებელ კულტიკისთან ძველს კრიკირიბას, ესე იტა ისკეთს, რომელიც ცუდევდა ჩვენს მოწის მეცხნამეტ საუკუნის დასა-

წევისამდე. ხორთ; თუ იქვენი კოვიდურინიგესობა ბასერივებს ჩვენს თხოვნას უკურნადებოდა და არ შეუწიობს ხელს საქართველოს შემცირების საკუთარის თავითა და მის საქმიეროში სხვა უკიდურის ჩატურევინებად ჩიმისებას, მარინ ჩვენი ეკრესია იძულებული იქნება, ზაიცვას დავის ჩიაღმი ქვეშმარიტი მართმადიდებელობას და კანიკიდური მოწყები იმ ჩესითა და იმ საშუალებით, რომელსაც დეის ზაინისაც საერთო და მიმიწერინილად, მიზუმეცეს, რომ საქართველოს ჩესპერებიკაში უკრესია ტამიცოდილია სახელმწიფო-სატან და უკანასკნელი ან ერევა მის მინაურ საქმეებში. ხორთ მწეობირი პასუხისმგებელად მისი ტანტალურებელისა ის ჩადგინს აუმისავრების მართმადიდებელ უკრესითა, რომელიც ან მიისურ-ვეს კანიკიდური ქვეშმარიტების აუზარებას და უკანონო პრეცენ-ზიების მიზღვება.”

დეთის ამ ქვეშმარიტ მსახურს შეეძნებული მქონდა, რომ დაცი-სუღუბს, ტანტალურებელ ერთს მწეობირივად ამაღლებისა, არასრულებრივი და მიჩვენებითთა. ამიტომაც ასე დებიძედულავა 1918 წელს:

“დეთის ტანტალურებელ დაცირდებულებს, ის დევებინა: ქრისტეს ღიაბის მცნების – ურთიერთს სოციალურის – განვეხვ ტანტალურა ჩეუილებე-ლია და, ამისათვის, თუ ქნებავთ ტანტალურისუღებელ საქართველოში ტანტალირეს თავისუღალი მიუღაუინა, ხელი შეუწიო საღი სარ-ზმუნობირი – მწეობირი სწავლის დავრცელებას, მციცედ სრები ქრისტეს მცნებაზე და ვიზე ჟანი გავდო, იმიუმედო კეთილსა ფრედის მიმართ!”

1925 წელს კნაიდესი კათოლიკოს-პატრიარქი ამიტომისის ლოტეა-ჭურისევები დევანიმიგ კ. ტონტაძე შეიმისა მერის ქონსეპით და ამავე წელს / ვკვე არქიმინიტიტიტ პატრიკებული / ხელასსმუდ იქნ-და ეპისკოპოსად. ცურ მაღვ იგი მიეროპლიტიტ ადგევდა. ხორთ 1932 წელის 22 დენისს სწავლიად საქართველოს VII საეკლესიო კრებამ კრის მარიამიავრებ არასაყიდოა.

საპატიოი ერებ ესახს უწმიდესი. კარისტრაცი იმადეულ წელს
დაწარებულა. ეს მო /XX. საუკუნის 20-30-იანი ჩრდილ/ მდგრად-
მსახურმათვის ერთობ მიმდე იყო, მაგრამ ჩვენი სამიციქურო ვა-
ღესია მისი მწყემსმისავრობიდ მარწ ჩანარი დამატებულს იმჟარა: პატიო-
აზიი მიისწნავთა, რომ მსოფლიოს ავორცეფალურ ეკრესიერს ეცნოდ
ესთვერი ერის საპატიოი უზღებები და მარტიმაგიდებურ
ოჯახში ისეთი დებადა კუდემიდი ადგიდი მიეჩინათ მისვის. ამ მიზ-
ნით საქართველოს სასამართლოს მიზევით 1943 წლის 20 ივნის-
შემდეგ დაბრივის სფერისა ჩამოვარა სრულად რესენის პატიოაზიის,
სურტის, მიურ დაიციადუნად ჩანარი მდგრადი სფერითი მთავარ-
უძინესობის ანონიმი. კვირას, 31 იქვომიშეს, მისი მეუფების
თანამდებირებულიშით და კათოლიკოს-პატიოაზე კარისტრაცის მიერ
სიკონის ფარაში მესრულებულ საღმირო დიფურნიის მემდედ ადგა
ძმური უწინერთობა საქართველოსა და რესენის ეკრესიერს მორის,
რითა ჩვენს ეკრესიას მას ასესმა მსოფლიოს სხვა საპატიოაზ-
როების უწინერთობის დავისაც. მაგონების სასულიერო აკადემიის
მესულურიმა აეროვნად მეადასეს კათოლიკოს კარისტრაცის ერთ-
ობიექტი კარისჩადა და 1948 წელს მიიჩვეს იმავე აკადემიის
სამეცნიერო სამეცნიერო სამეცნიერო სამეცნიერო.

დაწარმისიღი პატიოაზი მდგრადმსახურებას დამ ერთად განაც-
რითმდა მეცნიერულ-მემორიალებით მემარტას. აქსანიშვილებია, რომ
მათ ხელი მიიძიო მიმრთოს დავის მეცნიერებით ჩანიცემით სა-
კითხების დაშუქებას. სწორედ ამგვარი საკითხებით დასმული და
ცალიადმიმდებული მის შემდეგ მითმებით: "ვეზენსტეფასმის" ავტორის
მსოფლიერებელი მის შემდეგ მითმებით: "ვეზენსტეფასმის" ავტორის
კური შენიშვნები შ. ნუცემისისა და მ. ლეიტიშვილის რესოველოდებუ-
რ მრამათ იწყებით, "კანინიშ ჩინდათ მიციქულდანი" /შენიშ-
ვნები/, "ესრული თირკისადვის /შენიშვნები/", "ნიკოლოზ
იმიშენის კინამისადვის /ესრული ჩინდათ 300 ჩილიმეტრის მეტის

ტარი/". "მასალები საუკიდველის კურესის კაღვნილის შესახებ", "ესმუელის ჩმ. გორგის კურესია /ისტორიულ-არქეოლოგიური ძიე-ბანი/ " და სხვა. მან დაცილოვა მიცონებას საცურაზოების კადეტ ა/ჭ-ა/ჭ საუკუნეების ძევრ თვალსაჩინი მიღვაწეოდე. თავის შრომა-სა კონსალტაციას უწინებესი კაღის ფრანგული "პ. მ. ეკატერინის" ფსევ-დონიმით აწერდა ბერს.

მარიკვლეულ "წიგიფირე ინშაუის კინგობისთვის" მეცნიერება შეიმსახურდა მიცონილი დროს - 1929 წელს - დაწერის /ავოგონია ინახება ხელმაწერთა ინსტიტუტი: პ. ტანტალის პარადი საარქივო ფინი, II 127/. ხელმაწერის არაბერ ავტორს ნებველიანია მიკრე-რია: "ეს წერილი უნდა დატევილიყო "მანგობში" /სათანადო წარ-ნერია არასფერებს ამას/, მაგრამ დსკვარინიმის ტამიშევაკუნების დამი უცან დამიმრნებს. მეორე უაღი წაიღეს "ღივერსაფურული მემ-კვირეობისაცვის", ფილმებთ, რიცხვეს, მაგრამ არ დასვამშეს."

მიწოდებული ერთობი საცურაზოებია. იგი ეპლენება პირველი ერთობული წიგნის 200 წლის თავს და ამ სამაცრელი წამოწყების ერთ-ერთი სულისჩემიამეტერის - მიკიფირე ინშაუის კინგობას. წიგი-ფირე ინშაუი /ამჟ ინშაპი/ თანასაცორისა პირველი ეპროცესი დას-ტამბელი წიგნისა "ეპროც-იდადური ლექსიკონი", რიცხვები კათელი კე მისიონერების დამწუაღიმებით დაიძევდა წიგნი 1629 წელს.

რიცხვიც თავდურცხვიდ დფამინობს, ღერსიკონი შესრულენია იდა-ლერ ძერს სცენანე პარადის, რიმედსაც ამ საემები დახმარებია "წმიდა ბასილის წესის მინაბიონი", "ეპროცესი" წიგიფირე ინშაუი, ძველისამარცვე ძანმცეკულები იყო ამინა მიკიფირე ინშაუის კათ-ლოცე ეპროცესის თაობაზე.⁴ მაგრამ მკვლევარმა გ. კარიქატურმა დააწევდა ტრადიციულ შეხედულება და წიგიდურე ინშაუი იმ კო-

⁴ ნ. დამირნევილი, ისტორია კუთხითი კონკრეტისა ეპროცესთა შირის, 1902, გვ. 92-95.

მიღება მიღება მიღება მიღება, რომელიც იერუსალიმიდან
დაპლიმული მისია იყო წარმიდგენილი საქართველოსა და
რესელი. *

ა. მ. კუაშვილის ტანიკულების მიმართა ქართველი და უცხოური
წყაროებშიც ზაფრანი მიაქციოს იმ მამულიშვილის კინამანს,
რომელიც ქართველი პირებიდან აღინარი თბანე ქულენბერგის
დამიერინებას. აკლორი ასამშენებს, რომ მე-17 საუკუნის პირველი
წახულიდან უნიპლიკი ინი წიკიფორ /ერთ - ეპისკოპოსი და მეო-
რე - მიღება მიღები/ სხვადასხვა პიროვნებას. /ცვ. 15/. ამათვან
პირველი ქართველია, მეორე - შემძები. მცვლევარის მცმიდელი
არცუმენტაციით ქართველი წიკიფორ იყო იერუსალიმის ქართველი
მინასერის წინამდებარი, მიმერიც შემძები ეპისკოპოსის ხარის-
ხით შეიმისა. ფეიმურაბ პირველი 1626 წელს სწორებ ის წარ-
ეტავნის ევროპის ეცხად, სარაც მან სევერინე პარეინის ხელი გაუ-
მართა ქართველი იტარი დესიგნირებ მუშაობისას. /ცვ. 25-27/.
იერუსალიმის ქართველი მინასერის იმპიონინებ /მე-17 საუკუნის
პირველი წახულის/ აღაშენსა და სხვა მცვლენებებშიც დაკვირვე-
ბამ, ქართველი მემატიანება და კათოლიკე მისიანერთა ქმნებრისა,
აღნიშნული დესიგნის ტანალიბებამ მცმიდერი იმ დასკვნამიერ
მიკვანია, რომ წიკიფორ ინჩაური იტარებ წიკიფორი ინჩაური -
ჩილოდაშვილია /"ინჩაური" ანუ "ინჩაური" "ინუბაუეიბის" იტარი
სახელიდებაა/: "წიკიფორი ინჩაური არის კახი, ჩილოდაშვილი,
ომარის ა. ჯვრის მამა, მარტოის იდუმენი, მირენი, ფილისოფო-
სი, რიფორი, შვიდი ენის მცირნე". /ცვ. 20/. მცვლევარი არ იპი-
არებს მამა მისებისას /თამარიშვილის/ და სხვათა მცვლელებურ
აჩრის წიკიფორი ინჩაურის დაკათოლიკების თაობაშე და დაყრ-
ჩ ბ. ამინიჭაშვილი, ქართველი წიგნის შექმნის ისეთისა, 1929,
ცვ. 17-22.

* არმ. ჩილოდაშვა, იტერულ-კახუესიდურ ენადა შესწავლის ისეთ-
ისა, 1965, ცვ. 24.

ვრიამად ფიქტის, რომ ეპისკოპოს ნიკოლაიეს, რომელიც იღუმის-
მის მოვალეობას ასრულებდა ითვეთის ქართველი მიწასცერმი, ანუს-
როს მიუწის პაპიზი /ივ. 63-65. შენიშვნა 52/. იქთ ძოლმიერ
პაფილემული იყო წოლორც მართლა მიმდევარებულადამ, ისე კათოლიკეთა
მხრიდანაც.

უკანონი

ჩეტიანური ისტორიული და სამოქადაგო მსოფლიო "ვეგის-
ფლასმის" აცელის მსოფლიურებულობას" იცნიშს. # 1937 წელს
ჩეტიანულებული ეს მოქმედ ქადაგი დაცერაცირადმცირნებისადაინ
ერთობ დასკერდი. ამით მკვლევარი შოთა რესოველის ყვითესმეფვე-
ლება ახლებული ტანარის, რიალუ დაუპირისპირია იმპრიატურის
სამოქადაგებაში ტანარის არის "ვეგის ფლასმის" აცელის
არაერისციონიში ან არამართლა მიმდევარების დაბამე და ცხა-
დო ტანარის პირების თწოდოესადურ-ქრისტიანი მირაცი.
უჩინდესმა კარისფერადემ ერთ-ერთმა პირებულადან მიაქმი
ნარამითების სიცემის ქრისტიანულ ინტერესებისა: რომ პე-
რის პერსონაჟებისა თუ დაბულის ჩიარ უნდა ტანარის სახარების
კრისტიანი მოძღვნებას სინამდები ღმერთის მიახლებისა თუ, ამ
დროთ, პიროვნების სწავლის შესახებ; რომ ავთანალი და თანა-
თინი, ერთი მხრივ, და ნესტანი და ფარიელი, მეორე მსრივ,
სხვადასხვა ჩელიკიურ-ჩელიკივი ხასიათისა; რომ უმერისდა-
ცის დაბული და, ამიერა, ცმასაცირებილი ადამიანი /ნესტან-დაც-
ჯანისა და ფარიელის სახით/ მხრივი ქრისტიანის მიადგენი
თუ დაბერმილებება.

ამ ცამიკვედებით კათოლიკოსმა კარისფერადემ პირებულს ნაიე-
რო, რომ "ჭუამი უამი" იქსო ქრისტეს მხალენები სახეა, ხორთ
"მიმიანი დამე" - ქრისტიანული ღმერთის კრისტიანი აფრიმუქი;
რომ რესოველი მირამდავს კარესის მართლადან ნაცად მხადვენულ-
ესთეტიკურ ხერხებს და რომ პირებს ასხიერებს საქმირო ჩერილი:

კ. ჭუამი, "ვეგის ფლასმის" აცელის მსოფლიურები-
სადის", შოთა რესოველი, ისტორიულ-ფილოლოგიური თემაზი, 1966.

მიზანულია ფეხსვერი ასობით პიტიკურისა და საღვთისმსახური
შესაცევისს მიაკენი.

საქართველო მომის გამომიწყვეტილის შემდეგ /1966 წ./ რეს-
თერიალიზირო კვერცხ-აზე საცეცვან ჩარიმართა: ამ სევერში ასა-
ძი მიუწინებს გაეხსმია ეზა. მიმღის, რიცხვებისა და
საღვთისმსეცველი მწერლობის ჩემიწევნითი კონის "კვერცხსფეროს-
ნის" მსოფლიხერველის კვერცხსას მეცნიერება კათლიკოსმა
სიცეცვა მთავრი ისეთ ავტორიცეცებს, რიცხვიც იცვენერ აკადემი-
კოსები: მიკო მარი, შალვა ნიუცებიძე, იუსტინ აბერაძე, მისე
ორგანიზებიდე და სხვანი.

კათლიკოსის მოცონებათა კრებულს აღამარებს
ყოვლადასამღვდელ ქაშირელის წარები სახე: ერთხელ ეპისკოპოსს
სერმინი მიუღია სტუდენტი კალისტრაცე. მეუღეს უსაუმრისა მას-
თან, უსაზღვებია და დარღუ უჩიტებია ქამუკისათვის. ღოლვა-
კუნისეცვისას უძევამს: თუ საქართველო მიცვანს, ბერიბარე უნდა
იღორნით. ამით მდვრეობითაცანს აჩაღვამიწილისათვის შემოწამვე-
ბის სურვილი აღიარებს, მაცნამ იმსანად ცეცას სხვაცვან უნდა-
შეძის და სამღვდომო მამრიძებული უცხოელ ქალიშვილს შეუჭირობა.
მნემადაღ დეას მხარი აუბამს თავმდამაღ და ჯვარისმეტირ-
ველი მცუდისათვის: რიცხვსაც /1925 წელს/ მამა კალისტრაცეს
ეპისკოპოსად მიუწინეს, მირწმუნე მცუდეს ქრისათვის უძევამს:
თუ მიმღის კაცების მიმღისოვს შენობან ასაღ პირობები სამსა-
ხურს, შენ, დანახმად მაცხოვის მცნებისა, უმის დაცვა ცოდი-
ცა და მცირება, აღთვით ჯვარი დეისი და მეურგე ქრისტეს, ჩვენ-
ივის ჩრუნვა მიუზევე უდარსა. რიმელი არ ივინვებს ცის ქიმ-
ურთა, არ მოგეაცებს თავის მოწყალებას ჩვენისა... ასე
აუსხამის ქრისტი ყოვლადასამღვდელი გამირივის ღოლვა-კუნისეცვას
და მამა კალისტრაცე მერის უწერს შეძის.

კათოლიკოსმა წარსეული შეითვისა ბერიბის მაღლი. მისი
ცხოველა სკოლი მირისა და ფრისკუპალების ქანი იყო. გასარ-
ცარი დედ ზრმად მიხუცის ფკუა და მსჯელობის სიღრმე. მის
უწმიდესობას უკანასკნელ ამისუნივერსიტეტ ხშირად აკითხავონ ეს
მეცნიერების წერვა-ზარიერებისათვის. პატიოლუ კალისტრატოს
საფუძვლის მითითებებსა და კრიტიკულ შენიშვნებს ანტარიშს
უწევენ და დამზადებულ მკვეთრაში: ი. ა. აბულავა, შ. წილიძე,
პ. ჭეკელიძე, ს. კაკაჩავა, ლომ მერიესეთ-შეგი და სხვანი,
რომელიც მეცნიერ აუტომატიკი დიზა მეუღლის უხმაური ზამსახუ-
რება ქართული მეცნიერების ჩინაშვი.

ვიზ დირსი მერი, წევარსსენიერული კათოლიკოსი ერიოდითა
რცხვულობას. ბეირა სხვისთვის გაიზარდია, თავად ტაბაიეამდა
მეცნიერული კვლევის მდედ სიმისის და, თუ აუცილებელი არ იყო,
კონკორდას არც გაამზადონება. მიპაციენტს თავისი კორისა და
ინფერენცის უპირატესობას არ აქრძნის მინები. სიციუბლის მოღ
ჩიუმშიც, მიუხედავად ხანდაშმულობისა, მარათმავარი ცველას
აუცილებელი კრიტიკი მეცნიერებით და ხარსხი ამირიერებით: წნესწული
მიძღვის კანალება არასოდეს შეწყვევიდა / ასეთი რამ ჩმირანდა
ცვერისა მხოლოდ! /.

მიმდევანად მწევემსმიავარი იღვნიობა, რამა საქართველოს
სამიურალ ეკლესიას საიმერი მომავალი შეკმიდის სასულიერო
სასწავლებლისა და მეცნიერით თრტანის სახით, მაგრამ ეს წალენია
ამერკენირამ თამ წარიფანა.

1952 წლის 3 თებერვალს ვაღმისხოლით კათოლიკოსი არსდა ტამ-
რიკემ ნუთხსდღირან ტაბერი.

ప్రాతిష్ఠానిక ప్రాంగణాలలో వ్యవస్థలు

ప్రాంగణాల మొత్తములలో వ్యవస్థలు	
ఇతివిశిష్టములలో వ్యవస్థలు	4
అంతర్గతములలో వ్యవస్థలు	
ప్రాంగణాల మొత్తములలో వ్యవస్థలు	26
ప్రాంగణాల మొత్తములలో వ్యవస్థలు	30
బి.ఎఫర్మెంట్ అస్క్రిప్షన్లలో వ్యవస్థలు	35
రైఫల్ ధాతుల వ్యవస్థలలో - ఏఫర్మెంట్ అస్క్రిప్షన్లలో వ్యవస్థలు	39
అస్క్రిప్షన్లలో వ్యవస్థలలో	39
ప్రాంగణాల మొత్తములలో వ్యవస్థలు	
బి.ఎఫర్మెంట్ క్రియించుటానికి - కూర్చుడ క్రియాగ్రహితమా	
రైఫల్ వ్యవస్థలలో వ్యవస్థలు	54
గామిన్హెర్బోల్డు కూర్చుడ ఇతివిశిష్టములలో వ్యవస్థలు	
బి.ఎఫర్మెంట్ వ్యవస్థలలో వ్యవస్థలు	57
గామిన్హెర్బోల్డు కూర్చుడ క్రియాగ్రహితమా ప్రమితావ్యవస్థలు	58
ఇతివిశిష్టములలో వ్యవస్థలు	
క్రాంక్రిక్స్-ప్రాంగణాల వ్యవస్థలు - బి.ఎఫర్మెంట్ వ్యవస్థలు	
బి.ఎఫర్మెంట్ వ్యవస్థలలో క్రియించుటానికి వ్యవస్థలు	63
గామిన్హెర్బోల్డు క్రియించుటానికి వ్యవస్థలు	69
బి.ఎఫర్మెంట్ వ్యవస్థలలో వ్యవస్థలు	75
బి.ఎఫర్మెంట్ వ్యవస్థలలో - క్రియించుటానికి వ్యవస్థలు	84
ఇతివిశిష్టములలో వ్యవస్థలు	
ఎప్పిటిమిట్ తయారీలలో వ్యవస్థలు - కూర్చుడ వ్యవస్థలు	89
ప్రింటర్స్ వ్యవస్థలలో వ్యవస్థలు - క్రియించుటానికి వ్యవస్థలు	95
మాయిల్ వ్యవస్థలలో వ్యవస్థలు	
గామిన్హెర్బోల్డు క్రియించుటానికి వ్యవస్థలు	100
మియాక్రోబిటిక్స్ వ్యవస్థలలో వ్యవస్థలు - మిస్టర్ వ్యవస్థలు	
సాక్సెస్ వ్యవస్థలలో వ్యవస్థలు	
క్రాంక్రిక్స్-ప్రాంగణాల వ్యవస్థలలో వ్యవస్థలు	105

మనమంగల కుటుంబముల వివరాలు	
గెరిథార్మిక్స్‌లు	110
మనమంగల శాఖలు నిఱికు గుర్తించాలన	
గెసెపోలి రిక్రూటుంగ్ - గామింథోర్చుర్ ప్రాతిపది	
సామిడ్రోలో అర్జ్యేసార్డ్రోస్‌తార్	116
మనమంగల కుటుంబముల మార్కెట్‌లు అంశాలని	
ర్స్‌గ్లాఫర్ అప్పుకుల్లు	
ప్రాథమిక్ ప్రాథమిక్ - ప్రాథమిక్ ప్రాథమిక్ ప్రాథమిక్	
ప్రాథమిక్ ప్రాథమిక్ - ప్రాథమిక్ ప్రాథమిక్	119
పిల్లల స్కూల్	138

კონსულტაციები:

მთავარეპისკოპოსი მ ა ზ ი თ გ ი

ეპისკოპოსი პ ი ნ ს ფ ა ნ ჭ ი ნ ი

მთავარი რედაქტორი ემსმერ მირჩაძე

ცეკვის რედაქტორი სამირა გვიაჩვიძე

სარედაქტო ჯგუფი: ნიმიშა პაპუაშვილი, ნათელა ჭავჭავაძე
ანგელ პაპუაშვილი, ბარაკ ჯაბაშვილი, ვანესა ვაჩაიშვილი,
კარია ფილიძე, ალექსანრ არტილი, ლილა ჭავჭავაძე,

მარინა ნიური, ნინო აზერიძე

მხატვარი გვირაბ კაცინდები

ფოტოგრაფიული სამუშაო შეასრულა ვეზრი მსჟავარისა

